

SLOVENSKA BAKLA NA POTI DO TOKIA V NAŠI OBČINI

NOSILCE BAKLE JE PO NAŠI OBČINI
SPREMLJALO PREKO 70 TEKAČEV,
ČLANOV DRUŠTEV

7

SEPTEMBRA PO NOVI CESTI

OBČINA NI LE V IZGRADNJI JUŽNE
CESTE V INDUSTRIJSKO CONO,
AMPAK NAČRTUJE TUDI KROŽIŠČE
NA VHODU V INDUSTRIJSKO CONO

13

EKOLOŠKA KATASTROFA V PIVOLI

NAŠLI STORILCE, KI SO NA
NAŠEM POHORJU ODLOŽILI
NA TONE BLATA

64

(Ekološki) terorizem

Dr. Marko Soršak, župan

V juniju smo v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru proslavili 30. obletnico samostojne Slovenije. Učenci Konservatorija za glasbo in balet Maribor so pričarali čudovito vzdušje, ki so ga nadaljevali vinarji iz okolice v objemu cvetočih vrtin. Pozitivna energija se je čutila na vsakem koraku.

Kljub vsemu pa me je pogled na popolno uničene ribnike, zapolnjene s komunalnim blatom, opominjal, da človeška zloba in pohlep nimata meja. Sam, kot tudi vi, sem v junijskih dneh z zaskrbljenostjo in ogorčenjem spremljal namerno zastrupljanje našega okolja. Takšna ravnanja ostro obsojam, a se obenem zavedam, da zgolj obsojanje in iskanje storilcev ni dovolj. Razmere z odpadki v Sloveniji so kritične – ne le s komunalnim blatom – in kličejo po takojšnjih, odločnih in učinkovitih ukrepih vseh nas: občin, države, odločevalcev, strokovne in laične javnosti. Dolga leta smo odlašali z umeščanjem in gradnjo ustreznih objektov za (energijsko) izrabo odpadkov ter se zanašali na to, da bodo naše odpadke predelovali v drugih državah. A vse več držav je že zaprlo meje za naše odpadke, ki jih je iz leta v leto vse več. Ustreznih rešitev pa še vedno ni. To so dejstva, pred katerimi si ne moremo in ne smemo več zatiskati oči. Zato smo s Skupnostjo občin Slovenije pozvali vse ključne odločevalce na državni ravni, da končno začnemo sistemsko, ob upoštevanju vseh najvišjih okoljskih standardov, in učinkovito, predvsem pa hitro, reševati razmere, v katerih smo se znašli in ki so začele resno ogrožati ne le naše okolje, temveč tudi zdravje vseh nas. Občine so že v preteklosti izrazile interes za iskanje ustreznih rešitev z odpadki in za postavitev ustreznih objektov. Slednje tudi pospešeno pripravljajo, pričakujejo in potrebujejo pa tudi več konkretnih ukrepov s strani države. Prepričan sem, da so zadnji dogodki v Pivoli, Dramljah, še prej v Sneberjah in Hrpelju-Kozini in nazadnje v Šetjurju in Podčetrtku ne le simptom, ampak tudi posledica neresnevanja težav, pa tudi odklanjanja rešitev (gradnje objektov), ki so sprejemljive v vseh drugih državah. Skrbi me, da so razkritja okoljskega kriminala v zadnjem obdobju le vrh ledene gore in da je resnično stanje še bistveno slabše, saj smo slabim praksam priča žal že veliko let.

Odpadkov ne moremo deliti na naše in vaše, na lokalne ali regionalne. Ker smo jih ustvarili mi, ki živimo v Sloveniji, so na našem skupnem dvorišču, na naših poljih, na območjih, kjer ogrožajo našo pitno vodo in zdravje naših ljudi, so tudi naš skupni problem. Pozdravljam zadnje aktivnosti Ministrstva za okolje in prostor, menim pa, da je potrebno aktivnosti na ravni države močno pospešiti. V nasprotnem primeru bomo soočeni z resnimi okoljskimi posledicami, ki bodo nepopravljive. Umeščanje tovornih objektov v prostor zagotovo sproža mnoge upravičene dvome, zlasti v njihovi neposredni bližini, vendar druge poti ne vidim. Družba brez odpadkov je preveč dolgoročen cilj, da bi lahko nanj čakali brez ustreznih obratov za njihovo predelavo oziroma ustrezno izrabo, skladno z vsemi načeli in cilji krožnega gospodarstva.

Ne glede na vse zapisano, pa je potrebno krivce postaviti pred sodišče in dodeliti ustrezne kazni. Kakšna je razlika, če nekdo naklepno s strupom zastrupi ljudi – ali pa v našem primeru, ko so vsuli nevarni odpadke v potok in s tem zastrupili vodni vir? Naklepno ogrozili življenja in zdravje ljudi! Gre za terorizem, terorizem nad ljudmi, živalmi in naravo, ekološki terorizem.

Sanacija je zaključena. Bo podtalnica ostala brez posledic? To bo pokazal čas.

Hvala vsem, ki ste pomagali pri vzpostavitvi vodooskrbe in sanaciji nastale škode. Spet pa se je izkazalo, da so ljudje, ki v vsakem problemu najdejo rešitev – in tisti, ki v vsaki rešitvi poiščejo problem. Z Univerzo smo se zaradi nujnosti ustno dogovorili o služnosti za vodovod, da smo skrajšali čas brez vode. Naslednji dan je bil v medijih naslov oz. podnaslov, češ da delamo po domače in služnosti urejamo ustno. Če bi čakali na služnost, bi pa verjetno trajalo več mesecev ... Karkoli se naredi, vedno nekdo kritizira. Tako pač danes je. Mi pa smo tisti, ki moramo znati razbrati resnico v kopici informacij. Kljub vsemu pa so mediji tisti, ki so dvignili pristojne službe, javnost itd., da smo zadevo uspeli relativno hitro sanirati.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 4 **BOŠTJAN HORVAT: »PREMALO CENIMO ZDRAVO OKOLJE«**
Majda Strašek Januš
- 8 **CESTA, KOLESARSKA POT IN PITNA VODA**
Stanko Rafolt
- 9 **VLADNI OBISK**
Andreja Kavaš

6 / GRADNJA ŽE TRETJE LETO ZAPOVRSTJO

NOVICE Z OBROKOV POHORJA

- 17 **PRVI ALZHEIMER CAFE V OBČINI**
Veronika Tonejc
- 19 **ZA FOLIJO MORA POSKRBE TI KMET**
Irena Kozar
- 21 **»S TEBOJ LAHKO«**
Danijela Majcenovič Čipot

11 / SOZVOČJE KULTURE, ZGODOVINE IN KULINARIKE

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 26 **KRANJSKE ČEBELE NA DUNAJU**
Mirko Ploj, Bojan Lunežnik
- 28 **ODPADLO KAR NEKAJ PRIREDITEV**
Olga Knap
- 32 **POHORJE JE ZAKON**
Majda Strašek Januš

25 / BOKSARJI GOSTUJEJO KONEC AVGUSTA

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 35 **TRISTO PETINŠESTDESET SOB**
Ana Križnik
- 38 **UČITELJICA, POČITNICE? NIKOLI VEČ!**
Petra Trstenjak
- 41 **ČMOK, ČMOK PO LUŽAH**
Anita Gajzer

34 / MOBILNA BRALNA HIŠKA

ZANIMALO VAS BO

- 46 **ZAKAJ PORABIMO VELIKO ELEKTRIKE?**
- 54 **»BILA SEM TRETJA OD OSMIH OTROK«**
Majda Strašek Januš
- 58 **PRALNE PLENICE ZA LEPO POVITE RITE**
Mojca Rakovič

43 / V PODJETJE ŽE UVAJAJO NOVO GENERACIJO

Premalo cenimo zdravo okolje

Ob kriminalnem dejanju, izlitju usedline iz čistilnih naprav, smo se pogovarjali z Boštjanom Horvatom, poveljnikom CZ na naši občini

• **Praden spregovoriva o okoljskih problemih, vas prosim, da se nam predstavite, da bralci vedo, zakaj je župan za ta intervju predlagal prav vas.**

Sem Boštjan Horvat, poveljnik štaba Civilne zaščite Občine Hoče - Slivnica, stanujoč v Hotinji vasi. Zaposlen sem kot voznik-strojinj v podjetju DARS. Od 6. leta sem tudi aktiven član PGD Hotinja vas, kjer sem namestnik predsednika. Z leti in z izobraževanji sem se na nek način utrdil tako v vodstvenih funkcijah kot v sami operativi – delu na terenu.

Leta 2019 mi je bila s strani župana dr. Marka Soršaka zaupana funkcija poveljnika štaba CZ Občine Hoče - Slivnica. Župan je za ta intervju izbral mene, ker sem bil ves čas sanacije odpadnega blata v Pivoli prisoten prav vsak dan in na vseh lokacijah.

• **Naravne katastrofe nas pogosto presenetijo, kako pa je vas presenetila ta katastrofa človeškega odnosa do narave, ki se je zgodila v Pivoli?**

To nasutje odpadnega blata v naselju Pivola je zame nehumano in skrajno kriminalno dejanje. Ljudje se ne zavedajo, kakšne posledice lahko ima takšno dejanje za nas in zanamce.

• **Od koga ste dobili na občino prve informacije? Ali so se ljudje hitro odzvali in kako so sodelovali?**

Dne 4. 6. smo bili ob 5.58 uri s strani ReCO Maribor obveščeni, da na območju Botaničnega vrta prisoten neznošen smrad – najverjetneje gnojevka. Na klic smo se nemudoma odzvali in po analizi snovi na dveh »odlagališčih« v enega od pivolskih potokov ugotovili, da gre za dehidrirano blato – usedlino iz čistilnih naprav. Odziv vseh pristojnih je bil bliskovit, stekla je akcija obveščanja javnosti o kaznivem dejanju in o ekološki nesreči.

• **Naš župan je zelo dobro posredoval posledice te katastrofe v javnost in na vse pristojne organe, vse do ministrstva. Se je v katerem od odkritih primerov takšnega skritega odlagališča to zgodilo?**

Res je – župan dr. Marko Soršak je nemudoma obvestil vse pristojne službe, medije. Izvedeli smo, da je bilo nekje mesec pred nasutjem blata v Pivoli enako kaznivo dejanje storjeno na območju Občine Šentjur, kjer pa niso postopali na enak način – niso obveščali medijev – ljudje pravzaprav niso vedeli, da je enaka katastrofa tudi v njihovi občini, vse dokler ni prišla v javnost informacija glede blata iz naše občine.

• **Veliko je bilo novic v vseh medijih, vendar vas prosim, da nam natančno opišete, kako je prišlo do tega, skoraj neverjetnega onesnaženja. So znani že vsi vpleteni?**

Blato se je s kamioni vlačilci odvažalo iz čistilne naprave. Ugotovljeno je bilo, da gre za blato iz Centralne čistilne naprave Ptuj. Naj takoj omenim, da je Centralna čistilna naprava Ptuj v tem primeru samo naročnik prevoza – prevzem blata in prevoze so nato opravljala druga podjetja. Policisti sektorja kriminalistične Policije PU Maribor so zbrali vse potrebne dokaze za obtožnice kaznivega dejanja. Trenutno so v priporu tri osebe, ki naj bi bile vpletene v nezakonito odlaganje nekaj čez 200 ton komunalnega blata v Pivoli.

• **Katere posledice je bilo treba najprej reševati? Prizadeti občani so hitro dobili čisto vodo?**

Istega dne – torej 4. 6., smo bili na samem terenu s strani občanov naselja Pivola obveščeni, da je v strugi potoka Pivola, kamor je bilo odloženo blato, zasebno zajetje vode, katero je zagotavljalo pitno vodo za občane ter za živino nižje ležečih kmetij. Nemudoma sem preko ReCO Maribor aktiviral mobilni laboratorij NLZOH za analizo omenjene vode. Analiza je pokazala, da je voda oporečna, vsebovala je bakterije, katere so neposredno nevarne za ljudi in živali. Stekla je akcija s strani Civilne zaščite in gasilskih društev s prevozi pitne vode na omenjene kmetije. Sledil je sestanek na občini s predstavniki Mariborskega vodovoda, na katerem smo se dogovorili o rešitvi zagotavljanja neoporečne pitne vode za krajane, kateri so imeli onesnaženo vodo. V naslednjih 10 dneh so se opravila zemeljska dela, naredil se je priklop na zajetje Mariborskega Vodovoda, očistil se je vodohran, vsa tri gasilska društva (PGD Bohova, PGD Hoče ter PGD Hotinja vas) so dovažala pitno vodo na kmetije ter v vodohran (117 m³), vsak dan se je preverjala vsebnost klora v vodi in se ga je po potrebi tudi dodajalo, da se je zagotovila voda, primerna za pitje.

Omenili ste novo »katastrofalno odlagališče« na Pohorju? Kakšna je rešitev? Ali sploh vidite možnost, kaj narediti ob podobnih brezvestnih primerih?

Ljudje premalo cenimo naše okolje. Vsi imamo radi »pobeg« v naravo, da se sprostimo, nadihamo svežega zraka, napolnimo pljuča z energijo. V gozdove odlagajo gradbeni material, salonitne plošče, blato in še marsikaj, kar lahko pusti dolgoročne posledice. Naj omenim, da smo bili pred kratkim – med samo sanacijo blata – obveščeni o odvrenih salonitnih ploščah v gozd na območju Slivniškega Pohorja. Objestnej je v naravo odložil cca 2 m³ salonitnih plošč, ki vsebujejo azbest; v primeru loma plošč se proizvede prah, ki je zelo škodljiv za okolje.

Rešitev je več: ljudi je potrebno obveščati, naj odlagajo odpadke na za to namenjena mesta; v kolikor opazijo nekoga, ki krši in zavestno uničujejo naravo s takšnimi dejanji, naj obvestijo ali občino ali pa s klicem na 113 oz. na policijsko postajo.

Naša občina je med redkimi v Sloveniji, ki subvencionira odvoz salonitnih plošč – odvoz je brezplačen.

• **Kako pa je tekla sanacija vzdolž potoka, v katerega so na dveh mestih izlili gosto »blato« iz čistilnice? Nam je suho vreme pomagalo?**

Delavci podjetja VGP Drava iz Ptuja so s sanacijo pričeli 10. 6. Naleteli so na zelo težko dostopen teren – strmina, globina, skale, lapor. Posekali so drevesa, sproti so si delali dostopno pot, po kateri so s stroji odstranjevali blato, katerega so natovarjali na posebne stroje, s katerimi so blato prevažali na začasne deponije, od koder jih je nato prevzemnik – podjetje Kostak iz Krškega – sproti odvažal. V Botaničnem vrtu so očistili potok, ki teče skozenj, očistili so vse štiri ribnike blata ter mulja. Vreme jim je bilo zelo naklonjeno. V primeru dežja bi bile dostopne poti težko prevozne, sanacija bi se v tem primeru lahko precej časovno podaljšala – in več nevarnih snovi bi odteklo v zemljo.

• **Kakšno »blato« je to? Ga bodo v Krškem dokončno »pre-delali«?**

V primeru odloženega blata v Pivoli gre za komunalno blato in je poltrden odpadki, ki nastane pri čiščenju odpadne vode v komunalni čistilni napravi. Njegova konsistenca in sestava je odvisna od vrste postopka, običajno pa vsebuje okoli 30 mas % trdne snovi in 70 mas % vode. Suha snov je večinoma organska snov z nekaj mineralne snovi, lahko pa so prisotni tudi potencialni strupeni elementi, kot so baker, kadmij, krom, svinec, nikelj, živo srebro, salmonela in ostali. Prevzemnik blata Kostak Krško bo iz blata z ustrezno predelavo proizvajal kompost III. kategorije.

• **Lahko že rečemo, kakšne bodo posledice tega izlitja? Smrad se še vedno širi?**

Glede samih posledic na okolje je zaenkrat preuranjeno govoriti. Obstaja možnost onesnaženja pitne vode na vodnjakih v Bohovi. Glede na samo razdaljo med lokacijo, kjer so blato odložili, in Bohovo ter višino podtalne vode, strokovnjaki poudarjajo, da

se lahko morebitno onesnaženje vode odkrije šele čez mesec – tudi do šest mesecev ali več. Analize vode se zaradi omenjenega dogodka delajo na krajše termine kot bi se sicer, da se pravočasno opazi morebitno onesnaženje vode. Skupna služba varstva okolja bo v odziv na onesnaženje v Bohovi izvedla naslednje: v okviru rednega programa monitoringa za leto 2021 bo poskrbela za vzorčenje in analizo vode iz Hočkega potoka, določeno v letnem programu, na lokaciji, ki je blizu vodnjakov (odvzem dveh vzorcev v različnih časovnih obdobjih), v letnem programu monitoringa za leto 2021 bo prilagodila program vzorčenja podzemne vode tako, da bo dodatno vzorčila vodo na strokovno izbrani lokaciji – glede na bližino vodnjakov in v smeri toka podzemne vode glede na lokacijo onesnaženja (odvzem dveh vzorcev v različnih časovnih obdobjih). Če bi namreč prišlo do onesnaženja pitne vode v bohovskih vodnjakih s časovnim zamikom, moramo že zdaj razmišljati o posledicah in stroških, ki bi lahko nastali zaradi nujnega zaprtja črpališča, sanacije vodnjakov, zagotavljanja nadomestnih virov pitne vode ipd.

Sam smrad je trenutno še prisoten, vendar je neprimerno v manjšem obsegu, kot je bil na samem začetku. Zemlja se je prepajala z vonjem – prav tako debela drevesa v potoku in ob njem. Verjamem, da bo v kratkem času tudi ta smrad preteklost.

➡ Majda Strašek Januš

➡ dr. Marko Soršak, Boštjan Horvat

Zaključek sanacije in zahvala

V začetku meseca junija so na območju Občine Hoče - Slivnica do sedaj uradno še neznani storilci odložili ogromne količine odpadnega komunalnega blata. Blato je bilo odloženo na območju naselja Pivola, med drugim tudi na obrežje potoka, ki teče skozi Botanični vrt Pivola. Izredno hitro je stekla akcija, katere cilj je bil čim prej odstraniti to odloženo blato, da se zavaruje narava in življenja ljudi. Povezale so se vse pristojne službe, obvestilo se je vse medije in s pomočjo Ministrstva za okolje in prostor je v izredno kratkem času stekla akcija odstranjevanja blata. Med 10. 6. in 13. 7. 2021 je potekala sanacija odpadnega blata na območju naselja Pivola ter v Botaničnem vrtu. Odstranjenega in odpeljanega je bilo približno 650 ton blata, pomešanega z zemlino.

Poleg blata in smradu smo se ubadali s težavo zagotavljanja pitne vode stanovalcem petih kmetij v naselju Pivola. Skupaj z Mariborskim vodovodom, Občino Hoče - Slivnica in tremi prostovoljnimi gasilskimi društvi v Občini Hoče - Slivnica smo v kratkem času očistili vodohran in jim omogočili priključitev na novi vir pitne vode. Kljub končanju del se monitoring podtalnih vod še vedno izvaja, da se lahko ob morebitnem onesnaženju pitne vode primerno in pravočasno ukrepa.

Zahvala vsem, ki so sodelovali pri sanaciji, predvsem izvajalcem VGP Drava, Kostak Krško, Mariborskemu vodovodu, DRSV, PGD Hoče, PGD Bohova, PGD Hotinja ter inšpekcijskim službam za ves vložen trud, čas, strokovni pristop k sanaciji. Hvala tudi dr. Marku Soršaku, županu Občine Hoče - Slivnica, za takojšnje obveščanje širše javnosti, kar je v veliki meri pripomoglo k tako hitremu ukrepanju in izvajanju sanacije.

➡ Boštjan Horvat, poveljnik štaba CZ Občine Hoče - Slivnica

Gradnja že tretje leto zapovrstjo

V Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče začeli graditi večjo jedilnico, začasna »delilnica« urejena v stari telovadnici

Na predpraznični četrtek, 24. junija, in hkrati zadnji šolski dan, ko so učenci veseli s spričevalom v rokah zapuščali šolo in se podali na več kot zaslužene počitnice, je pred nami nov veliki izziv. Ponovno bomo gradili. Lani smo končali z izgradnjo novega vrtca v Hočah, pred dvema letoma prizidka v Reki, zdaj pa je na vrsti še šola Hoče. Izpolnjuje se nam že kar nekaj časa stara želja, še bolj pa nuja po izgradnji večje jedilnice, obnovi dotrajane kuhinje in dozidavi dodatnih učilnic s kabineti.

Župan in strokovne službe na Občini Hoče - Slivnica so pripravili vso potrebno dokumentacijo s finančnim načrtom, po potrditvi na občinskem svetu pa je prižgana tudi zelena luč za pričetek gradnje. To za nas, ki delamo v šoli, predstavlja prav poseben izziv, saj bomo glede na to, da bo okoli nas gradbišče, eno leto morali izvajati pouk tako, da bomo poskrbeli za čim bolj normalne in varne pogoje dela. Ampak kjer je cilj, je tudi pot, in tega se vsi dobro zavedamo, saj bomo na koncu gradnje imeli veliko boljše pogoje za izvajanje pedagoškega dela in prehranjevanje naših učencev. Že takoj v četrtek po zadnji postrežbi okusnega kosila so kuharice, čistilke in hišnika začeli s praznjenjem prostorov.

V času poletnih počitnic moramo pripraviti vse potrebno, da bodo učenci tudi 1. septembra, ko se ponovno vrnejo v šolske klopi, lahko ob učenju v učilnicah deležni tudi vseh obrokov hrane. Tako bo stara telovadnica eno šolsko leto ponovno služila drugemu namenu. Če je bila še pred enim letom začasni vrtec, bo tokrat postala začasna šolska jedilnica, v garderobi pa bo delilna kuhinja za pripravo zajtrkov, malic in popoldanskih malic ter seveda delitev kosil. Kosila bomo v tem šolskem letu pripravljali v kuhinji vrtca Hoče in vrtca Rogoza ter začasno še v dodatno usposobljeni stari kuhinji v vrtcu Rogoza. Skupaj bodo naši kuharji dnevno pripravljali približno 550 kosil, ki jih bo hišnik dostavljala iz kuhinj vrtca v delilno kuhinjo v stari

telovadnici v Hočah, kjer se bo razdelila učencem.

Pogoji dela bodo zagotovo težji kot sicer, ampak glede na novo pridobitev, ki nas čaka, bomo vsi skupaj potrpeživi in preživeli tudi to leto. Po potrebi in glede na drugačne pogoje dela bomo prilagajali jedilnike, vsekakor pa bomo poskrbeli, da naši učenci ne bodo lačni.

Zato ob tej priložnosti že vnaprej prosim vse udeležence v tem procesu za veliko mero strpnosti in dobre volje, da skupaj premagamo tudi ta izziv in se hkrati že veselimo novih šolskih prostorskih pridobitev. Mi se bomo v teh dveh poletnih mesecih maksimalno potrudili in pripravili vse za čim boljše začasne prostorske pogoje dela v prihajajočem šolskem letu, vi pa se odpočijte in pripravite za uspešno premagovanje vseh izzivov, ki nas ponovno čakajo jeseni. Lepo se imejte in uživajte. Se vidimo v sredo, 1. septembra.

← Alojz Velički

Stara telovadnica bo jedilnica

Dozidava šole v Hočah že v teku, za dozidavo šole v Slivnici pridobljeno gradbeno dovoljenje

Z zaključkom šolskega leta smo pričeli z izvedbo investicije v dozidavo in rekonstrukcijo OŠ Dušana Flisa Hoče. Dela na objektu se že izvajajo, prioriteten se bo uredila nova šolska kuhinja in jedilnica. Oprema iz obstoječe kuhinje je že odstranjena, šolska kosila se bodo tako z naslednjim šolskim letom začasno pripravljala v kuhinjah vrtcev Hoče in Rogoza ter v kuhinji starega vrtca Rogoza. Stara šolska telovadnica bo v tem času služila kot jedilnica, medtem ko bo v garderobi urejena razdelilna kuhinja za pripravo zajtrkov in malic. Predvidevamo, da bo kuhinja predana v uporabo najkasneje do meseca marca prihodnjega leta.

V okviru investicije se bodo dogradile tudi štiri predmetne učilnice, toaletni prostori, dve garderobi s sanitarijami, kabine, skladišče in shramba. Pogodbena vrednost za dozidavo in rekonstrukcijo znaša 1.581.940,28 €. Izvajalec del je podjetje Makro 5 gradnje, d. o. o., ki je bil kot najugodnejši ponudnik izbran na javnem razpisu. V teku je tudi že javni razpis za izbiro dobavitelja kuhinjske opreme in aparatov.

V času gradnje bo maksimalno poskrbljeno za varne pogoje dela učencev in zaposlenih, prav tako bo zagotovljen varen dostop do šole.

Investicija bo zaključena do konca junija leta 2022.

Izdelano imamo tudi že projektno dokumentacijo in pridobljeno gradbeno dovoljenje za dozidavo OŠ Franca Lešnika - Vuka v Slivnici. Tudi tukaj se predvideva povečanje jedilnice in dograditev dveh učilnic. Z omenjeno investicijo se nameravam prijaviti na javni poziv za sofinanciranje s strani Eko sklada. Glede termina objave javnega poziva smo s strani Ministrstva za okolje in prostor pridobili informacijo, da je gradivo v zvezi s tem v obravnavi na vladi in da se bodo po objavi le-tega v Uradnem listu pričele aktivnosti za pripravo javnega poziva na Eko sklada. Močno upamo, da se bodo zadeve realizirale čim prej in bo možna prijava še v tem letu.

← Irma Bračko

Slovenska bakla na poti do Tokia v naši občini

Nosilce bakle je po naši občini spremljalo preko 70 tekačev, članov društev

Vseslovenskemu projektu Olimpijska bakla na poti v Tokio, ki ga organizira Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez - se je pridružila tudi Občina Hoče - Slivnica, ki jo je slovenska bakla obiskala v začetku julija.

Slovenska bakla je povezala mlade tekače, rekreativne in vrhunske športnike, naše občanke in občane ter mlade perspektivne športnike. Sodelujoči športniki, predstavniki športnih društev in klubov ter predstavniki Občine Hoče - Slivnica so s »štafetno« predajo bakle pomagali širiti olimpijske vrednote miru, prijateljstva, strpnosti, upanja ter izrazili podporo slovenskim olimpijcem na olimpijskih igrah v Tokiu. Pred začetkom teka je prisotne pozdravila in nagovorila podžupanja Andreja Kavaš, ki je nato baklo predala prvi skupini sodelujočih športnikov.

Nasmejani obrazi in velika udeležba so pokazatelj, da se znamo združiti v olimpijskem in športnem duhu. Nosilce bakle je spremljalo preko 70 tekačev članov društev, ki delujejo v Občini Hoče - Slivnica ali drugje.

Osrednji dogodek s prihodom slovenske bakle je potekal pred Večnamensko športno dvorano v Hočah, za piko na i pa so poskrbeli ubrani golobi, ki so jih člani Kluba gojiteljev športnih golobov pismonoš v znak miru in povezanosti spustili visoko v nebo.

Vsi prisotni smo bili ponosni na to, da smo lahko sodelovali na sprejemu slovenske bakle. V pričakovanju olimpijskih iger v Tokiu smo doživeli moč sporočila bakle »Imamo olimpijske sanje«, kajti vse udeležene so nas povezali občutki ponosa,

vztrajnosti, jeklene volje in želje po uspehu naših športnikov na olimpijskih igrah.

Iskrena hvala vsem sodelujočim, ki ste poskrbeli za potovanje bakle skozi našo občino in ponovno dokazali, da šport zna povezovati ljudi.

← Metka Oberlajt

← Tone Konrad

Cesta, kolesarska pot in pitna voda

Občina Hoče - Slivnica na meji z Občino Miklavž zaključila izgradnjo kolesarske povezave med naseljema Rogoza in Miklavž

V tem mesecu je bila zaključena rekonstrukcija in modernizacija vozišča občinske ceste številka JP 880093 in JP 880094 (Kop-Kapun na Hočkem Pohorju). Dela so izvedena na zemljiščih v lasti Občine Hoče - Slivnica, medtem ko vmesni del ceste ostaja makadamski, saj z lastnikom nismo uspeli doseči dogovora o prenosu zemljišča v občinsko last. Dela je izvajalo podjetje CP Ptuj. Vrednost pogodbenih del znaša 119.943,19 €. Gradbeni nadzor izvajalo podjetje Gramur, Zlatko Murko, s. p.

V mesecu juniju je bila izvedena zamenjava vodovodnih cevi v delu naselja Pivola, vključno z obnovo obstoječih priključkov. Dela je izvedlo podjetje Kipertrans, d. o. o. V teku je projektiranje vodovodnega sistema Pohorje, ki bo povezal obstoječe vodovodne sisteme (v občinskem upravljanju) v enoten sistem, kar bo omogočilo učinkovitejšo in kvalitetnejšo oskrbo s pitno vodo na tem delu Občine Hoče - Slivnica.

V tem mesecu je bila prav tako zaključena tudi izgradnja kolesarske povezave med naseljema Rogoza in Miklavž. Kolesarska povezava je izvedena do občinske meje z Občino Miklavž na Dravskem polju, v katere pristojnosti je izgradnja nadaljevanja kolesarske povezave in izvedba navezave na obstoječe kolesarsko omrežje.

Dela je izvedlo podjetje Kokol in Kokol, d. o. o. Vrednost pogodbenih del znaša 111.644,27 €. Dela je izvajalo podjetje CP Ptuj. Gradbeni nadzor je izvajalo podjetje Gramur, Zlatko Murko, s. p.

Konec meseca maja je potekala nacionalna akcija Varnost kolesarjev.

V mesecu juniju je potekala nacionalna akcija Alkohol. V nadaljevanju so podatki iz prikazovalnika hitrosti, nameščenega na državni cesti R3 929 na Pohorski cesti v naselju Spodnje Hoče, in sicer za obdobje 1. 4. 2021–15. 6. 2021.

➔ Stanko Rafolt
📍 Zlatko Murko, Stanko Rafolt

POVZETEK poročila meritev z merilno tablo »VI VOZITE« na lokaciji Pohorska cesta, Spodnje Hoče

Lokacija:

Šola, Spodnje Hoče, tabla montirana na drog JR v bližini naslova Pohorska cesta 29.

Tip naprave:

MHP50

Obdobje izvajanja meritev: od 01. 04. 2021 ob 11:45 do 15. 06. 2021 ob 11:45

Omejitev hitrosti na odseku meritev: 50 km/h

Analiza: Analiza obsega grafični in tabelarni prikaz izmerjenega števila vozil oz. prometne obremenitve ter hitrosti vozil. Prikazana je povprečna in maksimalna hitrost, percentilna vrednost hitrosti ter izračun frekvence glede na hitrostne razrede (1-10 km/h, 11-20 km/h, 21-30 km/h do 81-90 km/h).

Slika 2: Lokacija meritve – šola, Spodnje Hoče

Slika 3: Lokacija meritve – fotografija s terena

Rezultati analize meritev za obdobje od 01. 04. 2021 ob 11:45 do 15. 06. 2021 ob 11:45

- Zabeleženih je bilo 311883 meritev oz. 908223 prevozov (en prevoz je lahko izmerjen večkrat).
- Povprečna hitrost vozil je 47 km/h, najvišja izmerjena hitrost je 116 km/h.
- V celotnem obdobju meritev je 85 % vozil vozilo do hitrosti največ 54 km/h, 50 % vozil je vozilo do hitrosti 48 km/h in 30 % vozil je vozilo do hitrosti 44 km/h.

Vladni obisk

Občino obiskala državna sekretarka mag. Monika Kirbiš Rojs

V okviru vladnega obiska v Podravju nas je obiskala državna sekretarka mag. Monika Kirbiš Rojs. Predstavili in ogledali smo si gradnjo Južne cestne povezave IC 11 (I - III. faza), projekt, katerega namen je povezovalna cesta med industrijsko cono Hoče in cesto R2 - 430/0381, ter razbremenitev glavnega hoškega križišča. Za I. fazo smo pridobili odločitev o podpori s strani MGRT - odobritev finančnega prispevka iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. V sklopu projekta je še predvidena II. faza - ureditev oz. rekonstrukcija ceste v industrijski coni - in III. faza, preureditev križišča med industrijsko cono in povezovalno cesto Hoče-Rogoza.

Izpostavili smo tudi projekt gradnje kanalizacijskega omrežja, ki je v potrjevanju za pridobitev kohezijskih sredstev na MOP. Občina ima pridobljena vsa potrebna gradbena dovoljenja in

izbranega izvajalca del. Problematika je na strani neupravičenih sredstev, kjer so vse hidravlične izboljšave in spremembe padcev posameznih kanalov opredeljene kot neupravičen strošek. Na podlagi pisne potrditve s strani predstavnika MOP lahko pričnemo z gradnjo dela kanala, potrebnega za pričetek delovanja Doma starostnikov, kljub temu da odločbe o pridobljenih kohezijskih sredstvih še nimamo.

Gospo državni sekretarki se zahvaljujemo za njen obisk v naši občini in se veselimo naslednjega vladnega obiska.

➔ Andreja Kavaš
📍 Neva Dolgoš

Jeseni vseljeni prvi stanovalci

Pričetek gradnje fekalne kanalizacije za potrebe doma starostnikov v Slivnici

V jesenskem času bodo v nov dom starostnikov naseljeni prvi stanovalci. Občina je usmerila vse svoje moči, da je dobila kljub temu, da odločbe o sofinanciranju izgradnje kanalizacijskega omrežja še ni, dovoljenje za pričetek izgradnje fekalnega kanala za odvajanje odpadnih voda doma starostnikov. Dela se bodo tako izvajala na delu ulice K cerkvi, podrtavanje križišča na Mariborski cesti ter v delu Polanske ceste do križišča z Grajsko cesto v smeri proti Veronikovi cesti.

Na podlagi izvedenega javnega naročila je bil kot najugodnejši ponudnik izbran ponudnik Cestno podjetje Ptuj, d. d., v skupnem nastopu s partnerjem Nigrad, d. o. o., in partnerjem Komunala Slovenske gorice, d. o. o., ki je že bil uveden v posel. Dela na kanalu so se že pričela, končana pa bodo predvidoma do sredine septembra.

➔ Maja Krajnc

POVZETEK poročila meritev z merilno tablo »VI VOZITE« na lokaciji Pohorska cesta, Spodnje Hoče

Zaprto krajevni urad

Obveščamo vas, da bodo vsi krajevni uradi, ki delujejo na območju Upravne enote Maribor (tudi krajevni urad v Hočah), v času od 5. junija do 15. septembra 2021 zaprti. V tem času lahko stranke urejajo zadeve na sedežu Upravne enote Maribor, Ulica heroja Staneta 1, 2501 Maribor, po predhodnem naročilu na telefonski številki 02 22 08 350 ali na elektronski naslov: ue.maribor@gov.si.

Z vonjem po sivki in bučnih semenih

Tretja junijska sobota na priljubljeni Pohorski tržnici namenjena dobremu počutju in zdravju

Tretjo junijsko soboto je bila priljubljena Pohorska tržnica poletno obarvana. V sklopu delovanja VeGeC Občine Hoče - Slivnica ter Pohorske tržnice smo za ljubitelje dobrega okusa pripravili prav poseben dogodek, poimenovan »Z vonjem sivke in okusom po bučnih semenih«. Za prepoznavnost in povezovanje smo se združili in pripravili nepozaben dan. Sivkino in bučkino obarvana Pohorska tržnica je bila ta dan v slogu najbolj dragocenih rastlin sivke in bučnih semen. Danost dobremu počutju in zdravju je bil ta dan poudarjena v obliki sivkin in bučkin razvajanj. Za bučkine dobrote so bili ta dan s strani Oljane Štumberger pripravljene izdelki - okusne dobrote s poudarkom na bučnih semenih.

S strani VeGeC Občine Hoče - Slivnica smo v krog sodelovanja povabili zvesto obiskovalko in navdušeno kuharico pekovskih dobrot Dragico Jagarincec, ki nam je za ta dan s sodelovanjem centra in občine pripravila okusne sivkine pekovske dobrote (sivkine piškotke ter sivkin mini biskvitek), Sirarna Čuš je poskrbela za okusne sirove dobrote z dodatki sivke in praženimi semeni, kmetija Hecl je pripravila nepozaben vaniljin jogurt z dodatki praženih semenc. Za prijetno razvajanje so člani TD Hotinja vas in TD Reka Pohorje izdelovali prikupne sivkine šopke in sivkine vrečice, za naše brbončice pa je poskrbel Botanični vrt z okusno sivkino kapljico.

Ponovno smo dokazali, da se povezujemo v obliki prijateljskega sodelovanja v krogu naših zvestih obiskovalcev tržnice ter lokalnimi in sosednjimi ponudniki domače pridelanih izdelkov. S strani VeGeC Občine Hoče - Slivnica se vsem sodelujočim iskreno zahvaljujemo. Bilo je nepozabno.

← Veronika Tonejc

Sozvočje kulture, zgodovine in kulinarike

Občina Hoče - Slivnica je v Botanični vrt povabila na svečano prireditev ob dnevu državnosti

V zahajajočem soncu 17. junija smo se v velikem številu zbrali sredi zelenega in cvetočega Botaničnega vrta. Mnogi smo se videli po dolgem času, saj je bil to prvi večji dogodek po ukrepih zaradi pandemije. Tudi napovedovalec večera ni mogel mimo tega: »Ta večer pesmi in arij v Botaničnem vrtu povezuje glasbeno zgodbo, ko nas po zelo dolgem času spet pozdravijo prijatelji, ko se v domače loge vrnejo ptice, ko se razcveti ljubezen in ko na vrtu zacvetijo najlepše rože.«

Najprej smo prisluhnili nagovoru župana dr. Marka Soršaka in se spomnili na dogodke pred tridesetimi leti: »Spoštovani gostje, še posebej kolegi župani sosednjih občin in sogostitelj dekan red. prof. dr. Branko Kramberger, podžupanja Andreja Kavaš, podžupan Boris Pust, svetnice in svetniki Občinskega sveta Občine Hoče - Slivnica, predsedniki krajevnih skupnosti, zvez in društev, predstavniki obeh osnovnih šol, drage občanke in občani ter ostali prisotni. Ponosen sem, da vas lahko pozdravim v tem prečudovitem ambientu ob tako pomembni obletnici naše države. Pred 30 leti so se zvrstili številni dogodki, povezani z osamosvojitvijo in razvojem slovenske parlamentarne demokracije. Uresničitev ideje o lastni državi je bila prepletena s številnimi izzivi, ki smo jih, tudi z zgodovinsko enotnostjo, uspešno uresničili.

Korenine slovenske samostojnosti segajo že v konec 80. leta prejšnjega stoletja, ko je bila Slovenija še del Socialistične federativne republike Jugoslavije. Prizadevanja so v nekaj letih pripeljala do prvega plebiscita o osamosvojitvi, ki smo ga izvedli decembra 1990. Za samostojno, neodvisno Slovenijo je glasovalo 95 odstotkov ljudi. Po tem so stekle priprave na osamosvojitve in Slovenija je svojo samostojnost javno razglasila 26. junija 1991. Medtem ko so tisto davno sredo pred skoraj 30 leti v Ljubljani pripravljali slovesnost, je na drugi strani Slovenije že potekala agresija Jugoslovanske ljudske armade. Prvi agresor na tleh novonastale države se je na svojo pot podal iz vojašnice v Pivki in vojna se je v naslednjih dneh razširila na vso Slovenijo. Namen

je bil prestrašiti Slovenijo ter odstaviti vodstvo nove države in ga nadomestiti z marionetno jugoslovansko upravo. Ni jim uspelo, jugoslovanske oblasti so 18. julija ukazale umik jugoslovanske vojske iz Slovenije.

Danes smo tukaj, da skupaj obeležimo te dogodke s čudovito glasbo, ki jo bodo za nas izvajali učenci in dijaki Konservatorija za glasbo in balet Maribor. Naj mi bo dovoljeno uporabiti besede takratnega predsednika Milana Kučana: 'Nocoj so dovoljene sanje, jutri je nov dan.' Želim vam čaroben in prijeten večer.«

V režiji Simone Raffanelli Krajnc in pod mentorstvom Alenke Češarek Krnjak, Jolande Korat, Danila Kostevška, Biserke Petkovič in Simone R. Krajnc so se nam s slovenskimi in tujimi samospeli, opernimi arijami in spevi iz oper, operet in muzikalov predstavili učenci in dijaki oddelka za petje na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor.

Prepevali so nam in ob pesmi tudi prisrčno zaigrali: Lea Arnejčič, Lara Benedejčič, Anamarija Forjan, Pina Grabar, Eva Kokot, Klara Koradžija, Eva Kurnik, Taja Kušar, Ana Markovič, Marija Omejec, Ana Potočnik, Katarina Rozman, Ana Marija Tobias, Ines Tobias, Julian Velišček, Iztok Zagorc, Mojca Zupanič, Marko Žagar in Iva Žižek. Mladi umetniki so nas prevzeli s svojo sproščenostjo, ki pa je izžarevala veliko ljubezen do petja. Podarili so nam res lep večer. Na klavirju so jih spremljali Mirjana Kostič, Zvezdana Pleško Aleksin, Ivan Ferčič in violinist Peter Kuhar.

V rožnem vrtu Botaničnega vrta smo lahko po koncertu uživali ob pokušini vrhunskih vin štajerskih vinarjev in okusili nekaj domačih dobrot. Topel večer nam je bil naklonjen in obiskovalci so lahko bili zadovoljni, čeprav je marsikoga spremljala misel na kriminalno onesnaženje. To pa je že druga zgodba, ki žal ruši to sozvočje kulture in ljubezni do naše Slovenije.

← Metka Oberlajt
 Foto studio Panda

Šopek državi za dan državnosti

Počastitev dneva državnosti v Krajevni skupnosti Slivnica

Svet Krajevne skupnosti Slivnica je v počastitev dneva državnosti pripravil srečanje občank in občanov. Zbrali in družili naj bi se pod krošnjami mogočnih dreves pri brunarici društva upokojencev. Žal razen sodelujočih v programu in izvedbi srečanja drugih obiskovalcev ni bilo. Najbrž zaradi razmer v času epidemije, ki so v zavesti ljudi še žive. Slaba udeležba je gotovo bila tudi zaradi zgodnjega popoldanskega časa, zelo visoke temperature in tudi (pre)poznega obveščanja občanov. Program je začel Slavko Pišek, predsednik Sveta KS Slivnica s prazničnim pozdravom. Program je vodila Martina Belšak, ki je tudi recitirala Pavčkovo pesem in povedala svoje izbrane misli o prazniku. Mešani pevski zbor DU Slivnica z dirigentom Nenadom Petrovičem je zapel državno himno in tri pesmi. Besede ob prazniku je v svojem govoru povedal dr. Martin Kramar in zrecitiral tudi svojo pesem Naši državi za praznik. Krajevna skupnost je udeležence pogostila zokusnim golažem. Udeleženci so se v prijetni senci družili do zgodnjih večernih ur. Ob tem je vsekakor potrebno pohvaliti Slavka Piška, predsednika Sveta KS, ki je poskrbel za organizacijo priprave in izvedbe lepega in prijetnega praznovanja dneva državnosti. V tem prijetnem, sicer malo prevročem dnevu 25. rožnika, smo prišli, da počastimo dan državnosti naše države Republike Slovenije. Ob tem se spomnimo tistih, ki so v naši davni in novejši zgodovini doprinesli k razvoju, krepitvi in uveljavljanju našega naroda, da je pred tridesetimi leti uspel uresničiti svoje zgodovinske želje: svobodo, prostost in samostojnost združiti v svojo samostojno državo.

S spoštovanjem in hvaležnostjo se klanjamo vsem, ki so, v sicer kratki vojni, s svojim delovanjem ustavili agresivni vojaški naskok nekdanje JLA, ki je po diktatu takratnih nacionalističnih politikov v dotakratni naši skupni državi hotela preprečiti in onemogočiti nastanek samostojne države Slovenije. Poseben poklon izražamo vsem, ki so v takratnih vojnih dneh zgubili življenje! Hvala in slava jim!

Naši samostojni državi pa za dan državnosti poklanjamo v šopek povezane misli in želje. Ponosni smo na zgodovinski razvoj slovenskega naroda, malega naroda, ki je v stoletjih svoje zgodovine kljub pritiskom in viharjem nacionalističnih in drugačnih političnih pritiskov velikih narodov obstal, ostal, se razvijal in pred tremi desetletji ustanovil svojo lastno samostojno državo. Ponosni smo na pogum, odločnost in složnost slovenskega naroda in drugih prebivalcev Slovenije, kar smo pred tridesetimi leti izkazali s plebiscitarno odločitvijo za svojo samostojno državo. Srečni in ponosni smo, ker smo se kot narod s svojo samostojno državo uvrstili med države sveta in smo z evropskimi državami povezani v EU.

Smo pa tudi razočarani, tudi zaskrbljeni, ker je složnost, enotnost, ki smo jo izkazali na plebiscitu, tako usahnila in se razni družbeni tokovi in procesi tako razhajajo, si nasprotujejo, da se naša država vse prevečkrat nevarno suče v vrtincih. Ti so zelo nevarni in lahko močno ovirajo ali celo onemogočajo uspešen nadaljnji razvoj in napredek naše družbe in države. Verjamemo, upamo in želimo, da bodo krmarji naše države kljub svoji medsebojni drugačnosti razumni, odgovorni, znali

in predvsem hoteli tako krmariti, da bodo v jedra države ujeli pravi veter, uspešno viharili po širnih obzorjih in previharili tudi vse viharje. Upamo, da bodo spoznali: ladjo – državo valovi nasprotujočih si tokov lahko hitro potegnejo v svoje vrtince in jo potisnejo na dno.

Želimo, da bi vsi združili vse svoje moči, znanje, modrost, odločnost, pogum in državo usmerili za našo prihodnost, v pravo smer delovanja in razvoja. To je, da bo Slovenija delovala, se razvijala, utrjevala in uveljavljala kot progresivna, humana, demokratična, ustvarjalna, kulturno bogata, gospodarsko močna država, ki bo vsem svojim državljanom zagotavljala blaginjo za dostojno in srečno življenje. Želimo, da bi vsi spoštovali in cenili našo davno in novejšo zgodovino, v kateri je naš narod ustvaril bogato kulturno in širšo zakladnico, iz katere so nastali tudi temelji naše samostojne države in so pomemben del zakladnice človeštva. Družba, ki prezira, siromaši, trga, briše svoje korenine, slabi, celo ruši temelje svoje stavbe, to je svoje države!

Želimo, da bi vsi, ki smo jih izbrali za vodenje življenja in delovanja naše družbe, naše države, presegli svoje, pogosto zelo ozke, osebne interese, interese svojih strank, se zavedali svoje odgovornosti in delovali v prvi vrsti za uresničevanje naših skupnih interesov, to je interesov celotne države! Želimo si odgovoren odnos do naših naravnih dobrin – lepega, zdravega okolja, naravnega gozdnega bogastva, bogastva zdrave pitne vode ... Vse to moramo kot državljani in država bolj ceniti, varovati in ohraniti. Čuvati moramo svoje naravne zaklade, ne dopustiti, da se jih polastijo in nad vsem zagospodarijo neoliberalni tuji kapitalisti po najbolj surovi logiki dobičkonosnega kapitala.

Želimo, da bi država bolj skrbela za uravnotežen razvoj vseh geografskih področij, od južne do severne, od vzhodne do zahodne meje. Država naj ustavi siromašenje od urbanih centrov oddaljenih področij, naj prepreči ukinjanje poš, bankomatov, manjših šol, prometnih povezav, vsega, kar ne prinaša finančnega dobička, da ta področja ne bodo povsem osirotela ali celo izumrla. Tudi na teh področjih je nujno ohraniti pogoje za delovanje družbenih/državnih funkcij, jih povezati z dobrimi digitalnimi povezavami in s tem ljudem omogoči življenje in razvoj v digitaliziranih družbi.

Želimo, da bi spoštovali različnost, drugačnost pogledov ljudi, tudi politikov – in to različnost znali, hoteli in zmogli povezati v potrebno složnost prizadevanj in delovanja za dobro ljudi in države.

Želimo, da bi bolj cenili in spoštovali naše različne, a pomembne dosežke na vseh področjih življenja in delovanja, jih ustvarjalno povezovali v gospodarsko, znanstveno, kulturno delovanje in s tem tudi v svoji državi ustvarjali pogoje za zaposlitev, delo in življenje naših sedanjih in prihodnjih rodov.

➡ dr. Martin Kramar

Septembra po novi cesti

Občina ni le v izgradnji južne ceste v industrijsko cono, ampak načrtuje tudi krožišče na vhodu v industrijsko cono z Miklavške ceste

Na podlagi odločitve o podpori Službe Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko smo v preteklem mesecu pričeli z gradnjo ceste, poimenovane Južna cestna povezava IC 11 (I. faza). Namen te gradnje je urediti južni dostop do industrijske cone v Hočah, za katerega je bil že pred leti na križišču regionalne ceste R2 430 (smer Slivnica) izveden nastavek oz. slepi krak. Cilj izgradnje je razbremeniti križišče v Hočah in zagotoviti boljši pretok prometa v sami industrijski coni. Na podlagi izvedenega javnega naročila je bil kot najugodnejši ponudnik izbran ponudnik KI-TAK GRADNJE, d. o. o., Kidričeva ulica 28, 3250 Rogaška Slatina. Predvidena izgradnja I. faze bo dokončana do konec septembra.

Po izgradnji I. faze želi občina uresničiti in pridobiti sredstva še za izvedbo II. faze – rekonstrukcijo ceste v sami industrijski coni in ureditev krožišča med industrijsko cono in Miklavško cesto (III. faza).

➡ Ksenija Petrič

Odstranjena stara čistilna naprava

V mesecu juniju je bila s strani koncesionarja Ni-grad, komunalno podjetje d. o. o. odstranjena stara čistilna naprava Lestro, ki se je nahajala južno od občinske stavbe in obrata Ledinek Engineering, tik ob povezovalni kolesarski stezi med Spodnjimi Hočami ter Slivnico. Predvidoma v mesecu avgustu pa se bo uredila tudi okolica novo izgrajenega razbremenilnika. Postavila se bo ograja in tlakoval del ob razbremenilniku.

➡ Maja Krajnc

Želimo, da bi v času naših kulturnih in državnih praznikov vsi bolj začutili svojo narodno in državljansko zavest. Želimo, da bi s stavb na ulicah naših vasi in mest plapolalo veliko več zastav, ne le kakšna tu in tam.

V ta praznični šopek svoji državi smo povezali tudi svojo zavest in pripravljenost za sodelovanje pri uresničevanju izraženih misli in želja. Vsi smo dolžni po svojih močeh delovati in delati za svoje in naše skupno dobro. Naj bo zdrava, človeku prijazna, uspešna in srečna država Republika Slovenija!

Razstava ob 30-letnici naše Slovenije

Katoliško društvo dr. Antona Murka je v prostorih hoškega župnišča postavilo razstavo Ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar in demokratične spremembe v Republiki Sloveniji

V nedeljo, 20. junija 2021, je bilo ob 11. uri odprtje razstave, ki jo je pripravil zgodovinar dr. France M. Dolinar, vodja Nadškofijskega arhiva v Ljubljani. Razstava o pomenu tega velikega škofa za slovenski narod je bila pripravljena že za 20-letnico naše domovine, vendar je ob 30-letnici še prav tako aktualna, kar je poudaril tudi njen avtor. Za postavitev je zaslužna predsednica društva dr. Julijana Visočnik, ki je zaposlena v Nadškofijskem arhivu, za nedeljo pa je povabila tudi svojega »šefa« dr. Dolinarja, ki nam je spregovoril o dr. Alojziju Šuštarju.

Kakor se spodobi ob slovesnosti v čast domovine, je cerkveni pevski zbor sv. Jurija pod vodstvom Petre Kozar Bežan najprej zapel Zdravljico. Človek je kar ganjen, ko lahko po dolgem času v živo prisluhne pesmi. Že med deseto mašo je s kora tako mogočno zazvenela pesem ob orglah, da smo vsi skupaj kar čutili, s kakšnim veseljem prepevajo sebi, Bogu in nam. Hvala pevskeemu zboru in Petri. Po dolgem času smo prisluhnili tudi domovinski pesmi Ljudskih pevck katoliškega društva. Ob spremljavi svojih partnerjev Aleša in Jureta pa sta zapeli še Viki in Barbara. Njihova pesem se je med pandemijo slišala tudi pred Zoom predavanji, ki jih je pripravilo društvo.

Po tem pevskem uvodu smo prisluhnili avtorju razstave, ki je najprej poudaril pomembno vlogo dr. Šuštarja pri neodvisnosti naše države: »Odgovorne službe, ki jih je opravljal v Švici, so ga oblikovale v človeka dialoga, trdno prepričanega, da je vse probleme mogoče rešiti po demokratični poti s pogovori. Službo ljubljanskega nadškofa je opravljal v prelomnem času, ko smo Slovenci prvič v svoji zgodovini dobili samostojno in neodvisno državo. Njemu gre v veliki meri zasluga, da je bila svetovna javnost korektno obveščena o demokratičnih spremembah in poteku osamosvajanja Slovenije. Večina postopkov za mednarodno priznanje Slovenije kot samostojne in neodvisne države je stekla v tujini na njegovo pobudo.«

Razstava je slikovno bogata, ob fotografijah lahko preberemo tudi odlomke iz dokumentov, govorov in zapisov v dneh osamosvajanja. Iz vseh teh dokumentiranih srečanj v sliki in besedi lahko spoznamo razvejano dejavnost in pomembno vlogo nadškofa kot zelo sposobnega diplomata, sogovornika in pogajalca. Šuštarjev lik nam osebno še ostaja v spominu že po njegovi prvi novoletni poslanici za božič 1986 po radiu, naslednje leto pa po televiziji, ko se je tako odločno začel pojavljati v slovenski javnosti in ostal pokončen vse do svoje smrti leta 2007.

Čez poletje si razstavo lahko ogledate v učilnici župnišča, samo pokličite g. župnika, da vam odpre. Najprimernejši čas je v nedeljo okoli enajste ure.

➡ Majda Strašek Januš
📍 Maja Sužnik

»Z doseženim mednarodnim priznanjem smo obrnili stran narodove zgodovine. Pred nami je zelo zahtevna prihodnost. Od nas terja medsebojno spoštovanje, kulturni dialog, odprtost in razumevanje, slogu in pošteno sodelovanje. Mednarodno priznana slovenska država bo imela svoj pomen predvsem tedaj, če bo pospeševala ne le svoje gospodarsko in politično uveljavljanje, temveč tudi duhovno blaginjo, kulturni, moralni in verski napredek vseh naših državljanov.«

Alojzij Šuštar
v imenu Slovenske škofovske konference

Še vedno smo tu

Pri sv. Lenartu je bila na predvečer praznika maša za domovino s kulturnim programom

Na pobudo Katoliškega društva dr. Antona Murka je postala na večer 24. junija tradicionalna maša za domovino. Letos jo je ob našem nadžupniku Alojzu Petriču daroval tudi dr. Ivan Štuhec, ki je imel tudi praznični nagovor. Ker je ta dan tudi praznik Janeza Krstnika, zadnjega velikega preroka in Jezusovega predhodnika, je pridigar misli o domovini povezal z njegovo osebnostjo. Kakor ta prerok, bi naj tudi mi kristjani odkrito živeli svojo vero, se zavzemali za dobre odnose v svoji domovini in se ne bi smeli bati, ko je treba spregovoriti resnico. Priznati si moramo, da nam ta drža pogosto manjka ...

Kar v cerkvi smo po maši pripravili kratek kulturni program, ki so ga naši cerkveni pevci, tokrat pod vodstvom Mirana Kosija, začeli z Zdravljico. Po dolgem času smo poleg Ljudskih pevck slišali tudi Ljudske godce Samotarje. Ker se nam je g. župan opravičil, je nagovor pripravila predsednica katoliškega društva dr. Julijana Visočnik. Pristrčen je bil in tako domač, le preberite ga: »Ob tej praznični priložnosti me je doletela obenem častna, lahko pa tudi nevhvaležna naloga, da namreč spregovorim nekaj besed ob 30. rojstnem dnevu naše države. Zakaj pravim častna, vsi razumemo, zakaj nevhvaležna, zato ker se verjetno vsi zavedamo, kako je govoriti v domačem kraju.

Kaj je torej domovina? Kar nekaj časa sem razmišljala o tem pojmu, pa izvedla tudi kar nekaj anket (anketiranci se tega sicer niso zavedali), da bi se vsaj približala temu pojmu. Pravijo, da je dom tam, kjer je tvoje srce; a je domovina potem tam, kjer sta srce in razum?! Odgovor pa je najbrž zelo preprost: domovina je tam, kjer se vedno počutiš sprejetega, vključenega, kjer si lahko to, kar si, govoriš svoj jezik, si ponosen na zgodovino, korenine, na naravno in kulturno dediščino. Pripadnost skupnemu je tako rekoč brezpogojna.

In domovina ni nikoli mačehovska. Ampak kaj konkretno to pomeni? Kaj to pomeni meni, zame? Ko na touru zmaga Slovenec, se potrudim, v svoji garderobi poiščem nekaj rumenega, kar ni ravno preprosto, in grem drugo jutro ponosno v službo. Ko sem po naključju v tujini ravno takrat, ko je tam maraton, seveda grem, a tečem v majici s slovenskimi barvami. In ko

me tam na drugi, tretji etapi nekdo dohiti, lopne po hrbtu in reče »A ti si tudi Slovenka?«, nadaljujem do cilja z večjim zanosom in seveda z boljšim tempom. In ko pridem na simpozij v Celovec, pa tam samo Slovenci ne dobimo materiala v svojem jeziku, čeprav smo na dvojezičnem prostoru, me to pogreje in to povem ... Nobenega razloga namreč ni več, da bi še vedno ohranjali hlapčevsko naravo, ki nam jo je zgodovinski razvoj v veliki meri vsilil.

Sicer pa so najlepše misli o domovini vedno nastajale takrat, ko še Slovenije, kot jo poznamo in imamo danes, sploh ni bilo. Bile so pa želje, bila so globoka hrepenenja, ki so se uresničila pred 30 leti, ko se v veliki meri sploh nismo zavedali, kaj se dogaja, slutili pa smo, da smo del nečesa pomembnega, prelomnega. Pričakovanja so bila velika, zato se najverjetneje tudi niso v celoti uresničila. A po tridesetih letih smo še vedno tu! Na številnih področjih med najboljšimi in najbolj uspešnimi sploh. Želim si, da na te uspehe ne bi tako zlahka pozabljali, pa naj bo to na področju športa, znanosti, medicine, glasbe, filma, filozofije, gospodarstva; želim si, da se ob tem ne bi posvečali še vedno najbolj razširjenemu športu v Sloveniji sploh – »faušiji«; želim si, da bi radi in s ponosom razvili zastavo in prav tako zapeli himno. In končno si želim, da mi nikoli več ne bi bilo treba reči: 'Mi ne potrebujemo zunanjega sovražnika, mi bomo itak sami sebe požrli!'

Slovenci smo v vseh državah, del katerih smo bili skozi zgodovino, sloveli kot pridni, delovni, marljivi in predvsem poštenu. Lepo bi bilo, da bi si ta sloves povrnili (ga ohranili?), da bi tudi naša domovina lahko bila spet ponosna na nas.«

Škoda, da se nas ni zbralo več, saj so pripravili lepo pogostitev. Po dolgem času pa se je tudi pri Lenartovi cerkvi zaslišala pesem, ki je še dolgo zvenela ob spremljavi novega harmonikarja ljudskih godcev. Ta spontana slovenska pesem me je spomnila na tisti 25. junij pred 30 leti, ko smo tako radostno praznovali. Prav ta radost in vedrina življenja nas ohranja – in z veseljem gledamo mlade, ki jim ljubezen do domovine ostaja velika vrednota.

➡📍 Majda Strašek Januš

Poletni avtobusi na Pohorje

Avtobusi čez Pohorje so postali priljubljeni predvsem kolesarjem, prostor v njih pa je tudi za pohodnike

Občina Hoče - Slivnica ponovno zagotavlja prevoz čez Pohorje v poletni sezoni. Na območju Pohorja bo od 25. junija 2021, ob sobotah, nedeljah in praznikih, na voljo prevoz na dveh posebnih avtobusnih linijah:

- eni na relaciji Ruše-Areh-Bellevue-Sp. Hoče-Botanični vrt in
- drugi Botanični vrt-Sp. Hoče-Bellevue-Areh-Ruše.

Minibusa na teh linijah, opremljena s prikolico za kolesa, bosta vozila ob ugodnih vremenskih razmerah; cena enosmerne vozovnice bo 3 evre za odrasle in 1 evro za otroke, medtem ko bo transport koles brezplačen. V poletni sezoni oziroma do 29. avgusta 2021 bosta minibusa iz Ruš in Hoč ob vikendih in praznikih na Pohorje opravila pet voženj dnevno, z vmesnimi postanki pri več znanih izletniških in turističnih točkah. Med vožnjo bo, tako kot na vseh ostalih avtobusih, obvezna uporaba zaščitne maske. Opravljanje prevoza na pohorskih linijah sofinancirajo občini Ruše in Hoče - Slivnica ter Turistično društvo gostincev Pohorja.

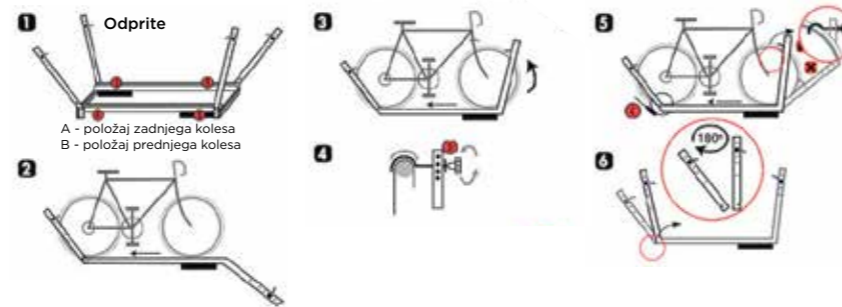
Vozni red je dostopen v prilogi ter na spletnih straneh www.marprom.si in www.visitpohorje.si.

➡ Metka Oberlajt

VOZNI RED linije Ruše-Areh-Bellevue-Sp. Hoče-Botanični vrt

POSTAJALIŠČA	1	2	3	4	5
1 Ruše	07:30	09:30	11:30	14:30	16:30
2 Martnica	07:41	09:41	11:41	14:41	16:41
3 Koča Cojarica	07:59	09:59	11:59	14:59	16:59
4 Koča Coja	08:05	10:05	12:05	15:05	17:05
5 Aréh na Pohorju	08:08	10:08	12:08	15:08	17:08
6 Aréh na Pohorju Šmartno K	08:10	10:10	12:10	15:10	17:10
7 PD Zarja K	08:13	10:13	12:13	15:13	17:13
8 Železničarski dom na Pohorju K	08:17	10:17	12:17	15:17	17:17
9 Mariborska koča K	08:19	10:19	12:19	15:19	17:19
10 Železnič. dom na Pohorju	08:21	10:21	12:21	15:21	17:21
11 Hotel Bellevue Pohorje	08:23	10:23	12:23	15:23	17:23
12 Hotel Bellevue Pohorje	08:30	10:30	12:30	15:30	17:30
13 Železnič. dom na Pohorju	08:32	10:32	12:32	15:32	17:32
14 Mariborska koča K	08:34	10:34	12:34	15:34	17:34
15 Kapelica pri Kopu K	08:39	10:39	12:39	15:39	17:39
16 PD Planinka Kop K	08:40	10:40	12:40	15:40	17:40
17 Hočko Pohorje g. Gale	08:45	10:45	12:45	15:45	17:45
18 Hočko Pohorje g. Klinc	08:50	10:50	12:50	15:50	17:50
19 Polana/Sliv. P.	08:55	10:55	12:55	15:55	17:55
20 Reka/Hoč. P.	08:59	10:59	12:59	15:59	17:59
21 Žg. Hoče	09:01	11:01	13:01	16:01	18:01
22 Žg. Hoče polje	09:02	11:02	13:02	16:02	18:02
23 Sp. Hoče šola	09:04	11:04	13:04	16:04	18:04
24 Botanični vrt	09:07	11:07	13:07	16:07	18:07

NAVODILA ZA KOLESAJE - Nameščanje/odstranjevanje kolesa

Pred namestitvijo kolesa na prikolico z njega odstranite vso prtljago in predmete, kot so torbe, vrečke, plastenke s pijačo itd. Vso prtljago vzemite s seboj na avtobus.

Pred prihodom avtobusa se na postaji s kolesom postavite na vidno mesto, kjer vas voznik lahko opazi. Pri tem z dvigom roke opozorite voznika, da želite na prikolico namestiti kolo.

Prevoz kolesa je možen vedno, kadar so na prikoli oziroma nosilcu na razpolago prosta mesta. Če je prikolica že zasedena, prosimo počakajte na naslednji prihod avtobusa.

Kolo morate na prikolico namestiti sami. Če pri tem opazite kakšne težave, prosimo nanje opozorite voznika. Med nameščanjem kolesa nikdar ne stopite na nasprotni vozni pas.

Kolo na prikolico oziroma nosilec pravilno namestite tako, da ga položite v vodilo in nato še pritrdite s pomočjo ročic na nosilcu.

Po namestitvi kolesa se prepričajte, da je pravilno pritrdjeno, zatem pa vstopite v avtobus. Pred izstopom na ciljni postaji opozorite voznika, da boste s prikolice vzeli kolo.

Ko na postaji odstranite kolo s prikolice, se varno postavite ob avtobus in vozniku z dvigom roke sporočite, da lahko odpelje. Ob odstranjevanju kolesa ne stopite na nasprotni vozni pas.

Nestandardnih koles, ki jih ni možno varno pritrditi, ni dovoljeno prevažati na prikolici. To velja tudi za kolesa z motorjem.

Za pravilno namestitvev/odstranjevanje kolesa ste odgovorni sami. Podjetje Marprom ne odgovarja za kakršnokoli materialno škodo ali morebitne telesne poškodbe pri tem.

MARPROM

VOZNI RED linije Botanični vrt-Sp. Hoče-Bellevue-Areh-Ruše

POSTAJALIŠČA	1	2	3	4	5
1 Botanični vrt	07:50	09:50	11:50	14:50	16:50
2 Sp. Hoče šola	07:53	09:53	11:53	14:53	16:53
3 Žg. Hoče polje	07:55	09:55	11:55	14:55	16:55
4 Žg. Hoče	07:56	09:56	11:56	14:56	16:56
5 Reka/Hoč. P.	07:58	09:58	11:58	14:58	16:58
6 Polana/Sliv. P.	08:02	10:02	12:02	15:02	17:02
7 Hočko Pohorje g. Klinc	08:07	10:07	12:07	15:07	17:07
8 Hočko Pohorje g. Gale	08:12	10:12	12:12	15:12	17:12
9 PD Planinka Kop K	08:17	10:17	12:17	15:17	17:17
10 Kapelica pri Kopu K	08:18	10:18	12:18	15:18	17:18
11 Mariborska koča K	08:23	10:23	12:23	15:23	17:23
12 Železnič. dom na Pohorju	08:25	10:25	12:25	15:25	17:25
13 Hotel Bellevue Pohorje	08:27	10:27	12:27	15:27	17:27
14 Hotel Bellevue Pohorje	08:30	10:30	12:30	15:30	17:30
15 Železnič. dom na Pohorju	08:32	10:32	12:32	15:32	17:32
16 Mariborska koča K	08:34	10:34	12:34	15:34	17:34
17 Železničarski dom na Pohorju K	08:36	10:36	12:36	15:36	17:36
18 PD Zarja K	08:40	10:40	12:40	15:40	17:40
19 Aréh na Pohorju Šmartno K	08:45	10:45	12:45	15:45	17:45
20 Aréh na Pohorju	08:45	10:45	12:45	15:45	17:45
21 Koča Coja	08:48	10:48	12:48	15:48	17:48
22 Koča Cojarica	08:54	10:54	12:54	15:54	17:54
23 Martnica	09:12	11:12	13:12	16:12	18:12
24 Ruše	09:23	11:23	13:23	16:23	18:23

Prvi Alzheimer cafe v občini

Kaj je Alzheimer cafe? Je kraj, kjer se srečujemo svojci, strokovno osebje, negovalci in oboleli za kugo 21. stoletja

V sklopu delovanja Večgeneracijskega centra Občine Hoče - Slivnica ter sodelovanju z zavodom Aloja smo za občane Občine Hoče - Slivnica namenili obogatitev prvega Alzheimer Cafeja v Občini Hoče - Slivnica, ki smo ga v mesecu maju in juniju izvedli na različnih občinskih lokacijah.

Kaj je Alzheimer cafe? Je kraj, kjer se srečujemo svojci, strokovno osebje, negovalci in oboleli. Večina ljudi demence ne pozna, zato je doživljanje svojcev ob pojavu te bolezni zelo stresno. Ena izmed prioritet, kako to zagotoviti, je medsebojno sodelovanje in komunikacija. Na današnjem Alzheimer cafeju smo si delili izkušnje, praktične nasvete in prisluhnili besedam strokovne delavke iz zavoda Aloja. To nas je vse opolnomočilo za delo z osebami z demenco. Ta bolezen, ki jo imenujejo tudi kuga 21. stoletja, je v porastu. Pogosto svojci niso kos tolikšnim obremenitvam ali pa zaradi obveznosti v službi ne morejo zagotoviti potrebnega nadzora in oskrbe svojim najbližjim. Zato je naša dolžnost, da podelimo svoje izkušnje, da se med seboj spoznajo in uvidijo, da v tem boju niso sami.

Spoštovani občani, za vas smo, da vam pomagamo v obliki doprinosa »Demenci prijazne točke« ter Alzheimer cafeja. V kolikor potrebujete napotke, pomoč, strokovno rešitev srečevanja z boleznijo demence, ste vljudno vabljeni v VeGeC Občine Hoče - Slivnica ali na prihajajoči Alzheimer Cafe, ki ga bomo prirejali s sodelovanjem zavoda Aloja na različnih lokacijah občinskih krajevnih skupnosti.

➡ Veronika Tonejc

Možnost cepljenja z izbiro cepiva

Vsak četrtek v Kulturnem domu v Hočah možno tako cepljenje kot brezplačno testiranje s hitrimi testi

V želji po čim višji stopnji precepljenosti na območju, ki ga pokriva Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca, in glede na situacijo, ko je cepiva dovolj, vas obveščamo, da imate ob rednem tedenskem terminu za množično testiranje, ki poteka na našem območju, tudi možnost cepljenja z izbiro cepiva.

V organizaciji Zdravstvenega doma dr. A. Drolca Maribor bo potekalo množično brezplačno testiranje s hitrimi testi na COVID-19 in cepljenje z izbiro cepiva v Občini Hoče - Slivnica: vsak četrtek od 14. do 16. ure v Kulturnem domu Hoče, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.

Občanke in občani, ki se želijo testirati ali cepiti, morajo s seboj imeti osebni dokument in kartico zdravstvenega zavarovanja. Osebe, ki imajo tuje zavarovanje EUKZZ, Certifikat, kartico Medicare ali Potrdilo MedZZ naprošamo, da na testiranje prinesejo tudi fotokopijo tega dokumenta in fotokopijo začasnega bivališča v Republiki Sloveniji.

Na odvzem brisa in cepljenje se ni treba posebej naročiti. Poudarjamo, da je brezplačno testiranje namenjeno vsem občanom, ki nimajo bolezenskih znakov, ki bi kazali na morebitno okužbo s Covid-19. V primeru suma na okužbo vas naprošamo, da kontaktirate izbranega osebnega zdravnika. Naprošamo vas, da upoštevate vse predpisane zaščitne ukrepe in varnostno razdaljo.

Več informacij glede cepiv in cepljenja lahko dobite na uradni spletni strani www.cepimose.si.

Čas za dobro knjigo

Mohorjeva družba Celje je pripravila pogovor z avtorjem romana Sonce Petovione Brankom Cestnikom in prevajalko romana Nazarij Majdo Strašek Januš

Radi berete zgodovinske romane? Sama sem jih od nekdaj rada brala, zadnja leta pa sem zaplavala tudi v prevajalske vode. Za Mohorjevo družbo Celje sem leta 2019 prevedla roman Apostol, naslednje leto pa sem se lotila romana Nazarij, dedič Apostola; avtor obeh obsežnih romanov je nemški pater Hermann-Josef Zoche. Medtem ko smo prevod Apostola lahko predstavili v živo, smo pogovor o romanu Nazarij posneli v knjižnici Mohorjeve v Celju.

Urednik Aleš Čeh je na pogovor povabil še avtorja uspešnega zgodovinskega romana Sonce Petovione patra Branka Cestnika, župnika na Frankolovem, rojenega v Hajdini pri Ptujju. Njegov roman je bil lansko leto nominiran med petimi romani za Kresnika, nagrado za najboljši slovenski roman leta. Avtorjev prvenec nam prikaže podobo rimskega Ptujja-Petovione in prihod prvih kristjanov na naša tla. Pater Branko pa nam je spregovoril predvsem o nastajanju takšnega romana, o dolgoletnem študiju zgodovinskih virov in literature, o kombinaciji zgodovinskih in izmišljenih oseb, o raziskovanju krajev in ostankov zgodovine ... Napovedal je tudi že drugi roman, ki je v končni fazi ustvarjanja, to bo čas prvega ptujškega škofa Viktorina, o katerem pa že imamo več zgodovinskih virov. Čas korone, ki nas je pogosteje zaprl med štiri stene, je sicer zelo aktiven frankolovski župnik izkoristil za pisanje, na spletu pa lahko pogosto berete tudi njegova razmišljanja o različnih vprašanjih. Iskriivi mislec in svetovljan, prijatelj mladih in skavtov, ki mu je vredno prisluhniti tudi na Radiu Ognjišče.

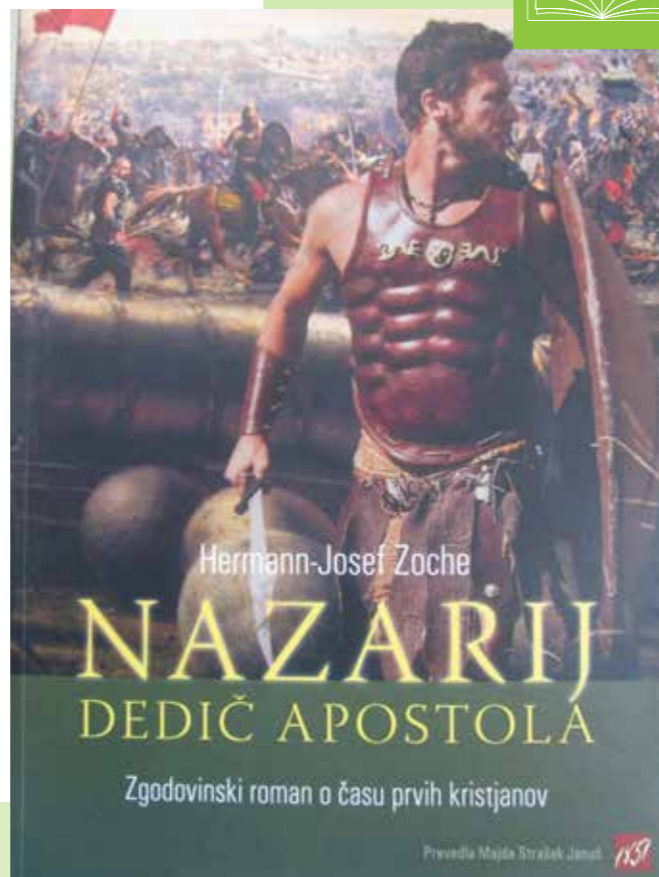
Z urednikom Alešem sva spregovorila o primerjavi obeh prevedenih romanov. Zame je bil večji izziv roman Apostol, saj je zaradi zgodovinske osebnosti apostola Pavla miselno zahtevnejši, v središču Nazarija pa je osrednji junak fiktivna oseba, zgodovinske okoliščine pa so zelo pestre. Bralcu stopi živo pred oči podoba skorumpiranega rimskega cesarskega dvora, krvavih cesarjev, vojaščine in življenja v Rimu, v drugem delu pa osvajanje in uničenje Jeruzalema z vso tragiko judovstva. V ta okvir vpleta avtor življenje prvih kristjanov v Rimu, ki hitro postanejo »dežurni krivci« za vse, žrtve Rimljanov in Judov.

Za spletno predstavitev romana se je urednik pogovarjal tudi z avtorjem Zochejem, ki je oba romana ustvarjal okoli 14 let. Zanimivo, da je najprej začel pisati Nazarija, toda preden ga je zaključil, je uvidel, da je za poznavanje razmer med prvimi kristjani najprej potreben roman o apostolu Pavlu. Tako je za osvetlitev življenja in miselnosti tega velikega misijonarja Evrope nastal najprej roman Apostol, kmalu za njim je izšel Nazarij. Sedaj imamo oba romana v slovenščini – in oba vam toplo priporočam. Pogovor pa najdete na spletni strani celjske Mohorjeve družbe.

Za bralce, ki bolj ljubijo fiktivne, umišljene junake, je gotovo privlačnejši roman Nazarij. Oba dobite tudi v naši knjižnici – in gotovo vam ne bo žal, da ste si vzeli čas zanje. Pa seveda za Cestnikov roman Sonce Petovione, ki se dogaja v naši bližini,

na Dravskem polju in na Ptujju. Slovarček izrazov iz rimskega sveta, ki ga je avtor dodal romanu, pa le uporabite, da vam bo vse razumljivo. Želim vam veliko veselja ob branju, kakor ga je imel p. Branko ob pisanju, jaz pa ob prevajanju.

➔ Majda Strašek Januš
📺 dr. Tanja Ozvatič

Za folijo mora poskrbeti kmet

Silažno folijo je prepovedano odlagati v zabojnike ali vreče za odpadno embalažo, na ekološke otoke, v mešane komunalne odpadke, zraven zabojnikov ali celo puščati kje drugje v naravi

Travna silaža se vse bolj pogosto pripravlja na način baliranja delno posušene trave, folija za ovijanje pa je po uporabi nepotreben odpadke. Silažna folija se uvršča med odpadke iz dejavnosti (kmetijstva), ni komunalni odpadke in zato ne sodi v okvir gospodarske javne službe zbiranja in odvoza odpadkov. Zanj je dolžan poskrbeti uporabnik. Silažno folijo je prepovedano odlagati v zabojnike ali vreče za odpadno embalažo, na ekološke otoke, v mešane komunalne odpadke, zraven zabojnikov ali celo puščati kje drugje v naravi.

Uredba o odpadkih določa, da je potrebno odpadke, ki nastajajo pri dejavnosti, odstraniti na predpisan način – oddati jih je potrebno pooblaščenim zbiralcem, odstranjevalcem ali predelovalcem odpadkov, nikakor pa jih ni dovoljeno kuriti, puščati ali odmetavati v naravnem okolju, ne glede na to, ali gre za javne ali zasebne površine. Razpadanje silažne folije na prostem namreč v tla izloča številne škodljive snovi, ki preko prehranjevalne verige zaidejo v naše telo.

V primeru, da je ugotovljeno nepravilno odlaganje ali sežiganje odpadne folije, je takšno ravnanje kaznivo in v pristojnosti inšpektorata za okolje in prostor. Ker je torej silažna folija odpadke, s kurjenjem dodatno obremenjujemo okolje in v zrak spuščamo veliko škodljivih in strupenih snovi ter s tem ogrožamo zdravje sebi in drugim.

Izvajalci komunalnih storitev imajo različne načine zbiranja in zaračunavanja prevzema silažne folije, določenim je potrebno oddati posebej čisto in posebej onesnaženo folijo (kjer se pogosto čista prevzema brezplačno, onesnažena pa proti plačilu), drugi sprejemajo le čisto folijo in izključno proti plačilu.

Ne glede na način prevzema pa stroški prevzema odpadne folije vedno bremenijo uporabnika oziroma povzročitelja – kmeta, saj proizvajalci silažne folije stroškov ravnanja z odpadno folijo ne vključujejo v prodajno ceno.

Silažno folijo zato lahko oddate v zbirnih centrih gospodarske javne službe, ki v vaši občini izvaja komunalno dejavnost. Pri tem je potrebno upoštevati, da imajo koncesionarji različne načine oddaje folije (čista, onesnažena, ločena mrežica) in tudi različno zaračunavanje stroškov, zato se je potrebno pri izvajalcu komunalne storitve predhodno informirati o načinu zbiranja.

V nadaljevanju so podatki za posamezno občino o načinu oddaje silažne odpadne folije (povzeto po spletnih straneh izvajalca komunalne službe).

➔ Irena Kozar

OBČINA	KOMUNALNA SLUŽBA	MESTO IN NAČIN ODDAJE	DELOVNI ČAS ZBIRNEGA CENTRA
HOČE - SLIVNICA	Saubermacher	ZC Hoče-Slivnica: - samo silažna folija, čista, brez mreže - onesnažena folija, z mrežo (plačljivo po veljavnem ceniku)	Poletni čas (1. 4. -31. 10.): tor in čet: 13:00-18:00, sobota 8:00-16:00 Zimski čas (1. 11. -31. 3.): tor in čet 13:00-17:00, sobota: 9:00-16:00

Kaj (ne) sodi v črno posodo za odpadke

V posodo za mešane komunalne odpadke spadajo izključno odpadki, ki se ne zbirajo ločeno in nimajo ponovne uporabne vrednosti

V posodo za mešane komunalne odpadke spadajo izključno odpadki, ki se ne zbirajo ločeno in nimajo ponovne uporabne vrednosti.

Med mešane komunalne odpadke sodijo npr.: smeti od pometanja, plenice, umazana in neuporabna oblačila ter obutev, onesnažen papir ali embalaža, higienski material, ohlajen pepel, ohlajeni cigaretni ogorki, vrečke iz sesalca, lasje, posoda iz keramike ali porcelana, tapete, neuporabne tkanine in usnje, odpadki iz šivanja, mačji pesek, fotografije, manjši odpadki iz gume, lepilni trak, plutovinasti zamaški steklenic, papir za peko, zobne ščetke.

Med mešane komunalne odpadke ne sodijo in jih je zato potrebno zbirati ločeno ter oddati v drug zabojnik, vrečo ali v zbirni center, kot npr.: čista oblačila in tekstil (sodi v zbirni center ali posebni ulični

zbirnik), odpadna jedilna olja (zbirni center ali zbiranje nevarnih odpadkov ali posebni ulični zbiralniki), nevarni odpadki, npr. baterije, motorna olja ... (zbiranje nevarnih odpadkov ali zbirni center), električna in elektronska oprema (zbirni center ali posebni ulični zabojniki ali zbiranje kosovnih odpadkov), gradbeni odpadki (zbirni center ali pooblaščen zbiralec gradbenih odpadkov), kovine (zbirni center), papir in papirna embalaža (papir), čista embalaža (mešana embalaža), steklena embalaža in manjše steklo (steklo), les (zbirni center), biološko razgradljivi odpadki (biološki odpadki), še uporabni odpadki (zbirni center), silažna folija (zbirni center), škatlice cigaret (mešana embalaža).

Za vsa dodatna vprašanja in pojasnila smo vam na voljo na 02-620-23-00 ali na pisarna@saubermacher.si.

Ganjen do solz

Tradicionalno praznovanje prvega maja pri Šifrarjih

Tudi letos smo se odločili, da bomo doma pri Šifrarjevih postavili majsko drevo. Ker to počnemo že peto leto zapored, je to postalo tradicionalno. Zadnji dan v aprilu se nas je zbralo nekaj bližnjih sosedov: Leskovarjevi, Pintarjevi in Šifrarjevi. Na dvorišču domačije Šifrar smo pripravili teren in pričeli z delom. Lojzek in Zlatko sta šla v Šifrarjev gozd poiskat smreko in jo prinesla na dvorišče. Medtem ko sta pripravljala smreko za postavitev, sva s Štefko pripravljali trakove za okrasitev. Mateja je prinesla slovensko zastavo. Majsko drevo seveda ni veliko, kot jih običajno postavlja DU Slivnica, saj je visoko le dobrih pet metrov. Vendar v času, ko je prepovedano množično druženje zaradi korona virusa, vseeno to drevo simbolično predstavlja običaj postavljanja majskih dreves.

Ko je bilo drevo pripravljeno, smo ga okrasili s pisanimi trakovi. Na vrh smo pričvrstili slovensko zastavo. Moški so nato dvignili drevo in ga postavili na pripravljeno mesto na dvorišču.

V tem času se je nekaj članov OO UO ZB Občine Hoče - Slivnica odločilo obiskati nekatera spominska obeležja NOB. Med drugim so se odločili obiskati tudi svojega častnega predsednika Janeza Šifrarja. Njihovega obiska smo bili zelo veseli. Člani UO ZB (Boris, Marjetka, Anica, Ivan, Jaki) so pripravili tudi manjšo slovesnost, kar je Janeza in Maro ganilo do solz.

Za zaključek veselega druženja sem pripravila narezek, posladek in pijačo. Ves čas smo upoštevali tudi navodila NIJZ, saj je bilo naše dvorišče dovolj veliko za vse udeležence druženja.

➡ Simona Šifrar

NAŠI DRŽAVI ZA PRAZNIK

Pozdravljena, država Slovenija,
danes rojstni dan slaviš!
Z močno voljo naroda spočeta,
z vztrajnim težkim delom ustvarjena!

Že dolga stoletja se slovenski narod
je za svoj obstoj, svoj dom boril,
se tiranom upiral s puniti in pestjo trdo,
z bistrim umom za pravdo se boril.

Varoval in ljubil je materne besede,
jih ohranjal, v svoj jezik spletal,
pisavo jim ustvaril, jih natiskal v knjige,
da narod v svojem jeziku bi Boga častil.

Rodoljubni učenjaki narodu dušo so pojili
z govornjo, še bolj pa s pisano besedo,
vsi rodovi kleni za prostost so se borili
in narod uporno gradil je pot svojo.

Z besedo umetelno narod se je proslavil,
s kulturo, znanjem in mnogimi dosežki
ob ramo velikim narodom sveta se postavil,
na tej poti niti krvavi boji niso mu bili pretežki.

Raztresen od Alp do Jadrana, do Kolpe in Panonije,
mali narod v sebi nosil je ideje svobodoljubne,
na malem zemeljskem raju svoje rodne zemlje
rodovi naši svoje domove so ohranili trdne.

Na obzorju novega tisočletja kot tleča zarja
iz naroda vzšla je naša država samostojna!
Ne deset, sto let in več je v narodu zorela
iz naporov in dosežkov mnogih v sad dozorela.

Ne iz plemičev, kraljev in poglavarjev,
iz kulture, umetnosti, znanja in zavesti naroda
je država zrasla iz svojih močnih temeljev,
z enotnostjo duše naroda se ohranila.

A mlado državo, ptico zlatokrilo,
samozvani 'zaslužneži' in drugi grabežljivci
med svobodnim letom so ujeli v svojo mrežo,
reva zdaj je med političnimi kvartopirci.

A upi državljanov niso, ne bodo usahnili
moč uma, volja in svobodne misli
ptico zlatokrilo spon mreže bodo osvobodili
in država naša šla bo dalje po svoji poti.

Bodi zdrava, dolgoživa država naša,
kdor svoj dom tukaj išče, ga želi zgraditi
sprejmi ga v svoja okrilja domača,
vsak tvoj državljan naj bo spoštovan!

➡ Martin Kramar

»S teboj lahko«

Projekt »S teboj lahko« razvija in preizkuša storitve socialnega vključevanja invalidov

S predlanskim letom je v Sloveniji na področju invalidskega varstva pričel veljati Zakon o socialnem vključevanju invalidov (ZSVI), ki je nadomestil Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (ZDVTDP), kateri je urejal status invalidov že od leta 1984 in je bil posledično v določenih pogledih že zastarel. Zakon o socialnem vključevanju invalidov, katerega namen je ustvarjati pogoje za čim enakopravnejše in enakovrednejše življenje invalidnih oseb v skupnosti, ureja področja pridobitve statusa invalida, pravice do denarnih prejemkov invalidov in pravice do storitev socialnega vključevanja invalidov.

Pravico do storitev socialnega vključevanja imajo invalidne osebe:

- z zmernimi, težjimi ali težkimi motnjami v duševnem razvoju,
- z avtističnimi motnjami, ki imajo tako hudo obliko neprilagojenega vedenja, da jim onemogoča samostojno življenje in pridobivanje sredstev za preživljanje,
- gluhoslepim z najmanj 50-odstotno izgubo sluha po Fowlerju in prvo do vključno peto kategorijo slepote in slabovidnosti,
- z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro in
- najtežje gibalno oviranim osebam, ki se zaradi invalidnosti ne morejo same vključevati v družbo in zagotavljati socialne varnosti.

V delu, ki določa pravice do socialnega vključevanja invalidov, se bo omenjeni zakon pričel uporabljati z novim letom. Do takrat se storitve socialnega vključevanja po tem zakonu izvajajo v okviru pilotnega projekta 'S teboj lahko'. Nosilec projekta v kohezijski regiji vzhodna Slovenija je VDC Polž Maribor, izvajamo ga v 22-tih občinah Podravske regije in Zasavju, kjer nam pri tem pomaga VDC Zagorje. Projekt sofinancirata Republika Slovenija, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Evropska unija, Evropski socialni sklad in traja do konca marca 2022. V VDC Polž Maribor, ki je regijski socialno varstveni zavod, v katerega so vključene odrasle osebe z motnjami v duševnem razvoju, v projektu 'S teboj lahko', razvijamo in preizkušamo storitve socialnega vključevanja invalidov. Razvoj storitev socialnega vključevanja bo omogočil, da bodo lahko invalidne osebe ob ustrezni pomoči in podpori čim dlje bivale doma, v svojih lokalnih skupnostih, kjer si to najbolj želijo, in da bodo pri tem čim bolj samostojne.

Storitve socialnega vključevanja zajemajo:

- usposabljanje za samostojno življenje, kjer se ima oseba možnost naučiti in razviti tiste spretnosti, ki so pomembne za samostojno življenje (npr. ravnanje z denarjem, vodenje samostojnega gospodinjstva, nakupovanje, naročanje pri zdravniku ...),
- vseživljenjsko učenje, v katerem oseba ob podpori razvija svoje spretnosti, interese, hobije, ali se vključuje v obstoječo mrežo teh dejavnosti v svojem okolju, pri čemer ji po potrebi pomaga spremljevalec,
- prebivanje s podporo, kjer izvajalec storitev socialnega vključevanja invalidno osebo podpira, ji pomaga in jo usmerja pri opravljanju vseh vsakodnevnih aktivnosti, katerih oseba ne zmore opraviti samostojno (npr. jo spremlja k zdravniku, plačat položnico ali dvignit denar na bankomatu, jo usmerja

pri kuhanju, peki, pospravljanju stanovanja, ji pomaga urediti pretečeno osebno izkaznico, ji je v oporo pri reševanju vsakdanjih težav in stisk, ali pa je samo nekdo, s katerim lahko oseba poklepeta, gre na sprehod ali na kako prireditve)

• in ohranjanje socialne vključenosti starejših invalidov.

V projekt 'S teboj lahko' se lahko vključijo osebe, ki imajo status invalida po ZSVI (ali po ZDVTDP), ne koristijo storitev osebne asistencije in bivajo v domačem okolju (ne v institucionalnem varstvu). Lahko so vključene v VDC, saj se socialno vključevanje izvaja popoldan ali čez vikend, ko je oseba doma. Z vključitvijo lahko invalidna oseba dobi podporno osebo, ki ji bo pomagala pri izvajanju tistih aktivnosti, pri katerih potrebuje pomoč in podporo ter zaradi tega morda ne bo potrebovala vključitve v institucionalno varstvo. Storitve so za vključene uporabnike financirane iz projekta. Cilj projekta je razviti mrežo izvajalcev storitev socialnega vključevanja v lokalnem okolju, ki temelji na laičnih izvajalcih, ki so sočloveku pripravljeno ponuditi pomoč, usmerjanje in podporo pri preprostih dnevni opravilih. Ti izvajalci so za svoje delo tudi nagrajeni. Hkrati je naš cilj v to mrežo vključiti izvajalce obstoječih programov in aktivnosti v lokalnih skupnostih ter tako zagotoviti osebam z invalidnostmi spekter kakovostnih in dostopnih storitev, ki bi jim omogočale kvalitetno preživljanje prostega časa, učenje spretnosti in veščin, ki so zanje pomembne, ter izboljšale njihove možnosti za večjo samostojnost in socialno vključenost, s tem pa prispevale k dvigu kvalitete njihovega življenja.

Vabimo vse, ki si želite novih delovnih izkušenj in imate razvit čut za delo z ljudmi, da se nam pridružite in skupaj ustvarimo zgodbo pilotnega projekta 'S teboj lahko'. Prav tako pozivamo vas, ki bi storitve socialnega vključevanja želeli koristiti in imate za to pogoje, da nas pokličete na telefon 070 424 811 ali nam pišete na stebojlakho@vdcpolz.si. Več informacij o projektu najdete na spletni povezavi <http://www.stebojlakho.si/>

➡ Danijela Majcenovič Cipot

Babica Marica razmišlja drugače

Pravljicne ure v naravi tokrat namenjene osveščanju o neozdravljivi bolezni - demenci

V sklopu delovanja VeGeC Občine Hoče - Slivnica ter projekta Nacionalni mesec skupnega branja 2021 (NMSB 2021) smo se ponovno povezali z občinskimi vrtci v obliki pripovedovanja pravljice v naravi. Tokrat smo izbrali posebno pravljico, namenjeno osveščanju neozdravljive bolezni demence. Naslov pravljice je »Babica Marica razmišlja drugače« pisateljice Petre Boh.

K sodelovanju smo povabili PGD Hotinja vas, namestnika predsednika Boštjana Horvata. Kot skrbni občan se je povabilu odzval v obliki pripovedovanja oziroma branja pravljice.

V začetku smo skupino otrok osveščali o besedi demenca, ki jo je v babičin karton zapisala zdravnica. Pred malo Ano, radovedno in razigrano, se je odstrl nov svet, v katerem njena ljubljena babica razmišlja in se obnaša drugače kot doslej. V pravljici nam Ana odkriva svoje čudenje in svojo žalost, a tudi svoje sprejemanje, razumevanje in končno tudi tisto svoje spoznanje, ki se nas posebej, ko ga izreče otrok – globoko dotakne: telo lahko obnemore, misel otopi in spomin zbledi – ne pa prijateljstvo in ljubezen, ki jo bo Ana vedno čutila do babice.

Cilj projekta:

- razvijanje bralnih učnih veščin,
- razvijanje jezikovnih zmožnosti,
- razvijanje veščin govornega nastopanja,
- razvijanje veščin pisanja umetnostnih in neumetnostnih besedil,
- razvijanje notranje motivacije za branje,
- promoviranje branja,
- širjenje besednega zaklada,
- razvijanje kreativnosti in domišljije,
- razvijanje branja z razumevanjem.

Trenutno je v Sloveniji približno 33 tisoč oseb z demenco, število obolelih pa iz dneva v dan narašča. Do leta 2035 naj

bi število po napovedih narastlo na 64 tisoč oseb. Tema hitro postaja vse bolj aktualna, tako na dnevni ravni kot tudi v otroški literaturi, saj se spremembe, ki bolezen spremljajo, tako ali drugače dotaknejo prav vseh družinskih članov.

Ob zahtevni skrbi za starostnika se včasih pripeti, da spregledamo otroško videnje in doživljanje sveta. Navdihujoči knjižni junaki pa hitro postanejo otrokovi prijatelji. Deklica Ana bo s svojim pogumom, ljubeznijo in vedrino navdušila vnuke in vnukinje ter starše.

V imenu VeGeC Občine Hoče - Slivnica se zahvaljujemo za pristop k sodelovanju v obliki projekta NMSB 2021 ter DPT Občine Hoče - Slivnica. Iskrena hvala za sodelovanje vsem trem občinskim vrtcem: Slivnica, Hoče in Rogoza ter podpredsedniku PGD Hotinja vas Boštjanu Horvatu, ki nam je v obliki branja oz. pripovedovanja predstavil pravljico.

↳ Veronika Tonejc

Lep naj bo naš kraj

V Hotinji vasi stojijo turistične hiške in prav na njih se v vsej lepoti kažejo cvetlice, primerne letnemu času

Že kar nekaj let nazaj se je pri članih Turističnega društva Hotinja vas porodila ideja, da polepšamo naš kraj. Pravijo, da je najlepši čas v letu tisti čas, ko cvetijo rože. Vseh barv, nežnih vonjav in zasluženih pogledov mimoidočih. In prav zato smo se člani odločili naš kraj okrasiti z rožami.

V Hotinji vasi stojijo turistične hiške in prav na njih se v vsej lepoti kažejo cvetlice, primerne letnemu času. Za hišico ob vstopu v našo vas iz Orehove vasi skrbi naša krajanka Nežika Jurkas. Poskrbi tudi, da hiško ob posebnih priložnostih (božiču, pustu, veliki noči ...) krasijo še kakšen izviren aranžma, primeren prazniku. Krajanje to okrasitev vsako leto nestrpno pričakujemo. Tudi hiška v centru Hotinje vasi se s svojim cvetjem bohoti v vsej svoji lepoti. Da rožice dobro uspevajo, skrbi Anton Štern. Oči sprehajalcev se radi ustavijo na tej krasoti. Tudi ob cesti, kjer Hotinja vas meji na Občino Rače (Račka cesta), stoji naša turistična hiška. Krasijo jo pisane rožice. Skrbno jih zaliva in zanje skrbi Milena Mlakar.

Na Agrarni, kjer naša vas meji na Občino Rače, stoji četrta turistična hiška. V čudovitih barvah nas tam pozdravljajo rožice in vidi se da zanje skrbi vrtnar Miran Rakar. Poleg skrbnih oskrbnikov naših turističnih hišk imamo med nami tudi članico TD Hotinja vas Marijo Meglič, ki ima do cvetja poseben odnos. Z vso ljubeznijo na naših druženjih in prireditvah poskrbi za čudovite cvetlične aranžmaje. Ob prireditvi »Srečanje ljudskih pevcev in godcev«, ki se je odvijala nekaj dni po prazniku državnosti, je oblikovala cvetlični aranžma v obliki slovenske zastave, ki je bil deležen velike pozornosti.

Člani Turističnega društva Hotinja vas smo ponosni na vse vas, ki skrbite, da je naš kraj lep in prepoznaven.

↳ Franja Bračko
 ↳ Tone Embreuš

Križevo slavimo le še dva dni

Nekoč so kmetje prodajali svoje vino na zelenjem in cvetjem okrašenih mizah »pušl šankih«, danes je ta običaj izumrl

Križevo, oziroma Kristusov vnebohod, je velik cerkveni praznik. V Čreti na vrhu hriba je cerkev Svetega križa, zato je v času tega praznika v našem koncu še poseben dan. Spominjam se, ko sem bila majhna, je ta praznik trajal tri dni, od torke do četrtega. Okoli cerkve so prodajali kramarji svojo robo, za otroke pa je bil včasih postavljen tudi vrtiljak. Okoliške hiše pa so imele »pušl šanke«. Kmetje so prodajali svoje vino na zelenjem in cvetjem okrašenih mizah »pušl šankih«. Običajno je bilo v tem času veliko ljudi pri cerkvi. Danes, ko smo vsi ljudje zaposleni, na take slovesnosti, ki se dogajajo sredi tedna, prihaja manj ljudi. Praznovanje praznika pa sedaj traja dva dni, v sredo in četrtek.

Že po tradiciji vodi sveto mašo slivniška fara v sredo, v četrtek na dan samega praznika pa ima sveto mašo hoška fara. Ker mi spadamo k slivniški fari, smo se udeležili svete maše v sredo. Že nekaj let mašno slovesnost pričnemo pri domačiji Pintar. Dogodek je postal tradicionalen. Zbirati smo se pričeli ob 7.45 uri. Ob 8. uri je župnik pričel s kratko slovesnostjo, nadaljevali smo s procesijo po cesti do cerkve, ki je približno dvesto metrov višje. Ob upoštevanju navodil NIJZ je bil cerkveni obred delno v cerkvi, nekateri pa so bili zunaj.

Naša cerkev Sv. križa izhaja iz 18. stoletja. Freske, ki jih je narisal dunajski dvorni slikar, so še vedno dobro ohranjene, saj je cerkev v celoti poslikana. Na glavnem oltarju je freska Kristusa na križu. S sakralnimi freskami so poslikane tudi vse stene in strop. V ozadju nad vhodom je tudi kor, kjer so bile nekoč orgle. Na cerkvi se tudi vse bolj vidi kolo časa, čeprav se občasno vseeno na cerkvi opravljajo vzdrževalna dela.

Po končanem obredu smo bili vsi povabljeni na Pintarjevo domačijo, kjer so nam ponudili prigrizek in okrepčilo.

📷 Simona Šifrar

Del domovinske vzgoje

Četudi Šarhov pohod ne letos ne lani nista bila izvedena, pa je bil venec naše občine položen tako januarja kot tudi aprila

Že tradicionalni Šarhov pohod in festival se letos in lani nista izvedla zaradi ukrepov NIJZ, zaradi covid-19. Prav tako tudi vsakoletna proslava ob 8. januarju ni bila izvedena. Pa vendar je bil venec naše občine položen tako 8. januarja kot 27. aprila, kar gre zahvala županu naše občine dr. Marku Soršaku.

Šarhov pohod poteka od Treh kraljev, mimo Črnega jezera, do Osankarice ter kraju poslednjega boja Pohorskega bataljona in nazaj do Treh kraljev, kjer je tudi prireditev Festivalu miru. Celotno dogajanje ima izrazito domovinsko vzgojni pomen in je namenjeno predvsem mladim kot del domovinske vzgoje. Pohod ni v kakršnemkoli tekmovalnem odnosu v smislu podvajanja s tistim v zimskem času januarja, ampak je na vsak način njegova logična in vsebinska dopolnitev in nadaljevanje.

Temeljni namen aktivnosti, tako pohoda kot Festivala miru, je mirovniška kultura, mir kot vrednota, uporništvu kot moralna kategorija, uporništvu kot atribut narodnega preživetja, ponos in samozavest kot del kontinuiranega poguma ... Vse to pa se naj tvorno inspirira v vrednotah partizanstva celovitega upora proti nacifašizmu in celotnega boja Slovencev za osamosvojitve. Vsakoletni pohod se pripravlja v spomin na Pohorski bataljon, ki je bil ustanovljen septembra 1942 v Dobrovljah na Pohorju in je štel okoli 90 bork in borcev. Na Osankarici si je uredil

zimski tabor, ki so ga odkrile nemške sile s pomočjo domačih izdajalcev. V zadnjem boju 8. januarja 1943 je umrlo 69 bork in borcev tega bataljona med njimi tudi pohorski kmet Alfonz Šarh in njegovi trije sinovi po katerem je pohod tudi poimenovan. Dom na Osankarici, ob katerem je bil tudi spominski muzej na te dogodke, je letos žal pogorel, vendar upamo, da bo tudi obnovljeni dom pritegnil številne obiskovalce teh spominskih krajev.

📷 Jože Merkuš 📷 Arhiv občine

Boksarji gostujejo konec avgusta

Turnir Maribor Cup bo prinesel tri dneve vrhunškega olimpijskega boksa

Boks ... O boksu je potrebno govoriti z vsem spoštovanjem. Boks ni kar nekaj. Je plemenita borilna veščina, pri kateri je v prvi vrsti potrebno premagati sebe, da bi lahko premagal nasprotnika. Sebe zaradi psihofizičnega napora, ki ga je potrebno vložiti, da bi lahko premagal nasprotnika, ob tem da nisi – po domače povedano – tepen. Seveda je ob tem potrebno biti bistrih misli, kako sploh premagati nasprotnika in ne »izgubiti« glave zaradi izgube kontrole ... Potrebno je biti močan, hiter, eksploziven, vzdržljiv ... Imeti je treba odlično koordinacijo – in kar bo marsikoga presenetilo – fleksibilno miselnost šahovskega mojstra.

Boks je eden najstarejših olimpijskih športov. S pestmi so se bojevali že na olimpijskih igrah v antični Grčiji. Večina meni, da ta boj izvira iz nekaterih delov Afrike, predvsem iz Egipta, od koder se je nato širil po južni Evropi. Prva borba je omenjena v reliefnih zapisih Mohameda Osmana Hashija, nastalih okoli leta 3000 pr. n. št.

Današnji boks pa izvira iz začetka 19. stol., ko je markiz Queensbury boj s pestmi končno spremenil v boks s pravili trehminutnih rund in z eno minuto premora. Tudi sama beseda boks izhaja iz angleške besede »to box«, kar pomeni »udarjati s pestmi«. Poznamo amaterski oz. olimpijski in profesionalni boks. V olimpijskem boksu traja dvoboj 3 krat 3 minute, v profesionalnem pa od štirih pa vse do dvanajstih rund, kadar se boksa za katero od prestižnih svetovnih lovorik.

V Večnamenski športni dvorani pa se vam bomo predstavili s tremi dnevi vrhunškega olimpijskega boksa. Turnir Maribor Cup bo potekal konec avgusta. Pričakujejo se najboljši evropski in slovenski boksarji v mladinski konkurenci (16–18 let) ter članski konkurenci (19–40 let) v devetih težnostnih kategorijah od 56 kg do +91 kg.

📷 Igor Rašič

Kranjske čebele na Dunaju

Svetovni dan čebel so slovenski in avstrijski policisti-čebelarji obeležili skupaj

Pomembnosti varovanja okolja in nujnosti zaščite čebel se zavedajo tudi upokojeni policisti, člani Kluba upokojenih delavcev Ministrstva za notranje zadeve Maribor, ki so člani Čebelarstva društva Alojz Greif Hoče. Še kako jih namreč skrbi prihodnost nenadomestljive vloge čebel, teh marljivih opravevalk in nabiralk cvetnega prahu. Prav čebele so namreč najboljše pokazateljice čistosti lokalnega okolja, v katerem živimo. Imajo pa tudi vrline, kot so delavnost in pridnost, s katerimi se tudi Slovenci radi poistovetimo. Zato se trudijo, da bi čimbolj ohranjeno naravo in čim več čebeljih družin zapustili prihodnjim generacijam.

Na tej osnovi je prišlo do sodelovanja med Veleposlaništvom Republike Slovenije na Dunaju ter člani Kluba upokojenih policistov iz Maribora in Čebelarstvom Alojz Greif iz Hoč. Čebelarja Marjana Lovrec in Peter Kolar sta podarila družini kranjskih čebel, kateri je slovenska delegacija odpeljala na Dunaj.

Ob svetovnem dnevu čebel je slovenski čebelnjak, ki nudi dom dvema družinama kranjskih čebel, predsedniku deželne policije Dunaj Gerhardu Pürstlu podarila slovenska veleposlanica Ksenija Škrilec. Čebelnjak domuje na strehi dunajske policijske uprave. Za podarjeni čebelji družini bo skrbel policist dunajske policijske uprave, pridelane čebelje produkte pa bodo namenili za protokolarna darila. V Avstriji se tudi sicer zavzemajo za aktivno urbano čebelarstvo. Tako imajo v mestu postavljenih že več čebeljih panjev. Med drugim na strehi dunajske opere, umetnostno-zgodovinskega muzeja, na Mestni hiši, univerzah, šolah, hotelih.

Slovesnost ob predaji čebelnjaka so poleg gostov iz Slovenije, predstavnikov slovenskega veleposlaništva in deželne policijske uprave spremljali tudi pomembni mediji Republike Avstrije. Slovesnost je z glasbo Slavka Avsenika popestril kvintet avstrijskega policijskega orkestra. Toda najlepša pesem, ki so jo slišali zbrani, je bilo brenčanje čebel. Te so se po izpustu podale na krajši let in spoznavanje novega okolja. In prav v tem okolju so gostje po prireditvi okušali dobrote tradicionalne slovenske hrane.

Tako so upokojeni policisti – čebelarji – na najlepši možen način in z lastnim vzgledom opozorili na nujnost varovanja okolja ter na izjemen pomen čebel in drugih opravevalcev za človeštvo. Čebele najbolj ogroža namreč prav človek, čeprav živi v soodvisnosti s čebelami. Eden brez drugega namreč ne moreta preživeti. Zato bi se morali še bolj zavedati, da lahko za čebele veliko stori prav vsak posameznik. Balkone, terase in vrtove bi morali zasaditi z medovitimi rastlinami ter o pomenu čebel vseskozi ozaveščati že najmlajše. In še čebelarški pozdrav: Naj medii!

➡ Mirko Ploj, Bojan Lunežnik
📷 Benjamin Pregl

Ponosni na opravljeno delo

V čebelarstvu Slivnica izvedli vsebinsko bogat in zanimiv strokovni izlet v Šempas

Pred odhodom pomladi so v Čebelarstvu Slivnica opravili letni zbor članic in članov društva. Čakali so čas, ko smo se ljudje spet smeli družiti v večjem številu. Zbor je bil 11. junija 2021 v prostorih lepo urejene brunarice – doma Društva upokojencev v Slivnici. Kot je običajno, so na zboru pregledali oziroma se pogovorili o delu v preteklem in se dogovorili o delu v prihodnjem letu.

Glavna dejavnost društva je bilo čebelarjenje čebelar in čebelarjev, članic in članov društva. To pa zajema tudi skrb za zdravje čebel, razvoj novih čebeljih družin, skrb za zdravo okolje in za naravo v širšem pomenu. Zato so se kljub omejitvam tudi v preteklem letu redno sestajali vsak mesec, si izmenjavali ugotovitve o svojem čebelarjenju, se dogovarjali o potrebnem ravnanju s čebelami v panjih oziroma čebelnjakih. Na vsakem srečanju so se pogovarjali o izbranih strokovnih temah in o aktualnem stanju čebel.

Preteklo leto je za čebelarjenje bilo naporno in zelo skromno. Zaradi muhastega vremena običajne medovite rastline v našem okolju skoraj niso medile. Rast in cvetenje je zelo prizadel, skoraj povsem uničil mraz, kasneje pa poslabšalo neugodno deževno vreme v času cvetenja pomembnih medovitih rastlin. Vendar so čebelarke in čebelarji ČD Slivnica zadovoljni, ker so ohranili zdrave čebele, jih redno hranili in poskrbeli za razvoj novih zdravih družin. Le meda je bilo občutno manj.

Poleg čebelarjenja so v društvu uspešno izvedli tudi vse druge naloge. Izvedli so vsebinsko bogat in zanimiv strokovni izlet v Šempas. Sprejel jih je zelo uspešen in svetovno znani poznavalec čebel in teoretik čebelarstva Franc Šivic in jim predstavil svoje izkušnje in strokovna spoznanja. Te je predstavil tudi v zelo zanimivem in za branje prijetnem delu *Moje življenje s čebelami* (Ljubljana 2020). Izlet je bil vsebinsko zelo zanimiv, bogat in gotovo tudi koristen.

V preteklem letu so v društvu in svojem domu v Slivnici uredili čebelarstvo učno pot in širšo okolico čebelnjaka in doma. Vse so opravili člani društva s prostovoljnim delom, ki ga je bilo nekaj sto ur.

Na zboru so za prizadevno in posebej uspešno delo članicam in članom podelili priznanje Čebelarstva Slovenije in priznanja Janka Pislaka, ki jih podeljuje društvo.

Priznanja Čebelarstva Slovenije – odlikovanje Antona Janše III. stopnje sta prejela: Andreja Tomanič in Marjan Galun.

Odlikovanja Janka Pislaka ČD Slivnica so prejeli: srebrno priznanje Alojz Lipnik in Jože Žuraj, bronasto pa Simon Bračič, Anton Bračko, Herman Jakolič, Mira Prel in Maks Selinšek.

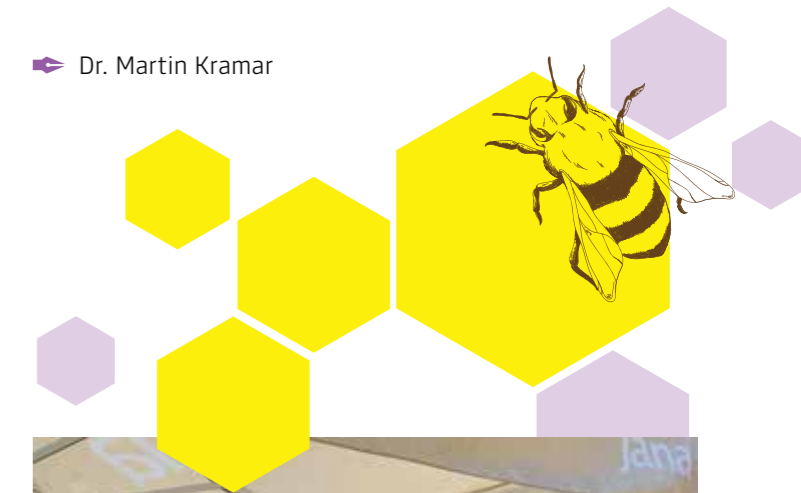
Zelo uspela je tudi deseta likovna kolonija Svetovi čebel, ki so jo izvedli zadnjo soboto v maju 2021. Sodelovalo je dvajset slikark in slikarjev. Nekateri so sodelovali na vseh

desetih, nekaj pa jih je prišlo prvič. Ustvarjena dela bodo razstavljena na razstavi v okviru letošnjega občinskega in krajevnega praznika v mesecu septembru.

Na dan letnega zбора je društvo v sodelovanju z Osnovno šolo Franca Lešnika Vuka Slivnica za učence pripravilo medeni zajtrk, za javnost pa dan odprtih vrat. V dopoldanskem času so si otroci slivniškega otroškega vrtca ogledali društveni čebelnjak in okolico, se posladkali z medenjaki, medenim sokom in medom.

Za zaključek so učence in učenci 4. a-razreda izvedli kratek, a prsrčen kulturni program. Pozno popoldan so se na družabnem srečanju zbrali čebelarke, čebelarji in drugi člani društva in v prijetnem druženju dočakali zaton dneva.

➡ Dr. Martin Kramar

Odpadlo kar nekaj prireditev

Po negotovosti v Turističnem društvu Hotinja vas vendarle izpeljali tradicionalno 13. srečanje Ljudskih pevcev in godcev

Letošnje leto smo v Turističnem društvu Hotinja vas z veliko negotovostjo pričakovali poletne mesece, saj nam je po novem letu odpadlo kar nekaj prireditev (pustna povorka, blagoslov velikonočnih jedi, iskanje pisank ...). Na tihem smo upali, da se bo odprlo kakšno okence – in res so se zdravstveni ukrepi junija močno sprostili, da smo lahko izpeljali naše tradicionalno 13. srečanje Ljudskih pevcev in godcev. Prireditev se je odvijala v nedeljo, 27. junija 2021. Udeležbo smo iz previdnosti nekoliko skrčili, kar pa ni vplivalo na prireditev in kasneje na veselo druženje in pogostitev na Vaški gmajni.

S pozdravnim nagovorom je Darinka Medved Gerečnik na 13. srečanju Ljudskih pevcev in godcev pozdravila goste: predstavnici Občine Hoče - Slivnica Metko Oberlajt in Veroniko Tonejc, predstavnico RK Orehova-Hotinja vas Cvetko Čoprež in predstavnika PGD Hotinja vas Branka Goloba, občinstvo in nastopajoče. Potem je besedo predala Samu Tušu - Korlu, ki že tradicionalno povezuje prireditev s humornimi domisljicami. V svojem značilnem slogu je napovedal prve nastopajoče Ljudske godce Samotarjev, ki že 20 delujejo kot sekcija pri DU Hoče. Nastopajo doma in v tujini, skratka povsod, kjer radi poslušajo in ohranjajo ljudsko pesem. Za njimi so nastopili Ljudski godci KUD Valentina Žumra Hajdoše. Harmoniko je igral Alojz Fras, ki je leta 2019 dosegel drugo mesto na tekmovanju za »Zlato harmoniko« v Ljubljani. Ljudska pevska skupina Taščice KUD Rače je občuteno zapela Zemlja mila, zemlja lepa. Ljudski pevci in godci Kvin-ton KUD Milke Zorec Hotinja vas nas vedno razveselijo s svojo prisotnostjo in doživeto zaigrano in zapeto ljudsko glasbo. Tudi Godci izpod Tinje, KUD Oton Župančič Tinje, nas vsako leto razveseli s svojo glasbo, s solo vložkom pa je Samo Tuš - Korl prisrčno nasmejal občinstvo z recitacijo ljudske pesmi »Veselica«, ki na šaljiv način prikazuje običaje podeželskih fantov na gasilskih veseljah, kjer je nekoč veljalo, da so na fante iz sosednjih vasi gledali z nezaupanjem predvsem zaradi domačih deklet. Prireditev so zaključili domačini, Fantje treh vasi, z dvema ljudskima. Po posameznem nastopu je vsaka skupina prejela zahvalo TD Hotinja vas in simbolično darilo, ki ga je delno prispevala tudi Občina Hoče - Slivnica.

V organizacijo prireditve so člani društva vložili veliko časa in truda, od lepo okrašene dvorane s prelepimi cvetličnimi aranžmaji, ki jih je naredila Marija Meglič, predstavitev skupin z diapozitivi v izvedbi Florjana Megliča, naših članov iz kuharske sekcije, ki so pripravili okusen žar za vse nastopajoče in obiskovalce – in seveda vseh »težakov«, ki so postavljali stojnice, mize in stole v hladno senco, in potem vse lepo pospravili in počistili.

Dan smo zaključili z upanjem, da bomo lahko v drugi polovici leta izpeljali tudi druge prireditve, ki so načrtovane, in sicer Martinovanje, postavitve adventnega venca in obdaritev otrok v božičnem času, pa tudi, da se bomo udeležili prireditev, ki jih organizirajo Občina Hoče - Slivnica in društva v naši in sosednjih občinah.

Olga Knap
Tone Embreuš

Končno izvedli letno konferenco

Člani Zveze borcev za vrednote NOB ugotovili, da so bili kljub omejitvam zaradi pandemije zelo aktivni

Tudi v letu 2021 je karantena zaradi pandemije COVID-19 odpadla marsikatera aktivnost tudi v naši organizaciji Zvezi borcev za vrednote NOB Občine Hoče - Slivnica. Zaradi omejitve gibanja nismo izvedli občnega zbora, kot smo ga načrtovali v mesecu marcu, ampak smo čakali na ugodnejši trenutek in čas, ko ne bo več takšnih omejitev gibanja in druženja. To nam je končno uspelo drugi četrtek v mesecu juniju. Ob upoštevanju vseh omejitev in priporočil NIJZ smo izvedli letno konferenco.

Prostore za izvedbo občnega zbora nam je prijazno odstopilo Društvo upokojencev Slivnica. Prostori so dovolj veliki, da smo občni zbor lahko izvedli ob spoštovanju vseh priporočil NIJZ. Na konferenci se je zbrala slaba polovica članov in nekaj gostov. Sestanek smo pričeli s kulturnim programom. Ljudski pevci Samotarji so nam zapeli nekaj krasnih partizanskih pesmi. Naš član Martin Kramar se je predstavil z avtorskim recitalom o prvem maju. Vsebina pesmi je bila vezana na današnji čas. Po kulturnem programu nas je nagovoril predsednik Boris Demšič in nam predstavil delo, ki smo ga opravili v preteklem obdobju. Po prebranem poročilu smo ugotovili, da smo bili kljub omejitvam zaradi pandemije zelo aktivni.

V mesecu januarju (2020) smo se udeležili slovesnosti pri Treh žebelih na Osankarici in akademije v Slovenski Bistrici, ki je bila posvečena Pohorskemu bataljonu. V januarju smo opravili tudi snemanje spominskega filma pri našem članu Janezu Šifrarju. Udeležili smo se še predavanja o razmerah na Balkanu v Pesnici.

V februarju smo bili na Sedlarjevem, udeležili smo se ur spomina v Muzeju NOB, ki so jih pripravili učenci Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica. Skozi zgodbe so opisali dogodke in pomembne ljudi iz NOB v naših krajih. V februarju smo si še ogledali film Preboj, v katerem je junaško prikazan preboj peščice partizanov in ranjencev pod vodstvo takrat mladega Franca Severja - Frante skozi obroč množice nemških vojakov preko Menine planine.

V marcu smo si ogledali predstavo v Pekrah. V mesecu juniju smo se udeležili proslave v Framu pri spomeniku NOB. V mesecu juliju smo se udeležili strokovne ekscurzije in si ogledali rove v bivši tovarni TAM. V avgustu smo se udeležili spominske svečanosti ob odkritju spomenika Janezu Stanovniku v Ljubljani. Udeležili smo se šahovskega turnirja in bili v Ožbaltu (Vranov let).

V septembru smo se udeležili proslave na Mariborski koči. Imeli smo tudi občni zbor naše organizacije. Bili smo na proslavi na Jugovi domačiji in v Planici pri Framu. V septembru smo še bili v Portorožu, kjer je vsako leto proslava, ki je namenjena vsem taboriščnicam, zapornicam in ukradenim otrokom.

V mesecu novembru smo zaradi omejitev pandemije v okrnjenem številu in prvič brez proslave položili venec in prižgali svečke na grobu talcev v Čreti. Bili smo še pri spomeniku v

Rogoz. V decembru smo bili tudi pri častnem predsedniku Janezu Šifrarju in ženi Mariji Šifrar, ki sta v tem času praznovala častitljivih 90 let. Spomnili smo se ju s skromnim darilom. Oba sta bila zelo vesela.

Predsednik Boris Demšič je še povedal, da bomo kljub omejitvam, seveda ob upoštevanju priporočil in navodil NIJZ, tudi letos izvrševali naloge, ki jih imamo v našem planu. Po vseh prebranih poročilih, smo ugotovili, da je bilo naše delo uspešno, saj smo vse naloge opravili. Uspešno pa je bilo tudi poročilo o finančnem stanju.

Ob koncu uradnega dela so nas ponovno razvedrili Samotarji. Predsednik nas je ob zaključku občnega zbora vse povabil na zakusko, za katero je poskrbela gostilna Lobnik. Nekatere članice in člani so poskrbeli še za pecivo in vino. Nekaj časa smo se še družili ob veselem kramljanju - in čeprav nas je omejeval predpis zaradi epidemije korona virusa, nas to ni zmotilo pri dobri volji.

Poslovali smo se v želji, da ta pandemija čim prej mine in da lahko zopet ponovno zaživimo brez omejitev.

➡ Simona Šifrar

Sonce sije na slikarska platna

Člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa so organizirali srečanje slikarjev, že šesto po vrsti

Slikarji opazujejo in si pomagajo s čopičem - nastane slika. Tako se je dogajalo na enodnevni slikarski koloniji v mesecu maju, ko smo člani Združenja rezbarjev-modelarjev lesa organizirali srečanje slikarjev, že šesto po vrsti. Res je, da so vsa predhodna enodnevna srečanja potekala s slikarji iz bližnje in daljne okolice, v tem letu je bila naša odločitev nekoliko drugačna. K sodelovanju smo povabili štiri ali pet učencev obeh osnovnih šol naše občine in občane, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo ljubiteljsko. Seveda bi si kot organizatorji želeli, da se nam priključijo tudi slikarji, ki se s tovrstno dejavnostjo ne ukvarjajo samo v prostem času.

Mogoče bi lahko s svojim pogledom in mnenjem pomagali tem, ki se ukvarjajo ljubiteljsko. Čeprav nas je precej oviral ta nesrečni covid, lahko napišem, da je ta dan kot prvič uspel. Sodelovalo je 9 učencev: iz Osnovne šole Dušana Flisa Nika Štesl, Nuša Pančur, Ina Roškarič, Trina Kacijan, Kaja Drevenšek in Marsela Supe Vide, iz Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica pa Tjaša Tomažič, Zala Kukovec, Tea Polšak in Adriana Kaloh. Sodelovali so člani likovne sekcije iz Rogoze Vera Zakrajšek, Milojka Ozmeč, Jožica Peharda, Jasna Petrič, Drago Ozmeč, Jože Jagarinec, Miran Klinc, iz Slivniškega dela občine Dragica Dolenc ter Franjo Irgolič in iz Pivole Ana Krajnc. Mogoče še nekaj besed o tem dnevu - dobili smo se zjutraj v bifeju Kaja in Kaj, imeli skromen zajtrk z čajem in kavo. Vsak prisotni slikar je dobil platno ter nekaj brezalkoholnega za potešitev žeje. Dogovorili smo se, da zaključujemo nekje ob 15. uri v Prince baru pri cerkvi v Slivnici. Tam smo imeli kratek zaključni program z enolončnico, pijačo in podelitvijo priznanj. Moram pohvaliti udeležbo Metke Oberlajt in Veronike Tonejc, zaposlenih na Občini Hoče - Slivnica, in še posebej podžupanjo naše občine Andrejo Kavaš, ki je v kratkem nagovoru med ostalim pohvalila dela avtorjev in skupaj z Metko in Veroniko podelila priznanja.

Mogoče še moje sklepne misli. Bilo je vložnega precej truda, da smo pridobili te avtorje k sodelovanju. V naslednjem letu nameravamo zadevo ponoviti, s tem da pričakujemo, da se bodo vsi avtorji srečali na otvoritvi dneva in zaključku, tudi to je namen organizacije, predvsem spoznavanje in druženje. Vsa dela bodo na razstavi v času občinskega praznika naše občine in takrat si bodo lahko krajanje brez odškodnine, mogoče s kakšno donacijo na račun društva, izbrali sliko. Ne smem pa pozabiti naše članice društva Manuele Novak, Princ Bar, in se ji zahvaliti za vso donacijo zaključnega slikarskega dne vključno z enolončnico.

Društvo Združenje rezbarjev pripravlja tridnevni izlet na Madžarsko v mesecu avgustu - petek, sobota in nedelja, 21., 22. in 23. avgusta. V preteklem letu je bila ta cena na osebo 125 evrov pri polnem avtobusu z dvema prenočitvama in dvakrat zajtrkom, večerjo in kosilom ter ogledom živalskega vrta, gradov in še kaj. Avtobus bo naredil najmanj 1500 kilometrov. V mesecu septembru nameravamo izpeljati po dolgem času zopet našo kiparsko kolonijo v Slivnici. Upam, da ne bo korona tista, ki bo preprečila obe dejavnosti.

➡ Srečko Ornik

Pohorje je zakon

S planinskimi izleti v letošnjem maju smo res dokazali, da je »Pohorje zakon«

Za naše planinsko potepanje po označenih poteh in brezpotjih sem namenoma izbrala znani slogan Jelovice, saj je bil tudi ta povezan z zdravim lesom. Gozdovi našega jugovzhodnega Pohorja, obsežni travniki in jase, potoki in soteske, stare domačije in mogočne večstoletne lipe, slikovite cerkvice in znamenja – vse to in še več ostaja trajna lepota za vsakega, ki se temu zna prepustiti in se še zna čuditi. Posebej prevzamejo človeka večstoletne lipe, ki so tako lep simbol slovenstva.

Kar s tremi različnimi planinskimi skupinami smo v letošnjem maju hodili po teh krajih. V začetku maja sta nas dr. Slavica in Ciril Tovšak v imenu PD Jakoba Aljaža popeljala po krožni poti iz Šmartnega na Pohorju do Bojtine med mnogimi naravnimi in kulturnimi lepotami tega dela JV Pohorja. Na poti po lepih in razglednih poteh do cerkvice sv. Uršule na Bojtini smo lahko občudovali obnovljeni Šetorov mlin, ostanke rimskega kamnoloma, Kresnikove lipe in staro kovačijo ob še danes mogočni kmetiji, pa lipe pod Trmotovim vrhom in staro Ferdinandovo pohorsko hišo-muzej. Zgovorna domačinka nam je predstavila lepo ohranjeno in vzdrževano cerkev sv. Uršule, pri Majalovi domačiji pa žalostno zgodbo propadajoče kapelice. Lepo in bogato pot smo zaključili ob dobri malici gostišča Dovnik v Šmartnem na Pohorju. Številna udeležba je kljub osebnim prevozom pokazala, kako smo že pogrešali naše izlete in druženje – pa četudi »v mehurčkih«, raztreseni po sadovnjaku ob kmečkem turizmu.

S PD Skalca nas je vodnica Olga Strmšek s svojimi pomočniki vodila ob manj znanem, a zelo slikovitem Devinskem vintgarju. Pot smo pričeli pri naselju Devina nad Slovensko Bistrico, v hladu potoka smo hodili skozi Spodnje in Zg. Prebukovje vse do Šmartnega. Ob potoku so še sledovi mlinov, na lepi jasi, kjer je nekoč stala Pesjakova žaga, pa stoji lep dom LD Šmartno. Pot v soteski se le redko odpre, toda deroči vintgar ponuja svoje lepote vse do slapa, od koder se vzpneš do Šmartnega – lahko pa bi potok spremljali do izvira. Tudi tokrat smo pot zaokrožili s kavo pri Dovnikovih in se zaradi dežja, ki se je ponujal, spustili po isti poti v dolino. Tiste kaplje dežja nas niso preveč motile, posebej še zato, ker nam je planinski kolega Marjan pripravil domačo malico. Tu ob potoku nam je teknila bolj kot v imenitni restavraciji. Hvala, Marjan!

Tretji majski izlet Planinskih seniorjev Podravja je tokrat prav tako vodila Slavica s Cirilom. Popeljala sta nas bolj po obronkih Pohorja: od Ložnice skozi Vrhole in Petrovo dolino na Prihovo, do izhodišča pa prav tako po mehkih gozdnih in travniških brezpotjih. Čudovito sveže opran dan po dežju so čutili naši čevlji, toda modro nebo nam je nudilo na Prihovi čudovite razglede po JV Pohorju in vse tja do Boča in Donačke. Tudi tokrat nam je Slavica razkrila znamenitost domačega mojstra rezbarja Petra, ki je v svojem gozdu ustvaril številne lesene skulpture in jih postavil ob pot »Petrove doline miru«. Ob gozdnih živalih so tu še sveti Hubert, zavetnik lovcev, škratje, lesena kapelica z velikonočnimi simboli, ob domačiji sedaj že ostarelega umetnika pa te sprejme ponosni orel z mladičema. Tudi na Prihovi, kamor smo se povzpeli na najvišjo točko, nas je sprejel zgovorni župnik

dr. Slavko Krajnc in nam razkazal bogato Marijino romarsko cerkev. Tako smo odkrili še ta biser, od koder so kot na dlani Konjiška in Brinjeva gora, Oplotnica, Kebelj – vsi kraji in zaselki tega slikovitega dela Pohorja vse do Treh kraljev. Tudi tokrat smo druženje zaključili ob dobri malici, ki ni samo hrana za telo, ampak tudi za dušo.

Z udeležbo na pohodih smo vsi smo resnično dokazali, da potrebujemo vse to – odmik v naravo in med ljudi, planinske skupine, ki nas dvigujejo iz vsakdana v »polet v višave«. Pa četudi za naša leta (velike večine udeležencev) to niso več tiste višave iz mladosti – so pa vseeno poti, ki nas dvigajo, tako in drugače. Hvala vsem vodnikom in organizatorjem, da smo lahko deležni teh radosti življenja.

📷 Majda Strašek Januš

Tisoč gibov

Z redno vadbo se krepi telo in duh, širi se krog znancev, pridobivajo se nova prijateljstva, društvo se vključuje v lokalne dogodke

V sklopu sodelovanja VeGeC Občine Hoče - Slivnica ter Društvom šole zdravja (DŠZ) vas vljudno vabimo k sodelovanju v obliki razgibalne telovadbe »1000 gibov«.

Društvo šola zdravja je nevladna organizacija, ki združuje ljudi z namenom izvajanja jutranje vadbe na prostem v vseh letnih časih. Z redno vadbo »1000 gibov« se krepi telo in duh, širi se krog znancev, pridobivajo se nova prijateljstva ter društvo se vključuje v lokalne dogodke. S skupnim povezovanjem centra in šole zdravja poskrbimo tako za fizično kot psihično zdravje posameznika kot tudi za socializacijo, ki je pomemben dejavnik za kakovost življenja.

V Občini Hoče - Slivnica redno delujejo že tri skupine DŠZ, in sicer: v Radizelu, na Vinogradniški cesti, v Rogozi v športnem parku in v Hočah pred Večnamensko športno dvorano (VŠD). Na lokaciji v Slivnici so vadbe pri nogometnem igrišču in so skupina v ustanavljanju.

Za občane občine bi želeli vzpostaviti še tri nove lokacije, in sicer na lokacijah KS Orehova - Hotinja vas, Reka - Pohorje ter Bohova. V kolikor želite poskrbeti za svoje zdravje in duh

ste vljudno vabljeni k sodelovanju. Prijavite se lahko na vegec@hoce-slivnica.si ali nas pokličite na 030 465 270, 041 963 450.

Nekaj besed o vadbi 1000 gibov
Vadba poteka vsak dan od ponedeljka do petka od 7.30 do 8. ure oziroma po dogovoru v skupini, zunaj na svežem zraku. Vaje obsegajo razgibavanje celega telesa, rok in ramenskega obroča, glave, trupa in nog. Vadba se konča s pozdravom soncu in kratkim druženjem. Za udeležbo na vadbi ne potrebujete rekvizitov, temveč le dobro voljo. Telovadbo vodi vaditelj prostovoljec, ki je usposobljen na internih izobraževanjih Društva šole zdravja.

Slogan Društva šola zdravja je »Vsak trenutek je lahko nov začetek«, torej je vedno pravi čas, zato vljudno vabljeni, da se pridružite Vadbi »1000 gibov«.

👉 Veronika Tonejc

Uporabljajo odpadno embalažo in papir

Članice ročnodelske sekcije z različnimi tehnikami izdelujejo nakit in novoletne okraske za jelko

Ker se je leto 2021 začelo z omejitvami druženja zaradi pandemije COVID-19, se naša ročnodelska sekcija pri društvu upokojencev Slivnica ni sestajala po ustaljenem urniku vsak torek ob 16. uri. Ker je bilo naše druženje omejeno, smo se odločile ustvarjati doma. V preteklem obdobju nam je zato odpadlo mnogo stvari. Minulo jesen nam je odpadla ročnodelska razstava. V začetku tega leta nam je odpadlo medgeneracijsko druženje z učenci Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica. Ker tudi druga društva niso prirejala razstav, kjer bi pokazali delo preteklega obdobja, nam je odpadlo meddruštveno druženje. Kljub temu pa nam je uspelo izdelati preko sto novoletnih voščilnic.

Ker se je v mesecu juniju izboljšala situacija v zvezi s pandemijo, smo sklenile, da se pred zaključkom sezone še enkrat srečamo. Dogovorile smo se za srečanje v začetku junija v brunarici. Iz trgovine Mercator smo si zato prinesle hrano. Ob veselem druženju, smo se še dogovorile, kako bomo v jesenskem času ponovno začele aktivno delati. Vse si želimo, da bi nam tokrat uspelo izpeljati razstavo, ki vsako leto poteka v drugi polovici septembra.

Želimo si tudi medgeneracijskega druženja s šolami, vrtci in medgeneracijskim centrom VeGeC, saj s svojim znanjem, ročnodelskimi spretnostmi in veliko pozitivne naravnosti lahko tudi na tem področju veliko doprinesemo.

Naše delo je zelo raznoliko. Najpogosteje pa še vedno kvačkamo in vezemo. Izdelujemo pa tudi voščilnice in druge okrasne izdelke v različnih tehnikah. Pri svojem delu vedno pogosteje uporabljamo tudi odpadno embalažo in papir. Z različnimi metodami izdelujemo še nakit in novoletne okraske za jelko.

👉 Simona Šifrar

Mobilna bralna hiška

Ker je 4. a razred OŠ Dušana Flisa Hoče pestila velika prostorska stiska, je bilo nemogoče ustvariti klasičen knjižni kotiček

V veliki prostorski stiski je bilo nemogoče ustvariti klasičen knjižni kotiček. Seveda ne smemo pozabiti tudi na čas šolanja na daljavo, ko v šolskih prostorih nismo bili prisotni. Z učenci smo dolgo tuhtali, katera bi bila najboljša rešitev za naš problem s prostorom, in prišli smo na idejo, da bi hiška morala biti posebna – takšna, ki je v času pouka pospravljena

Da bi otroci z veseljem brali v mobilni bralni hiški, smo poskrbeli za udoben stol, ki je seveda zločljiv, in jo odprli s slavnostnim obredom, na katerega je vsakdo prinesel svojo najljubšo knjigo, da jo lahko spoznajo tudi sošolci in sošolke. Tako so učenci kar nekaj časa namenili ugotavljanju in debati, katere žanre radi berejo njihovi prijatelji, in marsikateri stereotip je bil

in zasede malo prostora, v času podaljšanega bivanja pa se sestavi in je v uporabi. Tako je po korakih nastala naša mala mobilna bralna hiška, tukaj na sliki v razstavljenem, počiva-jočem stanju.

V hiški je prostora samo za en stol in glede na trenutne zdravstvene razmere je to tudi priporočljivo. Hkrati je hiška postala zatočišče, ki nudi odmik pred peštrim dogajanjem v podaljšanem bivanju. Svoj prostor je trenutno našla pod razstaviščem likovnih umetnin učencev 4. a, ki nastanejo pod vodstvom razredničarke Milenke Kačarevič.

odpravljen – ne, dekleta ne berejo samo ljubezenskih zgodb. Učenke so za otvoritev bralne hiške izdelale iz kartona lične kazalke, ki nam bodo v pomoč.

Konec: še ni na vidiku. Ko zaključimo z akcijo Moja najljubša knjiga, se bomo lotili novega podviga – Pesem za boljši dan, kjer bomo brali duhovite pesmi slovenskih in tujih avtorjev, ki nam bodo popestrile vsakdan in odgnale skrbi in stiske, pa če tudi samo za kratek čas. Pesmi, ki nam bodo najbolj segle v srce, bomo prepisali na spodnji del hiške. Sicer pa si v podaljšanem bivanju zelo radi krajšamo čas z branjem zanimivih književnih del in reševanjem ustvarjalnih dnevnikov branja.

Učenci bralno hiško sami zelo hitro sestavijo.

← Anja Urekar Osvald

Tristo petinšestdeset sob

Doživetje tretjih razredov v gradu Grad

V šoli smo imeli končni izlet. Tretji razredi smo odšli v grad Grad. Do parkirišča smo se peljali z avtobusom, nato pa smo vstopili v majhen moder cestni vlakec, ki je imel tri vagone in lokomotivo.

Voznik nam je med vožnjo razlagal o lepotah in znamenitostih Goričkoga. Povedal pa nam je tudi legendo o zmaju Kaču in legendo o tem, da je imel grad Grad tristo petinšestdeset sob. Med potjo smo od daleč videli grad Grad. Ko smo se vrnili do njega, smo se sprehodili po grajskem dvorišču in prišli do vhoda v današnje sprejemno sobo. Nenadoma se je vse spremenilo. Postala sem kuharica, ostala dekleta spletične, fantje pa so postali stražarji. Opazila sem glavno kuharico, ki mi je takoj ukazala, naj pripravim najboljšo glavno jed, pecivo in postrežem najboljšo pijačo. Nato mi je izročila tri zvitke papirja. Vprašala sem jo, kaj naj storim z njimi. Odgovorila mi je, naj s prvega in drugega naredim vse, kot piše, s tretjega pa naj izberem eno glavno jed. Odšla sem v kuhinjo in na pultu našla kuharsko knjigo. Odprla sem jo na strani, na kateri je pisalo, kako se pripravi jabolčni zavitek. Pripravila sem ga. Potem sem napekla še veliko vrst piškotov, pa tudi pite, trinadstropne torte, cmoke v višnjevi omaki. Pripravila sem tudi punč, limonado in čaj. Zanimalo me je, za kakšen dogodek pečemo in kuhamo vse te dobrote. Zato sem to vprašala kuharico Berto. Razložila mi je, da je grofov rojstni dan. Grof je organiziral veliko pojedino. Grofica pride čez dve uri preverit, kako nam gre. V tistem trenutku sem se spomnila, da moram na grajski vrt po zelišča za pečenko. Ko sem se vrnila v kuhinjo, sem začela kuhati omako iz zelišč in paradižnikove omake, katero

sem kasneje polila po pečenki. Pečeno pečenko sem nato naložila na krožnik, obrobljen z zlatom. Olupila in skuhala sem krompir, ki mi ga je z vrta prinesel vrtnar Janez. Ravno ko sem še zadnji košček krompirja položila na okrašen krožnik, je v kuhinjo vstopila gospa grofica in vse kuharice smo se ji priklonile. Grofica nas je prijazno pozdravila in nam rekla, da ve, da smo že vse pripravile. Vse smo ji pritrdile: »Da, Vaše grofovstvo.« Nato nam je povedala še eno dobro novico. Rekla je, da smo vse povabljene na praznovanje grofovega rojstnega dne. Vse smo bile presenečene in smo se ji iskreno zahvalile. Ko smo vse jedi odnesle na mize v največji dvorani, smo stekle v našo sobo in se preoblekle v naše najlepše obleke. Ob osmih zvečer smo v rokah imele rože iz ličja, s katerimi bomo okrasile mizo, za katero bo sedel grof. Približno čez deset minut so prišli že vsi gostje. Grof je naznanil, da se bo začel ples. K nam, kuharicam, je prišla grofica in nas s prijaznim nasmehom zvabila na plesišče. Ko smo plesale v parih, sem plesala z grofico. Ko sva se tako gledali v oči in plesali, sem premišljevala, ali ni grofica moja učiteljica. Čez uro je grof naznanil, da je čas za pojedino. Po pojedini je bilo slavja konec. Gostje so se grofu zahvalili. Kasneje je k nam pristopila grofica in vsaki je poklonila zlat prstan. Zahvalile smo se za darilo. Vtaknila sem si ga v žep. Nato smo odšli v svoje sobe, ki jih na gradu ne manjka. Naenkrat pa se je vse spremenilo. Učenci smo se ponovno pojavili na grajskem dvorišču. Pomalicali smo in odšli na avtobus. Ko smo se peljali proti šoli, sem razmišljala, ali se je vse to res zgodilo. Pobrskala sem po žepu in v njem sem našla prstan, ki sem ga pred tem kupila v Vulkaniji. Zdaj sem vedela, da se je vse to dogajalo samo v moji domišljiji. Razmišljala sem, kaj vse še skrivajo sobane gradu Grad.

← Ana Križnik, 3. a

»Izgubljeno-obujeno« prijateljstvo

Izrazna moč slovenske besede v pesmih učencev slivniške osnovne šole

Učenci OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica so tudi v letošnjem »nenormalnem« šolskem letu, polnem čustvenih stisk, preizkušenj in drugačnih izkušenj, sodelovali na literarnih natečajih, tako na daljavo kot tudi za šolskimi klopmi. V nadaljevanju predstavljamo drobce njihovih razmišljanj, ovit v večno pesniško besedo in izrazen skozi tančico njihovega pogleda na v tem letu »izgubljeno-obujeno« prijateljstvo. Njihove pesmi, zapisane tudi v zborniku JSKD, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, so ovekovečile zavedanje o pomembnosti prijateljskih vezi. Učenka Briana Lubej se me je še posebej dotaknila s pesmijo o svobodi, s katero se je predstavila na natečaju Ela - Mali Pranger. Vsem avtorjem sem hvaležna za njihove misli, za moč v nemoči in za ohranjanje slovenske literature, zavedajoč se, da v šolah ohranjamo slovensko kulturo, ki izvira iz temeljev izrazne moči slovenske besede.

➡ Petra Trstenjak

Bff

Frend je nekaj posebnega.
Ne pride kar tako – mim'grede.
Ga ful težko je najti,
kot pesem iznajti!
Imava skrit pozdrav,
kar obema zdi se prav.
Pred drugimi je skrito,
a med nama prav nič prikrto.

Z bff nikoli ni bedno,
ko sediva v šoli
ali leživa v travi –
ali na telefonu,
saj je čisto vse vredno!

Bff je abeceda dneva –
saj brez njega sem reva.

Bff je najboljša čokolada
ali kot nagrada,
ob kateri poskoči ti srce,
ko ti vse na živce gre.

➡ Špela Krajncič

Ptica brez kril

Pišem, pišem čez noč in ves ljubi dan,
ideja nobena prišla ni na plan.
V zadnjem trenutku, sem ves že zaspan,
prijatelj moj, prosim, podaj svojo dlan!

Vedno ob strani do zdaj si mi stal,
skoz' čase pomagal in vetra jim dal.
Še mnoga jaz leta želim te poznat',
saj pesem le ena ne sme zadostovat'.

List je zdaj poln, še ni dokončan,
a misel o tebi, bila ni zman.
Kot ptica brez kril bi brez tebe obstal,
prijatelj moj, hvala za vse, kar si mi dal.

➡ Luka Kokol

UJETA V SVOBODI

Svoboda je nekoč bila dar,
ko ljudem ni bilo mar.
Svoboda je tudi danes dar,
četudi ljudem še vedno ni mar.

Svobodni živimo,
svobodni govorimo,
svobodni trpimo,
svobodni kričimo ...
Svobodno sprejemamo,
svobodno odklanjamo,
svobodno pozdravljamo,
svobodno nazdravljamo ...

Svoboda zame in zate;
svoboda zate in zame;
svoboda za vse nas –
to bi bil svobodni glas!

Kot najstnica svobodno živim –
lahko sem mlada, ne da trpim.
Kot deklica svobodno živim –
lahko se ne strinjam, ne da trpim.
Kot učenka svobodno živim –
v šoli se izobražujem, lahko se učim.
Kot prijateljica svobodno živim –
lahko sem vesela, da pred prijatelji ne zamižim.
Kot pesnica svobodno živim –
pišem o svobodi, ki jo lahko živim..

Premlada sem, da bi razumela,
kaj nesvoboda je mnogim vzela.
Čeprav lahko čutim,
saj v času epidemije slutim ...

Svoboda je najlepša pravica,
za katero se človek bori kot ujeta ptica.
Brez svobode –
bili bi kot kralji brez oprode.

Ujeta v svobodi živim,
ko čas epidemije krivim,
da vzel mi je tisti vsakdan,
ko s prijatelji veselje prišlo je na plan.

Zdaj ujeta za zaslonom
premišljujem ...

Od pol devetih do enih,
od pol devetih do enih,
se vklapljam, izklapljam,
izklapljam in vklapljam ...
In se povezujem,
ko že učiteljev glas čujem.

Prijatelj!

Prijatelj! Si kot knjiga odprta,
ki za nova spoznanja nikoli ni zaprta.
Prijatelj! Lahko ti zaupam
in ob tebi upam
in se na vso moč smejim
in ob tebi zakričim.

Našla sva se kar tako,
saj veš, v šoli je bilo.
Sploh ne vem kako,
oba sva bila za to.
Zgodilo se je,
kot sonce na nebu se zgodi
ali kot otrok se rodi.
In potem traja in traja ...

A vem – vse na zaupanju temelji!
Saj če tega ni,
kot prva snežinka izpuhti.

Prijatelj! Zame si življenje,
zato imam zate vedno potrpljenje.
Si kot mesečina sijoča,
saj s teboj je pravljica čisto zares
mogoča.

Si samo, samo en,
brez tebe je dan izgubljen.

➡ Dariya Glushakova

Piše connecting,
piše unstable,
zamrznem
in se odmrznem,
potem pa zares
poslušam in pišem
in rešujem in sodelujem ...
Potem pa od njih
snepam in četam in skajpam in esemesam ...
In četam in skajpam in esemesam ...
Naslednjega dne
Zoom brezhibno gre.

Zdaj v šoli svobodno ujeta
sem na dvometrsko razdaljo pripeta.
Ko prijatelju pogledam v oči
in brez objema moje srce zakriči.

➡ Briana Lubej

Pravi prijatelj

Prijatelj se lahko glasi vsak,
a kaj, ko je le pravi prijatelj junak,
saj je kot tvoj opozorilni znak,
ki te opozarja vseh tvojih napak.

V slabih razmerah te zmeraj bodri,
in te rešuje slabih stvari.

Pravega prijatelja je najti težko,
saj to ni kar nekdo.

Prijatelj te brani
in zmeraj stoji na tvoji strani.

Je tvoj življenjski sopotnik,
ki mu ni kos nobeden sorodnik.
Imamo mame, očete, sestre, brate,
tete in strice,
a kaj, ko je le pravi prijatelj
naslov za vse krivice,
skrivnosti in novice.

Tak je prijatelj –
največji zaklad,
dragocen in redek,
imej ga rad!

➡ Briana Lubej

VEČEN PRIJATELJ

Ti si moj prijatelj,
prava beseda je pokazatelj,
lep odnos je ponos
in ni privlečen za nos.
Ob meni si dan in noč,
tudi ko nama pojenja moč.

Tolažiš –
se ne važiš!
Podpiraš –
se na druge ne oziraš!
Spoštuješ –
se nikoli ne prilizuješ!
Si prijazne in zabavne besede izmi-
šljuješ,
nikoli na nič slabega ne namiguješ.

Na ramena tvoja se lahko naslonim,
brez tega, da klonim.
Skupaj spomine zbirava –
pojeva, pleševa, se smejiva,
včasih se za sanjami podiva,
ali celo mavrico uloviva!
Vse to nama je zabavno
in to je – glavno!

Naj med naju ne pride noben problem,
ki bi me užalostil – to vem!
Rada imam te – prijatelj moj,
zate ujela bi nemogoče takoj,
le da večni bo najin obstoj.

➡ Luna Vogrin

identiteta

Identiteta je nekaj,
kar vsakdo ima.
Odkritje pa je,
kako zanje skrbeti zna.

Nekaj je takšnih, ki jo ponaredijo,
spet drugi si boljše naredijo.
A vedno je vredno se spomniti na to;
bolje obdržati originalnost kot slabo kopijo.

Zato prav je,
da trudimo se še naprej
skrbeti zanjo,
še bolje kot prej.
In naj nikogar sram zdaj ne bo,
če bo šele zdaj začel čuvati jo!

Eva Križnik, 6. c

Učiteljica, počitnice? Nikoli več!

Učitelj ostane učitelj, ne skloni glave, ne joče, se ne jezi, ne izraža strahu, ne obupa in ne negoduje pred učenci

Velikokrat tako ob bežni kavi ali stisku roke me znanec nagovori: "Kaj učiteljca, imaš spet počitnice?" Zdrnem se. S cmokom v grlu odvrnem, da jih res imam. Nato čutim, da več ne najdem besed, kot da sem v zadregi, nepripravljena na bitko, popolnoma gola pred sodnikom ... Vendar se še nasmehnem, sem prijazna in igram njegovo igro, zavedajoč se, da v tej igri sodelujem spontano in pošteno. Od sogovorca pač ne morem pričakovati, da bo premaknil konja, če uporablja tako oguljeno frazo in se dela, da pozna in do potankosti čuti in razume moje poslanstvo.

Ugotovim, da je to vse, kar ve o učiteljskem poklicu. Zato imam že na jeziku, da bi mu veleumno pojasnila – le čevlje sodi naj kopitar – ko vseeno premislim in si mislim, da naj le govori, saj mi ni kos. Morebiti bi si celo mislil, da preveč "pametujem". No, tako pač je, si rečem in nadaljujem pot z dvignjeno glavo. Premlevam o časti, pravici, ugledu in pomembnosti ... Kot hlapec Jernej se spopadam s sabo in z "nepisanim" zakonom, zakaj ni zakona, po katerem bi mi tisti znanec dal pravico do "počitnic". Še huje, vzel bi mi še kak delež plače in me ustrašoval, če ne bom zelo prijazno vsak dan v šoli gledala njegovega otroka.

Seveda ga bom gledala prijazno, ker je to v moji naravi dela, in ne zato, ker si moj znanec; seveda bom do tvojega otroka spoštljiva, razumevajoča, strpna, potrpežljiva, ker takšna sem, in ne zato, ker si moj znanec; seveda ga bom navduševala, motivirala, bodrila, pohvalila, razvedrila, ker je to v moji človeški moči, ker to znam, ker to zmorem, in ne zato, ker me bo ravnatelj nagradil ... Torej, moj poklic zahteva celega človeka. V mnogih poklicih se človek lahko skrrije, zakrije, zapre v pisarno, si vzame odmor ... Jaz pa moram – z rano in rožo v srcu – stopiti v razred pred množico otrok. In to še ni vse. Moram jih učiti, naučiti, jih razumeti, poslušati, gledati, grajati, se z njimi smejati, veseliti, jih vzgajati ... Seveda glasno in razločno ter s poudarki in ponovitvami govoriti, da me ja vsi slišijo in razumejo, narekovati, ponavljati, utrjevati ... Med tem spoznavati, odkrivati in čutiti njihove stiske, solze in bremena, jim pomagati, jih usmerjati, tolažiti in braniti ... Še popoldan in zvečer, ko ti brezskrbno "najverjetneje" popivaš s svojimi kolegi, ali gledaš nogometno tekmo, ali v naslanjaču dremlješ ...

Ti se lahko umakneš v pisarno ali kam drugam, jaz ostajam pod drobnogledom mladih nadebudnežev; ti lahko v miru malicaš, moj 15-minutni odmor pa izgleda vsak drug dan tako: sedem v zbornici, ko pri vratih zaslišim: „Učiteljica, pridete, prosim, malo sem ...“ Seveda brez oklevanja skočim. Rešim problem. Sedem, ko zaslišim: „Petra, išče te učenka X ...“ Seveda brez oklevanja vstanem in poiščem učenka. Rešim problem. Prične se pouk. Med poukom "polovica razreda" nima domače naloge, štirje vedo, kaj smo zapisali prejšnjo uro, trem je vseeno, eden zaspi, spet drugi nima potrebščin, mogoče jih pet sodeluje z mano ... S svojim pedagoškim govorom delam čudeže, saj pritegnem skoraj vse poslušalce – tudi tistega, ki je zaspal, ali tistega, ki bi skoraj zaspal, ali tistega, ki se vrtil na stolu, ali tistega, ki je besen, ker je prejšnjo uro dobil "cvek", ali

tistega, ki me gleda zbegano, ker je žalosten ... Torej, v mnogočem se razlikujeva – ti in jaz. Ti imaš samo podatek o mojih zasluženih počitnicah, medtem ko imam jaz o tebi in tvojem otroku v šoli ničkoliko podatkov, ki me obvezujejo, da z njimi razpolagam razumsko, pedagoško, človeško ... In ne pomislim, da bi ti kdaj navrgla, kot ti navržeš meni počitnice, recimo – Čuj, kaj nisi znal vzgajati svojega otroka, da me ne pozdravlja? Ali pa – Čuj, zakaj je tvojega otroka tako zelo strah? Ali pa – Čuj, tvoj otrok pa res veliko manjka. Ali pa – ...

Seveda ti ne bom navrgla, kajti ti in jaz se pač razlikujeva ... Medtem ko jaz ničesar ne obsojam in ne razmišljam o tvojem dopustu in prostem času, se ti obremenjuješ z nemogočim ... Takšna sem ... soodvisna od tega, kako so me vzgajali starši, kako me (je) oblikovala družba, kako so me izoblikovale izkušnje in kako zelo zmorem in znam uporabiti svoje srce in svoj razum.

Učitelji znamo skrb pustiti pred učilnico, jih zakleniti v kamrico svoje človeškosti, da se v svoji veličini nikoli ne razbohoti pred učenci.

V letošnjem šolskem letu, ko se je svet zdel razklan, ko smo vsak po svoje premagovali osebno bitko, smo učitelji ob svoji družini bili še veliko večjo bitko – bitko za obstoj in premagovanje pouka na daljavo. Srečevali smo se z najrazličnejšimi stiskami in skrbmi tako učencev kot staršev in skrbnikov. Na začetku je bil preplah, nemoč, neizmerljiva skrb ... Skrb zase, za svojo družino – šoloobvezne otroke – hkrati pa skrb za učence in njihove starše. Skrb je bila enako težka, zdela se je prezahtevna, skoraj nemogoča ... Vendar učitelji znamo skrb pustiti pred učilnico, jih zakleniti v kamrico svoje človeškosti, da se v svoji veličini nikoli ne razbohoti pred učenci. Tako smo zmogli tudi med poukom na daljavo. Bili smo postavljeni pred preizkušnjo ... Kot že ničkolikokrat v šolskem sistemu ali pred učenci. A priznam, da je bilo drugače. Ne slavim svojega poslanstva, čeprav bi ga lahko zlahka postavila na piedestal. Slavim svoje delo – svoje zavedanje, notranjo moč, razumskost, neizbežno pozitivno nrav – ki sem ga za časa pouka na daljavo opravila z učenci in njihovimi starši ali skrbniki. Še enkrat – ne slavim tega, kar je po naravi moje delo in se mora opraviti – slavim pa svojo pedagoškost, človeškost, čutnost, ki so me vodile med poukom, me ohranjale nasmejana, potrpežljivo, razumevajočo in nadvse vztrajno. Vztrajnost se je pokazala pri delu v šoli, ko smo ponovno napolnili učilnice in se srečali s starimi in z novimi stiskami tako otrok kot staršev. In spet s stiskami svojih lastnih otrok. Stiske v šoli in doma so bile enako težke. Tako smo učitelji vstopali v učilnice nasmejani, zavedajoči se posledic, ki jih je pustila šola na daljavo, ter obremenjeni s skrbmi svojih otrok, ki so bile spet potisnjene v kamrico bogvekam.

Pravi učitelj ostane učitelj tudi v svojih osebnih stiskah.

Skratka, reševali smo in rešili, kar se je rešiti dalo. Bilo je potrebno veliko več, kot samo sedeti v pisarni in šteti »dnarce« in »kofetkati«, ko te zaboli glava. To si lahko privoščiš samo ti. Jaz sem s polno glavo skrbi in slutečih se skrbi odhajala iz službe, zatopljena v misli na učence, ki potrebujejo mojo pomoč, in v misli na svojega otroka ter svojo družino. No, seveda je epidemija prinesla novosti, spremembe in nepravilnosti ter za marsikoga pustila neizbrisljive posledice. Pa ne mislim v znanju! Pa še nekaj ti povem: učitelj ostane učitelj tudi v svojih osebnih

stiskah. Ne kloni glave, ne joče, se ne jezi, ne izraža strahu, ne obupa in ne negoduje pred učenci. Vsa svoja čustva potlači v svojo kamrico, kjer se gnetejo in prerivajo in hodijo drug čez drugega. Ta čustvena gmota ostaja zaklenjena daleč od oči, a vendarle ostaja blizu srca.

No, sedaj pa premisli, kako me boš nagovoril ob naslednjem srečanju in če si me boš še drznil izzvati »z mojimi počitnicami«. Verjemi, da ne bom več tako uglašena. Nikoli več!

➡ Petra Trstenjak

Milimeter na 80 let

Poučen in zanimiv izlet v Postojnsko jamo

Konec maja smo se 6. razredi odpravili v Postojnsko jamo. Zjutraj ob 7. uri smo se zbrali pri VŠD Hoče. Odložili smo nahrbtnike na avtobus in se usedli na sedeže.

Odpravili smo se na pot, ki je trajala približno tri ure. Poslušali smo glasbo in se pogovarjali. Pot je bila zanimiva, samo enkrat smo se ustavili. Ko smo prišli v Postojno, smo šli iz avtobusov in se postavili v vrsto. Počakali smo vodiča, ki nas je peljal v muzej, kjer smo si ogledali posnetek o jami. Nato smo si ogledali razstavo o metuljih in večšah. Izvedeli smo, da so večše večje in barvne. Po razstavi metuljev in večš smo šli v vivarij, kjer smo videli človeške ribice in jamske hrošče. Bilo je veliko različnih živali.

Potem je napočil čas, da gremo v jamo. Pri vhodu je bil zelo dolg vlak. Usedli smo se vanj in se odpeljali po jami. Videli smo različne kapnike in dvorane. Videli smo tudi dvorano, kjer je plesal kralj.

Ko smo se ustavili, smo se peš odpravili naprej. Najprej nam je vodič pokazal kapnik, ki je podoben Miklavžu. Bil je zanimiv in lep. Nato smo se ustavili pri najvišjem kapniku v jami in pri zavesah, ki nastajajo tako, da kapljica teče, na istem mestu pa nastanejo neopazne sledi. Vodič nam je rekel, da v osemdesetih letih nastane le en milimeter zavesa. Nato smo videli Ruski most – tako je poimenovan, ker so ga zgradili ruski ujetniki. Šli smo naprej do Lepih dvoran. Prva dvorana je imenovana Špagetna dvorana. Ime je dobila po kapnikih, ki so ozki in izgledajo kot špageti. Druga dvorana je bila Bela dvorana, saj so bili kapniki beli. Zadnja pa je bila Rdeča dvorana, saj so bili

kapniki rdeči. Ko smo izstopali iz nje, smo šli skozi ozka vrata in prišli do konca jame. Tam smo videli umetni rov, ki so ga med vojno naredili Italijani.

Šli smo naprej in se fotografirali ob dveh kapnikih, ki so na logotipu jame. Nazadnje smo se družili v dvorani, kjer izvajajo koncerte. Želeli smo preizkusiti akustiko, zato je naša sošolka zapela pesem, ki nas je vse navdušila. Od tam smo šli na vlak in nazaj ven.

Dan je bil zanimiv in poučen, spoznali smo veliko novih živali in stvari. Verjameva, da bi si prav vsi želeli ta dan ponoviti.

➡ Nejc Krnjak in Vid Visočnik Kalazič, 6. c

Naš glasbeni svet

Največ učencev hoške osnovne šole igra kitaro in klavir

Ni skrivnost, da je glasba zelo pomembna pri razvoju otroka. Zelo priporočljivo je, da že v otroštvu spoznajo različne zvrsti glasbe, saj jim to spodbuja kreativnost in domišljijo. Strokovnjaki so odkrili povezavo med igranjem na instrument ter večjim bralnim razumevanjem, črkovanjem, sposobnostjo poslušanja, uspešnostjo pri matematiki ...

Smiselno je, da otroke čim prej usmerimo v igranje instrumenta, saj tovrstno učenje pomaga otroku razviti visoko stopnjo koncentracije, krepiti koordinacijo in motorične spretnosti, razvijati potrpežljivost ter krepiti samozavest.

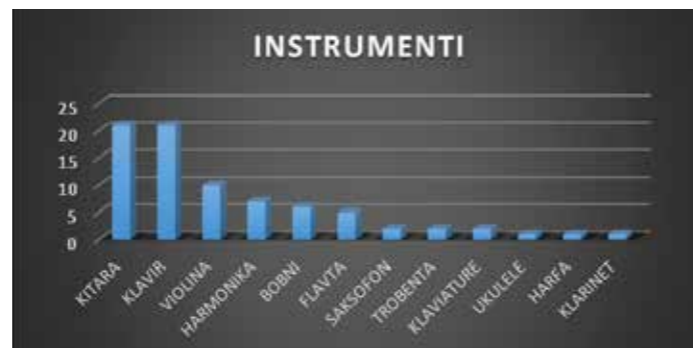
Učenci literarno-novinarskega krožka OŠ Dušana Flisa Hoče smo opravili anketo in ugotovili, da imamo na naši šoli veliko glasbeno nadarjenih učencev. Od 622 učencev jih instrumente igra kar 79. V odstotkih to pomeni 12,7 % učencev naše šole, povprečno na razred pa skoraj trije učenci.

Kot je razvidno iz priložene tabele, največ učencev na naši šoli igra kitaro in klavir (21). Na drugem mestu je violina (10), tretje mesto pa harmonika (7). Bobni so zasedli četrto mesto (6), sledi flavta (5) na petem mestu, na šestem so kar trije instrumenti: saksofon, trobenta, klaviature (2). Ukulele, harfo in klarinet pa igra po en učenec.

Tudi glasilke so naš glasbeni instrument in na naši šoli imamo preko 100 učencev, ki obiskuje pevski zbor.

Resnično smo ponosni, da so naši učenci tako glasbeno aktivni in uspešni, saj imamo tudi odlične mlade glasbenike, ki posegajo po najvišjih dosežkih na različnih tekmovanjih doma in v tujini. **Zlato priznanje na državnem tekmovanju iz violine sta prejela Vito Bejat Krajnc in Alina Tajhman. Prav tako je zlato priznanje prejela tudi Monja Kobler na državnem tekmovanju iz harfe. Vsem iskrene čestitke!**

➡ Učenci literarno-novinarskega krožka OŠ Dušana Flisa Hoče

Čmok, čmok po lužah

Skupina Ustvarjalcev vrtca Sonček Rogoza se je odpravila na sprehod v dežju

V okviru majskih športnih vragolij smo se vzgojiteljici in otroci iz skupine Ustvarjalcev vrtca Sonček Rogoza odpravili na sprehod v dežju. Bil je zelo deževen petek. S starši smo se že vnaprej dogovorili, da bomo izvedli sprehod v dežju, in ti so na ta dan otrokom prinesli v vrtec zadostno količino rezervnih oblačil. Gumijaste škornje in dežnike pa imajo otroci shranjene celo leto v vrtcu.

Po zajtrku smo se oblekli in obuli, vzeli pisane dežnike in se odpravili novim dogodivščinam naproti po Rogozi. Naš cilj je bila pot ob potoku, kjer so nas čakale največje luže. Že pot do tja je bila polna smeha in radosti, saj so otroci lahko hodili po lužah. Ko pa so zagledali luže ob potoku in ko sva jim z vzgojiteljico Nikolino dovolili, da lahko spustijo svojega prijatelja in gredo prosto naokoli, pa se je akcija začela. Mladi nadobudneži so po lužah skakali, jih preskakovali, tekali iz ene v drugo ali pa so tudi samo stali v njih in opazovali svet okoli sebe. Otroci niso motili ne dež, ne mokri lasje in obrazi, kaj šele mokre jakne in hlače. Brezskrbno so uživali v dežnih kapljah, ki so padale po dežnikih in pelerinah.

»Ni ga slabega in dobrega vremena, je le slaba in dobra oprema.«

Ta petek so najini Ustvarjalci spoznali, da nam je zunaj lahko prav tako lepo, tudi ko dežuje. Vsi že dobro poznamo rek: »Ni ga slabega in dobrega vremena, je slaba in dobra oprema.« No, naša oprema je bila najboljša. Ta zahvala gre staršem, ki so se res potrudili in dali svojim najmlajšim vso potrebno opremo za dež. Ko smo se »načofotali« po blatnih lužah, je bil čas za povratek v vrtec. Tam smo se preoblekli v suha oblačila in preobuli v tople copate. Kuharici Melita in Anja pa sta nas pogrela s toplim, sladkim čajem. Res nam je prijal.

»Vzemi si minuto za sprehod v naravo ... Postoj v tišini, poglej v nebo in razmišljaj, kako veličastno je tvoje življenje.«

Stroka ugotavlja, in tudi vsi mi, da se ljudje premalo gibamo na svežem zraku, v naravi. Čeprav se dobro zavedamo, da je gibanje pomembno za naše zdravje in vsesplošno dobro počutje, najdemo veliko izgovorov, da ostanemo pred televizorji, računalniki in tablicami ali telefoni. Zato ne iščimo več izgovorov in pojdemo ven, ne glede na vreme, letni čas ali novo nadaljevanje na televiziji. Vzemimo si čas in naredimo nekaj zase. Nadihajmo se svežega zraka in prisluhnimo petju ptic. Ustavimo se in si recimo: »Dobro mi je, zdrav sem, zmorem.« Odrasli smo vzor našim otrokom. Če bomo sami spremenili mišljenje, se bodo tudi oni začeli več in z večjim veseljem gibati ter spoštovati naravo, ki nas obdaja. Naj zaključim z mislijo, ki sem jo neke nekoč prebrala: »Vzemi si minuto za sprehod v naravo ... Postoj v tišini, poglej v nebo in razmišljaj, kako veličastno je tvoje življenje.«

➡ Anita Gajer
➡ Nikolina Lonec

Marijina zgodba »Utrinki« se nadaljuje

Prvih osem zbirk že v Mariborski knjižnici, ostale se še zbirajo in dobivajo svojo končno obliko

Velikokrat smo že pisali o Mariji Cvetko, kateri se je pred sedmimi leti porodila ideja, da bi zbrala članke za Kulturno-umetniško društvo Hoče. Vendar ni ostala samo pri »Kudovcih« oz. pevcih: če že enkrat »trga« Utrinke, potem bo le-to nadaljevala za vse župane, društva, krajevne skupnosti (KS), šole ... Izdanih je prvih osem knjig oziroma zbirk, katere je odkupila tudi Mariborska knjižnica.

Marija se je odločila, da bo za zaključene zbirke predala rednike in seveda tudi obveznost, da se le-ta zgodba nadaljuje. Lep sončni četrtek sta nas skupaj z možem Tonetom povabila na vrt za njihovo hišo, kjer je stala miza z »delovnimi materiali« in pa tudi kratek predstavitveni program. Bili smo zbrani predstavniki iz vseh KS občine, tako da smo ponovno dokazali, da nas kultura in ljubezen do domačega kraja združuje, ne glede na kakršno koli politično, versko ali katero koli pač pripadnost. Vsi smo si bili enotni, da je Marija naredila res veliko delo, ki bo ostalo kot zgodovina naših krajev in dejavnosti v občini. Kljub sedmim letom vztrajnega in trdega dela se je Marija odločila, da svojo nalogo spelje do konca in da bodo luč sveta v knjigi zagledali vsi njeni še »nedokončani« redniki. Malo se ji je ustavilo, ker s strani društev ravno nima nekega resnega sodelavca ali posluha, da bi delo zaključila, vendar je prepričana, da, kjer je volja, je tudi pot, in kjer je start, je tudi cilj, tako bo vztrajala do konca. Zbirka je lahko tudi krasno darilo za vsakega krajana, zato bomo le-to ponudili širšemu krogu naših bralcev, kar je povezano z dobro organizacijo in tudi s financami.

Med nami je bil tudi eden izmed prvih glavnih urednikov Utrinkov (Zdravko Čufar), bil je prijetno presenečen nad svojo zbirko člankov, katere mu je pripravila Marija. Breda je prebrala pesem, Breda je tudi Marijina »desna roka«, saj ji zelo veliko pomaga pri delu in organizaciji.

Zaključili smo ob dobri kavici in čudovitem pecivu (iz Cvetkovih kuhinj), da bi še kar ostali in klepetali, vendar nam je vsem znano, da »penzionisti nimamo časa«. Zakaj ga nimamo? Ker mislimo, da moramo vse narediti v enem dnevu – malo za šalo – saj ne vemo, če ni ravno ta dan naš zadnji dan ...

Marija, velikokrat sem zapisala hvala, tokrat še enkrat rečem hvala ne samo tebi, tvojemu možu, družini, društvenim prijateljem, krajanom, vsem, ki so (smo) ti kakorkoli pomagali pri tvojem velikem delu in izredno dobri ideji.

Dovolj pisanja, želim vam vse dobro, fotografije pa so priča prijetnemu junijskemu četrtkovemu dogodku (da ne pozabimo, kateri dan je bil dan »D« za izdajo prvih osem knjig), naj se ve, kdaj smo bili pri Cvetkovih.

➡ Zdenka Trinko
📷 Marija Cvetko, Zdenka Trinko

V podjetje že uvajajo novo generacijo

Podjetje Elpro Lepenik iz Rogoze je praznovalo trideseto obletnico obstoja

Zgodovina našega podjetja

Prvega junija 1991 je Zoran Lepenik ustanovil ELPRO Zoran Lepenik, s. p. Opravljal je terenska popravila industrijske elektronike in izdeloval osnovna temperaturna tipala. **Leta 1994** se mu je pridružila Aleksandra, takrat še kot študentka tehnične fakultete. Z mladostnim zagonom sta pridno delala in širila krog naročnikov in družino. Pričela sta z zaposlovanjem in načrtnim razvojem proizvodnega programa temperaturnih tipal, potovala po Evropi in se veliko učila. Pridobila sta pomembne poslovne povezave in sklenila trdna partnerstva s tujimi partnerji, ki še danes dopolnjujejo naš proizvodni program temperaturnih tipal s proizvodi merilno regulacijske tehnike naj sodobnejših tehnologij.

Leta 2003 se je družba iz Maribora preselila v nove prostore na Rogozo, kjer še danes uspešno krojimo našo zgodbo. V tem času se je družba preoblikovala v ELPRO Lepenik & Co, d. o. o., kjer proizvajamo temperaturna tipala najvišje kakovosti in smo eden izmed vodilnih ponudnikov merilno-regulacijske tehnike v Sloveniji.

Eno večjih prelomnic predstavlja **leto 2010**, ko smo za naš ELPRO Laboratorij za kalibracije pridobili akreditacijo pri Slovenski akreditaciji, po standardu SIST EN ISO/IEC 17025. Akreditiramo, kalibriramo temperaturo in relativno vlažnost.

Leta 2016 smo postavili novo zgradbo, v kateri po najvišjih standardih dela naša proizvodnja temperaturnih tipal. V letih 2018, 2019 in 2020 smo po večletnih AAA prejeli še zlato AAA bonitetno oceno odličnosti, s katero dokazujemo naše zanesljivo in kredibilno poslovanje skozi leta. Za naročnike in dobavitelje je to pomembno zagotovilo in dodaten pokazatelj, da nam lahko zaupajo.

ELPRO na današnji dan ...

Danes smo hvaležni za vse naše sodelavce, za naš odlični strokovni in dobro urejeni tim, kjer vsi stremimo k enakim ciljem in smo usmerjeni v prihodnost in k uporabniku. Trenutno pospešeno izvajamo projekt digitalne transformacije 2020-2022. Z načrtnim uvajanjem je že pričela naslednja generacija, ki bo čez deset let prevzela vodenje podjetja. Najpomembnejši pa so zadovoljni naročniki in uporabniki in prav njim namenjamo vsako minuto svojega delovanja, tudi tako, da najprej usposobimo in izboljšamo sebe.

GARANTIRAMO: 24-urno podporo, 100 % izhodno kontrolo, dolgo življenjsko dobo naših izdelkov, ponovljivost izdelka, servis in kalibracije.

ELPRO - družbena odgovornost ...

Ko smo pričeli z našim delovanjem na Rogozi, smo skorajda samevali sredi polj, še cesto smo urejali v privatnem okviru. Danes smo obkroženi z lepo urejenim bivalnim naseljem, ki je lahko nastalo tudi zato, ker naše delovanje nima negativnih vplivov na okolje. Trenutno sodelujemo v projektu brez CO²-ogličnosti, kot vzorčno podjetje, kako lahko tudi proizvodnja deluje brez negativnih vplivov na okolje. Pomemben del naše vizije je lokalno delovanje, vrniti nekaj dobrega kraju, v katerem živimo in delaš. Skrb za okolico, za otroke, za starostnike, za šport in zdravo življenje. Želimo biti del našega kraja in njegovega razvoja.

ELPRO praznuje ...

Ekipa je za lastnika pripravila praznovanje, polno presenečenj. Ta dan sta imela prosto in za vse je bilo poskrbljeno. Zaradi epidemije smo praznovali v »družinskem« krogu. Uradnega praznovanja so se udeležili tudi predstavniki naše lokalne skupnosti, župan je lastnikoma predal priznanje župana. Ob tem smo prejeli iskrene čestitke in pohvale s strani naših gasilcev, vrtca, rdečega križa, društva upokojencev in krajevne skupnosti ter naših dragih sosedov. Ponosni smo, da smo del gospodarstvu prijazne občine in kraja ter da lahko z našimi dejanji prispevamo v splošno družbeno korist.

➡ Katarina Žunko, Aleksandra Lepenik
📷 Aleksandra Lepenik

Slaba napoved ni odgnala tekačev

Tradicionalni tek pod Pohorjem privabil številne tekače

Občina Hoče - Slivnica je bila v nedeljo, 6. junija 2021, prizorišče tradicionalnega 5. teka pod Pohorjem. Kljub slabi vremenski napovedi nam vreme ni nagajalo in prireditev je bila uspešno izvedena. Teka pod Pohorjem se je udeležilo 500 tekačev in tekačic, ki so premagovali 10 kilometrov oziroma 6,5 kilometra dolgo raznoliko traso med polji, ob ribniku, nad vinogradi ... Po besedah udeležencev je proga pravi »Tour de Hoče - Slivnica« in zahteva od posameznikov izjemno pripravljenost. Tekaška proga se namreč vzpenja med vinograde, v hrib nad Čreto, in tako tekačem in tekačicam ponudi neponovljiv razgled na čudovito naravo.

Le dobrih 33 minut je za 10 pretečenih kilometrov potreboval Tadej Osvald, ki je imel najboljši čas in s tem postal absolutni zmagovalac 5. teka pod Pohorjem. Otroci so se preskusili na 300-, 600- in 900-metrski razdalji, odvisno od starostne skupine. Udeležba mlajših tekačic in tekačev je bila velika, zato za tekaški podmladek ni skrbi.

Vsekakor pa je bil to praznični tekaški dan, ko so se aktivirali številni posamezniki in posameznice in pomerili moči na svojevrstnem poligonu. Poleg tega je bila to odlična priložnost za aktivno preživljanje prostega časa. Zdržalo je tudi vreme, saj so tekači izjavljali, da je bilo idealno; tistih nekaj dežnih kapelj je prišlo kar prav za osvežitev.

V Občini Hoče - Slivnica se skozi vse leto trudimo, da spodbujamo športne aktivnosti, in še posebej smo ponosni, da nam je uspelo, da smo se tako odlično postavili na zemljevid tekaških prireditev. Še posebej smo ponosni, da nam je uspela organizacija in izvedba tako velikega dogodka v času, ko se spopadamo s širjenjem virusa Covid-19.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki ste pomagali, da je 5. tek pod Pohorjem uspel, in vsem, ki ste ga kakorkoli podprli. Veselimo se vaše družbe na 6. teku pod Pohorjem! Vse pa vas vabimo, da si športne utrinke, ujete v foto objektiv, ogledate na naši spletni strani.

➔ Metka Oberlajt

📷 Protime in Andreja Kavaš

Bodimo človeku človek

Novo vodstvo Krajevnega odbora Rdečega križa Hoče

Z majem 2021 je Krajevni odbor Rdečega križa (KORK) Hoče prevzelo novo vodstvo. Pri tem smo si skupaj zastavili pomembne cilje, saj verjamemo, da je delo naše organizacije, ki sicer temelji na prostovoljni bazi, odgovorno in lahko pomembno vpliva na zmanjševanje socialnih stisk v občini.

Zavedamo se, da je za dobro delo nujna prisotnost med ljudmi, na terenu, saj šele takrat lahko prepoznaš realne stiske ljudi (socialne, duševne, druge težave). Prav tako so nam pomembna sodelovanja z drugimi enotami Rdečega križa v Občini Hoče - Slivnica, pa tudi tistimi v sosednjih občinah, ob tem pa seveda tudi povezovanje in sodelovanje z drugimi institucijami, saj le-to prispeva k hitrim in uspešnim rešitvam problemov.

Članice in člani smo zavihali rokave in se odločili, da bomo ljudi v največjih stiskah obiskali neposredno in jim predali prehranske pakete pomoči. Ob tem se iskreno zahvaljujemo za vso pripravljenost in pomoč patronažnim med. sestram, socialni delavki na OŠ Dušana Flisa ter zaposlenim na Občini Hoče - Slivnica.

Navkljub razglašeni pandemiji smo že v prvih mesecih po izvolitvi izvedli nekaj akcij. Ob že omenjenem razdeljevanju pomoči ljudem v največji stiski smo v tem času opravili še marsikaj. Za zainteresirane smo v mesecu maju izvajali brezplačne meritve krvnega sladkorja, holesterola, trigliceridov in krvnega tlaka. Meritve bomo opravljali še naprej, vsak drugi torek v mesecu, razen meseca julija in avgusta v času počitnic.

Članice in člani našega KORK smo z mladimi sodelovali v čistilni akciji EKO dan ni zamen. V okviru delovanja Pohorske tržnice smo v maju organizirali stojnico na temo promocije letovanja otrok v Punatu, kjer smo povezano sodelovali z ostalimi KORK. Avgusta vas vabimo na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala v Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče. Ker s podarjeno krvjo rešujemo življenja, res prijazno vabljeni. Septembra bomo ob

aktivnostih, povezanih s svetovnim dnevom kruha, organizirali stojnico pod nazivom Drobttinica z namenom pridobivanja prispevkov (artiklov) za pomoč socialno šibkim otrokom OŠ Hoče in vrtca Hoče. Podobne aktivnosti smo si zastavili tudi za adventni čas, ko si želimo, da bi zbrali toliko prostovoljnih prispevkov, da bi lahko zagotovili pomoč vsem tistim družinam ali posameznikom, ki so pomoči najbolj potrebni. Želimo si, da bi lahko bili prazniki lepi za vse. Nadaljnje naloge in cilji so poleg osnovnega poslanstva še naprej sodelovati pri čistilnih akcijah, pri organiziranih prireditvah občine (kot npr. Tek pod Pohorjem, ob občinskem prazniku, pri novoletnih prireditvah in drugo).

Ob tej priložnosti bi se zahvalili prejšnjemu odboru za zaupanje in opravljeno delo. Misel, ki nam veliko pomeni, je: Bodimo človeku človek. Informacije o našem delovanju lahko najdete na mailu: korkhoce@gmail.com. V pisni obliki pa lahko v nabiralnik KORK Hoče pred vhodom v občino oddate vprašanja, predloge in drugo.

➔ Jelka Šaherl

Zakaj porabimo veliko elektrike?

Veste, koliko elektrike porabi vaše gospodinjstvo?

V današnjem gospodinjstvu beležimo veliko večjo porabo električne energije, saj uporabljamo veliko več gospodinjstev in drugih električnih naprav ter aparatov kot v preteklosti. Hkrati pa se niti ne zavedamo, koliko energije vse te naprave porabijo, če jih po uporabi pozabimo ugasniti ali izklopiti.

Ali veste koliko elektrike porabite v vašem gospodinjstvu vsak mesec ali vsako leto in koliko elektrike porabijo sodobni gospodinjstvi aparati, s katerimi si gospodinjstva lajšamo opravljanje vsakodnevnih gospodinjstev opravil? Če je vaš odgovor ne, potem berite dalje.

Če želi gospodinjstvo spremljati porabo energije in stroškov, potem je priporočljivo, da si v enostavno tabelo vpisuje mesečne stroške za električno energijo, ogrevanje in vodo. Te stroške lahko potem med seboj primerja in na ta način spremlja njihovo spreminjanje.

Pri računu za električno energijo moramo dobro poznati vse postavke, ki so na računu. Račun je sestavljen iz fiksnih in variabilnih stroškov. Fiksni stroški so tisti, ki se ne spreminjajo (obračunska moč, mesečno nadomestilo ter prispevki). Variabilni stroški pa so tisti, na katere lahko gospodinjstvo samo vpliva (poraba, ki je zapisana v kWh enoti). Torej, če porabite manj elektrike, vplivate na omrežnino za uporabo omrežij ter porabo energije v času visoke tarife (VT) ali male tarife (MT), na trošarino in na prispevek. VT je visoka tarifa in v tem času je elektrika dražja (vsak delovni dan med 6. in 22. uro), MT pa je mala tarifa, ko je elektrika cenejša (vsak delovni dan med 22.00 in 6.00 uro ter ob sobotah, nedeljah in praznikih).

Da bi gospodinjstvo doseglo na računu nižji znesek, mora najprej ugotoviti, koliko energije porabi na mesec. Priporočljivo je, da si na mesečni ravni popiše stanje števca in hkrati spremlja svoj življenjski ritem (katera gospodinjstva opravila so bila v določenem času izvedena, kdaj so bila izvedena, katere gospodinjstvene aparate so uporabljali in ob katerem času). Prav tako je zelo pomembno, da v gospodinjstvu vemo, kateri gospodinjstveni aparati porabijo največ elektrike.

Glede na raziskave o energetske učinkovitosti gospodinjstev v Sloveniji leta 2019 največ elektrike porabi električni štedilnik, najmanj pa polnjenje pametnega telefona. Električni aparati se med seboj razlikujejo po svojih značilnostih, po energijskem razredu in po porabi električne energije, ki se nanaša na moč aparata, ki je izražena v vatih (W) ali kilovatih (kW). Za pravilen izračun porabe elektrike v gospodinjstvu moramo preveriti tudi moč posameznega aparata in nato še moč aparata pomnožiti z urami delovanja aparata. Pri izračunu porabe elektrike moramo biti pozorni tudi na to, da aparat pri nižji stopnji delovanja porabi manj električne energije.

Za izračun okvirnega stroška uporabe električnega aparata moramo energijsko porabo pomnožiti še s ceno električne energije na kilovatno uro, ki jo najdemo na spletni strani Statističnega urada RS.

Od konca leta 2019 je gospodinjstvom za spremljanje porabe energije na voljo tudi brezplačni spletni portal »Moj elektro«, ki uporabnikom omogoča dostop do svojih merilnih podatkov ne glede na elektrodistribucijsko območje ali dobavitelja električne energije. Uporabniki lahko preko portala dobijo jasne informacije o lastni porabi elektrike in o tem, kako upravljati s porabo. Portal uporabnikom omogoča, da natančno vidijo, koliko električne energije porabijo zjutraj in zvečer.

V kolikor potrebujete pomoč pri registraciji ali pri uporabi portala »Moj elektro«, se lahko obrnete tudi na energetske svetovalce na Energetski agenciji za Podravje, kjer vam bomo z veseljem priskočili na pomoč ter vam nudili pomoč pri uporabi portala in vam hkrati svetovali, kako zmanjšati porabo električne energije in stroškov v vašem gospodinjstvu.

Čas, da odstranimo ambrozijo

Pojma tujerodna in invazivna vrsta ne pomenita enako

V poletnem času zacveti veliko tujerodnih in invazivnih vrst. Cvetni prah pa je vir alergenov v naravnem okolju in vzrok za pojav simptomov alergijskih bolezni za preobčutljive posameznike. Pomembno je, da v okolju zaznamo rast tujerodnih (invazivnih) vrst in jih v primeru povzročanja težav še pravi čas odstranimo.

Pojma tujerodna in invazivna vrsta ne pomenita enako

Tujerodne vrste so živa bitja (rastlina, žival, gliva, mikroorganizem), ki so namerno ali nenamerno zanesena na območje zunaj svoje naravne razširjenosti. Invazivna tujerodna vrsta ali »invazivka« je tista, ki se v novem okolju ustalila in povzroča spremembe, ki škodljivo vplivajo na domorodne vrste, ekosisteme, gospodarstvo, zdravje ter blaginjo ljudi. Vsaka tujerodna vrsta ni nujno invazivna, saj veliko tujerodnih vrst v novem okolju ne obstane.

Ambrozija

Med invazivne vrste spada tudi Pelinolistna ambrozija (*Ambrosia artemisiifolia*), ki je alergena rastlina in cveti od druge polovice julija do konca septembra. O problematiki ambrozije ozaveščamo že dalj časa, saj je ambrozija škodljiva invazivna rastlina, ki jo vsi imetniki zemljišč v Sloveniji morajo odstranjevati. Prepoznamo jo po grmičasti razrasti, po zelenih listih brez dlačic, ki so dvakrat pernato deljeni in podobni listom pelina. V višino zraste tudi do 2 metra. Vznikati začne v zgodnji pomladi. Največkrat se po videzu zamenja z navadnim pelinom in vrstami zlatih rozg.

Škodljiv vpliv ambrozije je mogoče preprečiti le z doslednim odstranjevanjem:

- odstraniti je potrebno škodljive rastline s koreninami vred ali njihov nadzemni del na način, da se škodljiva rastlina v tej rasti dobi ne obraste več;
- priporoča se ročno puljenje, prekopavanje, večkratna košnja ali mulčenje na višino 2 cm pred cvetenjem;
- v senci ali gostem posevku ambrozija oslabi;
- semena so pogosto primešana hrani za ptice, zato priporočamo vsakoleten pregled zemljišč okrog krmilnic.

Odstranjene rastline, ki še ne cvetijo ali semenijo lahko odložimo med biološke odpadke. Cvetočih rastlin z razvitimi semeni ne odlagamo na domači kompost, ampak jih odpeljemo v zbirni center. Semena v zemlji lahko klijejo postopoma in se ohranijo tudi do 40 let.

Rastlina je zelo alergena, zato se v primeru ročnega odstranje-

vanja svetuje, da se zaščitite z rokavicami in takimi oblačili, ki preprečijo stik rastline s kožo.

Kje najpogosteje raste ambrozija?

Večina invazivnih vrst, kot je tudi ambrozija, je toploljubnih in se pogosto pojavljajo na sončnih legah ter presvetljenih delih nižinskih gozdov. Pogosto raste na zemljiščih ob prometnih cestah, vodnih površinah, robovih njiv in na degradiranih površinah. Zadnja leta se pojavlja tudi kot plevel med kmetijskimi posevki. Je zelo nezahtevna rastlina in se zelo hitro obrašča.

Zakonodaja s področja tujerodnih (invazivnih) vrst

- V Evropski uniji (EU) je od leta 2015 v veljavi uredba, ki ureja področje invazivnih tujerodnih vrst. Ta med drugim določa, da je invazivne vrste zakonsko prepovedano vnašati v EU, razmnoževati, gojiti, prevažati, kupovati, prodajati itd. Ministrstvo za okolje in prostor je pred kratkim v obravnavo posredovalo osnutek nacionalne Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst.

- V Sloveniji je obvezno zatiranje ambrozije z Zakonom o zdravstvenem varstvu rastlin in Odredbi o ukrepih za zatiranje škodljivih rastlin iz rodu *Ambrosia* predpisano od leta 2010. V skladu s predpisi so imetniki zemljišč dolžni sami odstranjevati ambrozijo tako na kmetijskih kot tudi na nekmetijskih zemljiščih.

- Tujerodne rastline so vključene v pravila o navzkrižni skladnosti. Na kmetijskih zemljiščih je treba zatirati naslednje vrste: rudbekija/ deljenolistna rudbekija (*Rudbeckia laciniata*),

kanadska zlata rozga (*Solidago canadensis*), orjaška zlata rozga (*Solidago gigantea*), enoletna suholetnica (*Erigeron annuus*) in ambrozija/ pelinolistna žvrklja (*Ambrosia artemisiifolia*).

Kaj lahko naredimo sami?

- Predno se odločimo za novo zasaditev na vrtu, se pripravimo, da ne sadimo invazivnih tujerodnih vrst.
- Če opazimo na vrtu katero od opisanih vrst, jo v čim bolj zgodnji fazi na primeren način odstranimo.
- Ne odlagajmo vrtnih ostankov v naravo.
- Če je rastlina strupena, bodimo pri odstranjevanju še posebej pozorni in se primerno zaščitimo (rokavice, dolgi rokavi, dolge hlače ipd.).

Več podatkov tujerodnih invazivnih vrstah:

- <https://www.gov.si/zbirke/seznami/seznam-invazivnih-tujerodnih-vrst-rastlin-in-zivali/>
- <https://www.tujerodne-vrste.info/>

➔ SOU Maribor
Tea Drevenšek

Pomembna je odločitev

Srečni ljudje so ponavadi tudi bolj odporni

Kjerkoli se srečamo z ljudmi v teh kaotičnih časih, je le redko, da bi slišali kje kakšno hvalo ali pozitivne misli. No, je pa tudi odvisno, s kom se družimo ali koga srečamo. Včasih so rekli: »Povej mi, s kom se družiš, in ti povem, kdo si.« Po navadi se ljudje pritožujejo nad situacijo, ki nas je prizadela zaradi korona virusa, vremenom, sosedi, prijatelji, otroci in še in še. V vrsti pred pošto me je starejši moški zagrenjeno nagovoril, kaj bi on naredil politikom ... Pred kratkim mi je gospa izpovedala dušo, kako nič več ni, kot je bilo, in ne vidi več upanja ... Povsod je polno razlogov, zaradi katerih bi lahko bili nesrečni ali pa vsaj pomilovanja vredni.

Vendar je le od nas odvisno, ali se odločimo, da bomo še en dan preživeli v vlogi žrtve, ali pa bomo zadihali svež zrak in se maksimalno potrudili, da bomo mi sonce, ki lahko zasije drugim. Seveda pa najprej zasijmo v svojem srcu. Včasih je potrebna le topla beseda sosedu, morda je dovolj le prijazen nasmeš prodajalki, ki ima že ves delovni dan za sabo in komaj čaka, da pride končno domov k otrokom. V primeru, ko se drugim priključimo opravljanju in pritoževanju, smo tudi sami del te negativnosti in nas začne vleči navzdol. In potem se kot domine vrstijo situacije, ki nas še bolj dušijo in nam delajo na videz brezizhodno stisko.

Ko vam nekdo reče, da je nesrečen in ga vprašate, zakaj, vam bo verjetno povedal vse o ljudeh, situacijah in življenjskih dogodkih, zaradi katerih je nesrečen. Večina ljudi svojo nesrečo ponavadi krivi za zunanje dejavnike. In pogosto bodo v poskusu, da bi se počutili srečnejše, storili stvari, kot so preselitev v novo mesto, zaposlitev, nakup novega avta/stanovanja ali pridobitev partnerja. Žal spreminjanje ljudi, krajev in stvari le redko popravi naše notranje stanje

in poskus spremembe mine, nesreča pa se spet prikrade.

Kaj pa vam pomeni sreča?

Raziskovalci uporabljajo izraz "subjektivno počutje", ko pišejo o sreči, in študije so pokazale, da obstajajo trije glavni dejavniki, ki vplivajo na srečo in dobro počutje:

Genetika: Raziskave kažejo, da imamo za srečo "določeno točko", ki jo določajo naša genetika in zakoreninjene osebnostne lastnosti in verjamejo, da naša nastavljena točka sreče približno 50 % prispeva k naši celotni sreči. Nekateri posamezniki si morajo bolj prizadevati, da dosežejo in ohranijo srečo.

Življenjske okoliščine: Raziskave kažejo, da naše življenjske okoliščine, ki vključujejo naš dohodek, socialni status, videz, imetje in status razmerja prispevajo le približno 10 % k sreči. Vendar se prav ta dejavnik osredotoča na spremembe, ko poskušamo postati srečnejši. Čeprav lahko sprva začutimo izbruh dobrega počutja, ko zaslužimo več denarja, se preselimo v novo hišo, smo v razmerju z novo osebo ali spremenimo videz, so ti izbruhi začasni in poskus iskanja sreče s spremembami življenjskih okoliščin je zagotovo obsojen na neuspeh. Tudi najboljše, najbolj neverjetne spremembe bodo sčasoma samoumevne in njihov vpliv na našo splošno srečo bo zanemarljiv.

Namerna dejavnost: Preostalih 40 % naše sreče določa "namerna aktivnost", ki jo sestavljajo stvari, ki jih počnemo, odločitve, ki jih sprejemamo, in način razmišljanja. Čeprav imamo omejen vpliv na svojo točko sreče, imamo velik vpliv na svoje namerne dejavnosti. Če opazujemo ljudi, ki so resnično srečni, bomo verjetno ugotovili, da namerno obvladujejo svoje misli in občutke, skrbijo za svoje telo,

vadijo hvaležnost, gojijo zdrave odnose, si prizadevajo za prijetne interese, si prizadevajo za smiselne cilje in si vzamejo čas, da pomagajo drugim. Z učenjem navad srečnega človeka lahko povečamo splošno srečo.

To ne pomeni, da srečni ljudje niso brez težav, stresov, kriz in tragedij. Srečni ljudje so ponavadi tudi bolj odporni. Odpornost se nanaša na sposobnost obvladovanja negativnih in težkih življenjskih izkušenj ter okrevanja po njih. Odpornost dosežemo predvsem s tem, da lahko obvladujemo negativne misli in čustva ter izvajamo proaktivne ukrepe, ki nam pomagajo, da se spoprimeemo, si opomoremo in povrnemo negativne izkušnje ter ponovno izkusimo dobro počutje. (Vir: prevod CBT)

Tako izvajamo terapijo za namerne dejavnosti sreče za preprečevanje negativnega, neprilagojenega mišljenja in krepitev zdravega, racionalnega mišljenja. To vodi k večji sreči in splošni odpornosti. Več si lahko preberete na: www.potporeobrazbe.si. Če ste tako kot mnogi ljudje tudi vi čakali, da se sreča »zgodí«, ali pa ste »slučajno« naleteli na ta članek, vas spodbujamo, da sprejmete potrebne korake, da boste lahko živeli smiselno življenje in gojili tisto, kar je najboljše v vas. Pomembno je, da se za srečo ODLOČIMO. Pred nami je poletje, dopust, brezskrbni vroči dnevi v krogu

bližnjih, družine, prijateljev ... Dajmo jih preživeti drugače kot do zdaj. Pristno. Radostno. Srečno. In naj tako tudi ostane skozi vse leto.

➔ Mojca Rakovič, mag. psihosoc. pomoči
📺 Splet

V nekdanjem Tegroju nov lepotni salon

Marjetka Pelunik se predstavlja občanom in vabi v svoj novi salon v Sp. Hočah

Naključnega popotnika ali rednega uporabnika Pohorske ceste na koncu Sp. Hoč – ali natančneje na začetku Hočkega polja – pozdravi nova, velika tabla Lepotni salon Atractivo na novi lokaciji. Takoj te nekje v ozadju preblisne vprašanje:

»Kje pa je bila stara lokacija?« to moram povprašati Marjetko Pelunik, vendar najprej bi jo seveda želela na kratko predstaviti. Odločila sem se, da stopim z njo v stik, jo pokličem in opravim kratek, prijazen »novinarski« obisk. Marjetka me je sprejela odprtih rok, prijaznega nasmeha, toplega pogleda, kot da se pozna že celo večnost. Na kratko mi je opisala svojo življenjsko pot, ob kateri se mi je utrnila solzica – in verjemite mi, da je Marjetka pravi borec, optimist, ki nikoli ne obupa, ampak najde novo pot v svetlo prihodnost. Z iskricami v očeh govori o svojih otrocih, o družini, med pogovorom zaznaš rahlo senco žalosti, vendar se kaj hitro popravi in reče, »in tako sem danes tukaj, delam to, kar sem si vedno želela, sem samostojna in zase ter za svoje otroke in družino skupaj s partnerjem imamo dovolj«. To je v par besedah gospa Marjetka, h kateri bom prav gotovo še kdaj zavila, vam dragi bralci pa predlagam, če imate kakršne koli težave, želje, odločite se in se naročite pri Marjetki v zelo okusno in izbrano opremljenem novem lokalu na koncu Hoč, tam, kjer se vidi polje in v daljavi zeleno Pohorje.

• **Marjetka čisto na kratko se predstavite našim bralcem: kdo ste, od kod prihajate oz. kaj vas je pripeljalo v Hoče?**

»V prvi vrsti sem ponosna mamica dveh čudovitih najstnikov, ki mi pomenita vse na svetu. Prihajamo iz Frama, kamor smo se 13 let nazaj preselili s Koroškega, kar izdaja tudi moj naglas.«

• **Že zgoraj sem zapisala, da ste na novi lokaciji; kako to, da ste se odločili za spremembo?**

»Ko sem pred 7 leti izbirala lokacijo, sem hitro ugotovila, da bo to v Hočah. Prijetni ljudje so me hitro in prijazno sprejeli medse, ko sem stopila na svojo poslovno pot, in mi pri tem tudi pomagali. Tako mi je bivši najemodajalec uredil prijeten kotiček, kjer so bili moji začetki – tega se bom vedno rada spominjala. Po sedmih letih delovanja prav tako v Hočah sem se odločila razširiti salon in ga preselila na novo lokacijo v nekdanji Tegro, na Pohorsko cesto 87.«

• **Kaj vse delate oziroma nudite stranki v vašem lokalu?**

»Ljudem želimo v prvi vrsti najprej pomagati, predvsem prisluhniti želji in tako ponuditi stranki najboljše, kar potrebuje. Trudimo se ponuditi čim kvalitetnejšo storitev in slediti trendu ter novostim. V našem izboru, ki ga ves čas dopolnjujemo, so: pedikure, nege obraza, oblikovanje telesa, več vrst masaž, manikura, geliš/gel, depilacije, oblikovanje in barvanje obrvi in še bi se našlo.«

• **Katere storitve največ koristijo vaše stranke?**

»Pedikure so tiste, po katerih me ljudje verjetno najbolj poznajo. Sem spada prav tako tudi lepotno urejanje nohtov na nogi kjer se izvaja tudi permanentno lakiranje oz. geliš, protetika nohta ipd.«

• **Od kod prihajajo vaše stranke, je med njimi veliko lokalnih strank oz. strank iz lokalnega okolja?**

»Stranke prihajajo iz širšega okoliša Maribora, zadnja leta pa je vse več tudi lokalnih strank, ki mi zaupajo, na kar sem še posebej ponosna in hvaležna za njihovo zaupanje.«

• **Verjetno imate svoje »stalne stranke«, za katere se seveda morate truditi, da vam ostajajo zvesti oz. da prihajajo k vam. Katere so tiste storitve, zaradi katerih stranke prihajajo k vam, oz. se najpogosteje vračajo k vam?**

»Tu je moje delo in »moje« stranke. Odnos do mojega dela in ljudi, ki jim pomagam (prepričana sem, da jim najprej pomagam in potem delam), je odgovoren, odkrit in strokoven. Profesionalnost zame ni »beseda«, ampak pristop, način in uresničevanje tega, kar delam. Tako dvigujem in vzdržujem raven kvalitete, zato verjamem, da se stranke prav zaradi naštetega z veseljem vračajo na vse naše storitve.«

• **Kako ste preživeli čas covid, ko ste morali zapreti svoja vrata, pri vas pa je bilo ravno obratno, v tem času ste se preselili na novo lokacijo? To je verjetno pravi izziv v tem obdobju?**

»Sprva moram iskreno povedati, sem se kar ustrašila vsega tega, kot verjetno večina. Pomoči s strani države ni bilo in v moji glavi so se odvijali vsi možni scenariji, od najslabše možne variante naprej. Kot vedno sem se vzela v roke in kljub vsemu ostala močna ter pozitivno usmerjena. Splet okoliščin je bil takšen, da nisem kaj dosti razmišljala, sploh ker sem v sebi čutila, da je to morda tudi pravi čas, da naredim korak naprej. Zelo sem hvaležna, da se je vse odvijalo v pravo smer.«

• **V lokalu delate sami ali imate kakšno pomoč?**

»Včasih imamo ljudje občutek, da bi vse lahko naredili sami, a hitro dojameš, da to v praksi preprosto ne gre. Masaže so tiste, pri katerih mi trenutno pomagata odlični maserki Tia in Phayao. Tia, ki prav tako prihaja iz kozmetične stroke, pravkar zaključuje diplomu prehranske svetovalke, ter Phayao, ki prihaja iz Tajske in opravlja tudi masaže z znanjem terapevtskih prijemov. Verjamem pa, da bo sčasoma zelo prav prišla še kakšna strokovna roka.«

• **Kaj pa vaša družina, vam sploh ostane kaj časa tudi za njih?**

»Kot sem že rekla, moja družina mi pomeni največ na svetu in prav skrb in odgovornost za družino, ki je prisotna od vsega začetka, me je pripeljala do sem, kjer sem sedaj. Tu sta moja dva zlata otroka ... Brez njih ne bi bila to, kar sem. Vsa zahvala mojemu partnerju, ki mi brezpogojno stoji ob strani in mi pomaga pri vsem. Trudim se, da čas, ki mi ostane, čim kvalitetnejše izkoristim in se takrat res predam samo družini.«

• **Rekli ste, da je v salonu na voljo več vrst kozmetičnih storitev, medicinska pedikura, masaže? Povejte nam več o vaši ponudbi.**

»Poleg že omenjenih storitev in vrst masaž, ki sem jih omenila, bi morda izpostavila še eno vrsto masaže, ki zadnja leta žanje kar veliko dobrih rezultatov in povpraševanj. V mislih imam maderoterapijo. Veliko je klincev in vprašanj, tudi skrbi, ali je masaža z valjčki boleča in nevarna. Naj povem, da temu ni tako. Strokovno in pravilno izvedena masaža z valjčki, torej maderoterapija, ni ne boleča in ni modric. Masaža ima zelo dobre učinke na telo in imamo kar nekaj zelo zadovoljnih uporabnic. Je pa potrebno vedeti, da lahko ima vsak nestrokoven pristop žal tudi slabe posledice.«

• **Eno vprašanje, kaj bi naredili stranki (cca 60 let), če pride k vam da bi ji opravili tak začetnih kozmetični »poseg«?**

»Vsekakor bi jo najprej povprašala o željah in pričakovanjih. V kolikor bi bila prioriteta nega obraza, bi stranko z veseljem

povabila na razvajanje in luksuzno nego obraza s kozmetiko Babor za zrelo kožo. Nega traja 90 minut in vpliva na dobro počutje celega telesa, ne samo na viden rezultat kože obraza. Vsekakor je nega kože izjemnega pomena, pri čemer pa v teh letih ne smemo pozabiti niti na roke, še manj pa na nego stopal.«

• **Na primer pridem k vam z bolečinami v križu, katero vrsto masaže bi mi predlagali?**

»V mesecu maju smo v našem salonu ob četrtek prišli tudi z izvajanjem pravih tajskih masaž. Maserka Phayao s svojimi specialnimi znanji resnično poskrbi za vrhunski individualni pristop do vsake stranke in njene raznovrstne masaže so res nekaj posebnega pri preganjanju bolečin. Govorim tudi iz lastnih izkušenj, ha-ha.«

• **Grem na veliko slavlje in potrebujem kompletno »make up obdelavo«, kaj bi mi svetovali?**

»Vsekakor je pred nanosom ličil vedno zelo pomembna priprava kože. Pričeli bi pri negi obraza, s površinskim čiščenjem in pilingom kože. Ker pa so roke odraz vsake ženske, bi vam predlagala, da si po ličenju vzamete še 45 min in tudi nohte premaževa s permanentnim lakom za dolgotrajen in urejen videz rok.«

• **Verjetno imate v glavnini ženske stranke, kaj najpogosteje želijo od vas?**

»Zelo dosti slišim, da naj bi v salon v večini zahajale ženske, kar je nekako pričakovano, vendar se ta delež zelo približuje moškemu občinstvu. Sodoben moški prav tako posega po storitvah, tako za nego stopal in obraza, kot tudi nego telesa in skrb za svoje telo. Vsaka ženska si želi ob sebi negovanega in urejenega moškega, a ni tako?«

• **Morda nam zaupate kakšno posebno stranko, posebno željo, ki vas je najprej presenetila, vendar ste stranki izpolnili njena pričakovanja.**

»Zelo dobro vprašanje. Ob tem se največkrat spomnim želje starejše gospe, ki je hotela, da ji po končanem barvanju obrvi ne izbrišem barve oz. samo malo, mi je rekla. Včasih so želje takšne, ki jih preprosto ne moreš izpolniti. Tokrat nisem izpolnila pričakovanja. Upam in želela pa bi si, da so pričakovanja in želje seveda lahko vedno izpolnjene.«

• **Kakšen je način naročanja pri vas: po telefonu, elektronski pošti, preko drugih strank?**

»Vsekakor je pogovor s stranko po telefonu najpogostejši in tudi najbolj željen način naročanja, sploh, kadar se stranka naroča prvič. Zelo pomemben je namen oz. zakaj se je stranke odločila za rezervacijo termina, kakšne so težave oz. želje, saj lahko le tako planiram potreben čas za storitev. Moram pa povedati, da

se v času dela s stranko težko posvečam telefonskim klicem, zato vedno, takoj ko lahko, pokličem nazaj. Moje stranke so tega že vajene.«

• **Kako se promovirate, verjetno je veliko tudi »od ust do ust«?**

»Zelo nerada se izpostavljam, to je v moji naravi, zato imam tukaj ob sebi ljudi, ki mi stojijo ob strani in mi pomagajo s promocijo in reklamo. Sama menim, da je reklama od ust do ust še vedno najboljša, vendar se moramo zavedati, da traja najdlje, da je dosežen rezultat.«

• **Takole za konec: ste mnenja, da bi vsaka ženska morala obiskati oz. imeti svoj lepotni salon in kaj predlagate?**

»Vsak ni za vse. Jaz sem našla svoje poslanstvo prav v tem, kar počnem, in to bi želela vsem in vsakomur. Delo, ki ga opravljam, me preprosto osrečuje in dopolnjuje. Lahko bi rekla, da si svoje vloge ne znam predstavljati kako drugače. Stranke prihajajo na storitev v prvi vrsti zaradi težav in potrebe, na drugem mestu je razvajanje. Tempo življenja je vse večji, za seboj pušča stres in slabo počutje. Vedno nam zmanjka časa zase. Sedaj ko pišem te vrstice, izhajam iz sebe, zato bom zapisala takole: prav bi bilo, da obisk storitev ni le zaradi potrebe, ampak da preventivno poskrbimo za nego telesa tako zunaj kot znotraj.«

Marjetka, zelo mladi ste začeli »na svoje«, pogumni ste, predvsem v času velike konkurence (tudi črni trg) in v času »korone«. Hvala vam za zaupanje, za klepet z vami. In kot ste rekli in smo lahko prebrali, predlagam (tudi sebi), obiščimo lepotni salon Atractivo ter se prepustimo spretnim rokam, nasvetom in kremlinam Marjetke, masažam njenih kolegic Tie in Phayao.

➔ Zdenka Trinko

📷 Osebni arhiv

Gibanje naj postane del življenjskega sloga

Priporočila za gibalno dejavnost starejših na domu

Znani so pozitivni učinki gibalne/športne dejavnosti, še posebej ko govorimo o preprečevanju upada gibalnih sposobnosti, ki spremlja proces staranja in vpliva na zdravje starostnika. Zato lahko tudi v starosti naredimo za svoje zdravje največ sami, med drugim tudi z redno telesno dejavnostjo oziroma izvajanjem ustrezne gibalne vadbe. Veliko vaj je mogoče izvajati tudi na domu, vendar potrebujemo ustrezno pomoč in navodila, kar je tudi namen tega strokovnega prispevka. Gibanje naj postane sestavni del ter osnova aktivnega in zdravega življenjskega sloga tudi v jeseni življenja.

Raziskave so pokazale, da redna telesna dejavnost pomembno zmanjša škodljive vplive na zdravje oziroma celo upočasnjuje procese staranja (American College of Sports Medicine, 2009; Chatfield, 2014).

Večina samostojnih starejših je zaradi sedečega življenjskega sloga pogosto na meji svojih funkcijskih zmogljivosti pri opravljanju vsakodnevnih opravil. Vzpenjanje po stopnicah ali vstajanje s stola zahteva skoraj maksimalni napor za mnoge starejše ljudi. Več kot tretjina starejših ljudi, ki živijo v domačem okolju, je izpostavljena tveganjem za pojav težav z mobilnostjo in s padci. Zgodnje odkrivanje zmanjšanja telesne zmogljivosti in ustrezni ukrepi lahko pripomorejo k preprečevanju funkcijsko zmanjšane zmogljivosti, kot sta hoja in vzpenjanje po stopnicah, ki sta pogosto vzrok za pojavnost padcev in telesne krhkosti (Alliance for Aging Research, 1999).

Redna in zadostna telesna dejavnost v starosti ne pripomore le k ohranjanju telesnih sposobnosti in spretnosti, potrebnih za opravljanje vsakodnevnih dejavnosti, ampak vpliva tudi na posameznikovo počutje, podaja občutek dobrega zdravja in prinaša splošno zadovoljstvo z življenjem. Po priporočilih Svetovne zdravstvene organizacije zadošča za doseganje koristi za zdravje pri starejših zmerne telesna dejavnost, ki naj traja vsaj 30 minut na dan, izvajali pa naj bi jo večino ali vse dni v tednu (WHO, 2007). Vadba naj zajema aerobne gibalne dejavnosti ter vaje za mišično moč, gibljivost in ravnotežje.

NAVODILA ZA IZVAJANJE GIBALNE VADBE STAREJŠIH NA DOMU

UVODNI DEL

Doma se najlažje ogrejete tako, da korakate na mestu. Ko začutite, da se je vaša telesna temperatura postopno zvišala oziroma da ste se vsaj malo zadihali, izvedite gimnastične vaje za uvodno raztezanje (kroženje z rameni naprej in nazaj, kroženje z boki in gležnji, pogled z glavo v levo in desno, kroženje v zapestjih).

GLAVNI DEL (OBHODNA VADBA)

Če niste redno gibalno športno aktivni, vam na začetku priporočam dva obhoda in izbor lažjih vaj. Ko te vaje obvladate tako dobro, da jih izvajate brez težav, lahko zahtevnost in težavnost povečate z različnimi pripomočki, s podaljšanjem časa trajanja izvedbe vaj na posamezni postaji, s skrajšanjem odmora med postajami ali preprosto izberete težjo vajo.

Primer vaj obhodne vadbe za začetnike (20 sekund dela, 40 sekund odmora) je predstavljen na spodanjih slikah.

NAVODILA ZA GIBALNO VADBO STAREJŠIH NA DOMU

- Poskušajte se izogibati popolni telesni nedejavnosti.
- Opravite vsaj 150-200 minut zmerne intenzivne telesne dejavnosti na teden.
- Začnite z manjšimi koraki in se pri tem držite načela od lažjega k težjemu, od znanega k neznanemu, od izvedbe najprej preprostih in pozneje zahtevnejših nalog:
- Intenzivnost, trajanje in pogostost izvajanja vaj naj bodo na začetku manjši, v nadaljevanju, ko usvojite vaje in vam le-te ne predstavljajo bolečin oziroma večje utrujenosti, pa jih povečujte.
- Vadite redno, vsaj štiri- do petkrat na teden.
- Vaje izvajajte s hitrostjo izvedbe, ki vam je prijetna oziroma se ob njej počutite varno in prijetno; pri tem naj bodo gibi nežni in ne sunkoviti.
- Vadite z vsemi okončinami, s poudarkom na tistem sklopu, s katerim imate trenutno največ težav.
- Med izvajanjem vaj dihaite sproščeno in ne zadržujte dihanja.
- Vadba naj bo sestavljena iz ogrevanja na začetku, glavnega dela in raztezanja na koncu.
- Pri vajah za moč lahko uporabljate pripomočke, kot so elastični trakovi, uteži, žoge, vendar le, če to zmorete; dodatne pripomočke za vadbo vključujte postopoma, ko pridobivate moč.
- Ugodni učinki telesne vadbe se pokažejo šele po šestih do osmih tednih ali še pozneje, zato ne obupajte prehitro.
- Vadite v udobnih in športnih oblačilih ter športni obutvi.
- Ne pozabite na zadosten vnos tekočin.

1. vaja: DVIGOVANJE NA PRSTE NOG

2. vaja: POČEPI OB STENI (pomembna je pravilna izvedba)

3. vaja: SKLECE OB STENI (pomembna je pravilna izvedba)

4. vaja: TREBUŠNJAKI Z NOGAMI NA STOLU

5. vaja: DVIG BOKOV

6. vaja: POLOŽAJ DESKE NA STOLU

7. vaja: DVIG ROK IN NOG LEŽE

Za samostojno, zdravo in predvsem kakovostno staranje moramo najprej poskrbeti sami, ob tem pa je pomoč svojcev in prijateljev dobrodošla.

Priporočljivo je tudi, da se glede izbire izvajanja programov gibalnih vaj oziroma ob pojavu težav med vadbo ali po njej obrnemo na ustrezne strokovnjake.

Glavna cilja vadbe v tretjem življenjskem obdobju naj bosta podaljševanje samostojnosti in neodvisnosti ter vzpodbujanje aktivnega in zdravega življenjskega sloga.

Marjan Rozman

»Bila sem tretja od osmih otrok«

Gospa Cvetka Kotnik, rojena Frangež, bo letos praznovala 90 let življenja

Hoški Frangeži

Pred kratkim sem prebrala roman Toneta Partljiča z naslovom Pesnica. Družinska zgodba skozi očetove in sinove oči in njuno podoživljanje preteklosti nas večkrat popelje tudi v Hoče k Frangeževim. Tam je od otroštva služil njegov oče, kasneje tudi mama, tam se je pisatelj tudi rodil. Čeprav je osrednja tema romana Pesnica – reka in kraj in železniška postaja – so me pisateljeve misli pripeljale do hoških Frangežev.

Ata Franc izvira iz Bohove, kjer je zagospodaril brat Alojz, sam pa je s pomočjo žene Zofije Lebe kupil propadlo kmetijo z mlinom in žago v Hočah. Z opravljeno Kmetijsko šolo Šentjur je postal napreden gospodar. Ob delu na žagi, ki jo je v celoti obnovil, je imel drevesnico, nekaj let je vzgajal tudi trsne sadike. Bil je spoštovan gospodar, kakor se ga v svojem romanu spominja tudi Tone Partljič, ki je ženo Zofijo preimenoval v Ano: »Spomnil sem se kmeta Frangeža iz Hoč, ki mi je rekel: 'Jožek, nekaj zemlje moraš imeti, če hočeš biti srečen. Pa družino, veš. Ženo in otroke, brez tega ni nič, nekaj manjka.' On je imel več otrok in vse je po večerih zmantran zibal na kolenih in gospe Ani je znal reči: 'Ana, še zmerom si fejšt. Kljub delu in otrokom ... Imam kmetijo in imam srečno famulijo ... Sem srečen človek, pravzaprav ...' (Pesnica, str. 117)«

Imela sta osem otrok; tretja med petimi dekletji je bila Cvetka, brat Darko je umrl v otroštvu, Branko je zagospodaril doma, Marijana pa so dali v uk za orodnega ključavničarja. Oče Franc je kot napreden gospodar šolal otroke, če so le želeli. Tudi Branko je opravil kmetijsko šolo v Šentjurju, doma pa je vodil delo na žagi.

»Zemlja je vse,« mi je v Hočah rekel tudi gospodar Frangež, ko sva z Micko še služila pri njem. Je imel gošo, njive, travnike, sadovnjake, vinograd, pa je še kupoval, če je kje kdo prodajal zemljo. Ko sem ga enkrat vprašal, zakaj potrebuje toliko zemlje, saj je ima vendar dovolj, mi je rekel: »Jožek, zemlja je vse. Če se hočeš dvigniti iz revščine, Jožek, moraš priti do zemlje! Kruh raste iz zemlje!«

Povojna nevoščljivost

Tako so ob delu srečno preživeli tudi vojni čas, po vojni pa je bil ata Franc kot poštenjak nastavljen pri zadrugi za kontrolo, koliko se je pridelalo na njivah. Oddaje viška pridelka so bile obvezne. Kot razumevajoč človek in sovaščan je pogosto »zamižal« in poročal v dobro ljudi. Vse to je teklo gladko, dokler ni prišlo do ovadb zaradi nevoščljivosti in »nesrečnega nesporazuma z žaganjem in prodajo lesa«, kakor je temu rekla Cvetka. Želeli so pač pomagati lastnikom gozdov in sebi, pa so včasih kaj žagali tudi na črno. Leto dni zapora v začetku 50. let je bilo težko za družino ...

Tudi sin Branko je moral delati v zadrugi, kasneje na žagi v Bresternici, domača žaga pa je počasi utihnila.

Zgovorna mama v hoški vili

Vedno sem občudovala Frangeževo hišo, saj smo jo kot otroci dobro poznali. Moji starši so bili prijatelji, saj je mama Zofija dolga leta pela z našim očetom na hoškem koru. Hčerka Cvetka mi je pripovedovala o gradnji te velike nadstropne gosposke

hiše, za vas Hoče precej neobičajne. Dokler okolica še ni bila pozidana, je bila videti res kot mestna vila. »Oče je bil zelo razgledan, za hišo si je dobil načrt. Bilo nas je veliko, zato je načrt kar med gradnjo popravljaj. Gradili smo v letih 1937/38.« Otroci so počasi odhajali, v domači hiši sta ostala le Branko in Cvetka z družinama. S tem se je počasi delila tudi domačija, otroci so dobili parcele. Nič več ni veljalo, da »je zemlja vse«, kakor je za gospodarja Frangeža zapisal Tone Partljič. V Hočah je bilo vedno manj kmetij ...

Cvetka se poroči z umetnikom

Tudi Frangeževe hčerke so se lahko šolale: Sonja je šla na Gospodinjsko šolo v Svečini, Marijanca in Metka v gimnazijo, Cvetka pa je imela največ veselja do šivanja. Po naravi je tiha in potrpežljiva, z njo se še sporečeš težko. Leta 1955 se je poročila z akademskim slikarjem Rudijem Kotnikom. Starši so ga lepo sprejeli, posebej z mamo Zofko se je dobro razumel; po potrebi je ob velikih delih tudi pomagal na domačiji.

Hči Renata je po očetu podedovala risarski talent, toda oče ji je odsvetoval pot slikarke: »To ni za ženske, to je težek poklic!« Tako je Renata študirala arhitekturo in se z možem odselila v Srbijo. Še vedno težke razmere in skromen zaslužek pa so vse tri Cvetkine vnuke po študiju v Srbiji ponesli v svet, na Dunaj. Doma ima sina Darija in njegovo družino s tremi vnuki in dvema pravnukoma. Zanimivo, da je oče umetnik vzpodbujal sina za športnika in je bil vesel njegovega poklica profesorja športne vzgoje.

Cvetka se samo nasmeji, ko jo sprašujem, kako je živeti z umetnikom. Zanj to ni bil problem, saj je bila dovolj potrpežljiva. V začetni risarski fazi ustvarjanja jo je celo portretiral, nato se je v celoti preusmeril v moderno slikarstvo informela. »Dediščina njegovih del ostaja,« pravi Cvetka, »tudi sin se težko loči od katere očetovih slik.«

»Pogosto sva se z Rudijem pogovarjala o njegovem delu. Večkrat me je tudi vprašal, če je dobro ...«

Ostali so v bratski slogi

Cvetka bo septembra praznovala 90-letnico. Zdaj je noge ne nesejo več dobro, zato si pomaga s palicama. Skoraj vse življenje je pela na hoškem koru – od 18. leta pa do svoje 85-letnice. Pela je tudi v ženskem in mešanem pevskem zboru pri KUD Hoče. Za petje je imela doma vso podporo.

»Frangeži nismo bili za glasen prepir, navadno smo utihnil. Mama pa je bila vesela in zgovorna in po Lebejevih zelo dobra pevka.«

Z bratoma in sestrami so se vedno lepo razumeli, srečujejo se na mnogih praznovanjih, pa tudi kar tako na kavi. Poseben obred so zadnja leta dopoldanske kave pri družini brata Marijana. Svakinja Dragica je hitro postala del družine, posebej mama Zofka je bila do nje zelo dobrohotna. Marijan jih je letos

februarja zapustil, njihova naveza z mladimi v hiši, Cvetko in prijatelji še vedno ostaja. Prav to dnevno druženje, življenje s sinovo družino, pa tudi srečevanje s sestrama Metko in Marjanco in njunima možema drži Cvetko pokonci še v 90. letu. Odličen spomin, dovolj vedrine in trdna vera v Boga ji pomagajo, da živi sproščeno še v tej pozni starosti (prav tako sestri in svakinja). Lepo in vzpodbudno tudi za vse nas, ki počasi prihajamo v ta leta. Bog te živi, Cvetka, hvala za vzgled!

✎ Majda Strašek Januš

📷 Osebni arhiv Cvetke Kotnik in Majda Strašek Januš

»Sledila sem Božjemu povabilu«

V nedeljo, 11. julija 2021, je nadškof Alojzij Cvikl v župnijski cerkvi sv. Jurija v Hočah posvetil Marijo Magdaleno Novak v red devic

Naša Marinka, kakor jo kličemo domačini, je doma iz Novakove družine na Rogozi, kjer je njen duhovni poklic dozorel ob očetu Maksu, mami Veri in bratu Igorju, duhovniku. Vsi, ki jo poznamo, vidimo, da je polna življenja in idej, vedra in nasmejana, pripravljena na sodelovanje in pomoč v župnijski skupnosti. O svoji odločitvi pa nam bo spregovorila kar sama.

Marinka, odločila si se za posvečeno življenje, vendar ne za življenje v skupnosti v katerem od ženskih redov. Kako nam lahko to zelo preprosto razložiš?

Morda bi začela kar z Jezusovimi besedami: »Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil /.../« (Jn 15,16). Preprosto povedano lahko rečem, da sem sledila Božjemu povabilu. Gospod Jezus je že pred mnogimi leti v mojem srcu navdihnil sklep, da bi se vsa podarila Njemu. Ob tem, kar sem v svojem življenju doživljala, sem se dokončno odločila, da se vsa prepustim Njemu, ki me neizmerno ljubi in spoštuje – Jezusu Kristusu, On pa bo iz mojega življenja naredil nekaj lepega in večnega za svojo Cerkev – v to verujem in to je najlepša odločitev, kar sem jih kdaj naredila v svojem življenju.

Dobri Bog ima za vsakega človeka svoj načrt, čudovit, edinstven načrt. Čudovito je naše življenje, kadar Mu sledimo. Mene je Gospod Jezus povabil, da ga ljubim z vsem svojim srcem in živim Zanj, ni me pa poklical v samostan. Poklical me je, da živim posvečeno življenje v svetu.

Kako si doživljala slovesni obred posvetitve, ko ti je v tretjem terminu zaradi epidemije le uspelo?

Ne da se ujeti v besede, kako vesela in hvaležna sem bila dobremu Bogu, da mi je v tretjem terminu vendarle uspelo! In bilo je nebeško!!! Preprosto lepo, ganljivo, milostno – nepopisno lepo!!! Nikoli ne bom pozabila tega dne, kakor tudi ne vseh majhnih in velikih čudežev pred dnevom svoje posvetitve.

Red posvečenih devic ima zelo staro zgodovino, zakaj pa je danes tako malo poznan?

Res je, red devic ima zelo staro zgodovino, sploh ni nič novega, le za naš prostor je novo, ker je tako malo poznan. Zakaj je temu tako, pa žal tudi jaz ne vem, a upam, da se bo kmalu tudi to spremenilo. Če gremo že v prva stoletja, lahko zasledimo veliko deklet, ki so vse svoje življenje podarile Jezusu in so kot posvečene device prestale celo mučeništvo, da bi Mu ostale zveste. Od 4. st. naprej pa se je vstop v red devic začel izvrševati preko liturgičnega obreda, katerega je vodil pristojni škof. Kasneje, z razvojem meniškega samostanskega življenja, je tak način življenja reda devic nekako stopil v ozadje, če ne že čisto izginil. Ob Drugem vatikanskem koncilu pa se je tak način življenja spet začel prebujati.

Družina je gotovo vir duhovnega življenja, pri vas je to kar podvojeno. Koliko je Igorjev poklic vplival na tvojo odločitev? Odgovor na to vprašanje pa najbrž pozna samo dobri Bog. Dejstvo je, da sem odraščala v družini, kjer sem od malega čutila, da bo brat postal duhovnik. Ko je Igor povedal, da gre v bogoslovje, mi je to bila najbolj normalna stvar na svetu. Čutila sem bratovo srce – in kdor pozna mojega brata, ve, da je srečen v tem poslanstvu; moj brat je res en tak velik sonček. Ni naključje, da imam brata duhovnika, ker naključja ne obstajajo, je le Božja previdnost. In zagotovo je njegov duhovni poklic tlakoval tudi mojega.

Sedaj pa malo tvoje osebne rasti, pa o šolanju in študiju.

Osnovno šolo sem obiskovala v Hočah, šolanje sem nadaljevala na III. gimnaziji v Mariboru – predšolska smer, nato pa naprej na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Po diplomu sem eno leto delala v vrtcu na Rogozi, kjer sem opravila pripravništvo, po njem pa še strokovni izpit v Ljubljani. Ves čas sem si želela delati z otroki, a sem hkrati v srcu čutila, da še nekaj manjka. In ko je sredi moje zaposlitve v vrtcu prišlo Božje povabilo, da bi postala katehistinja, mi je bilo takoj jasno, da je to to. Vpisala sem se na Teološko fakulteto, kjer sem leta 2010 tudi diplomirala. Od takrat sem zaposlena kot katehistinja na več župnijah. Moje delo je zelo lepo, pestro, milostno. Veliko časa preživim z otroki, tako z majhnimi kot tistimi že večjimi – in tistimi, ki me ob prejemu svete birmo navadno že kar prerastejo. In potem se skupaj spominjamo časov, ko so prišli k verouku in so bili še čisto majhni, sedaj so pa že tako veliki.

Zelo dobro razumem tvojo odločitev za življenje »zunaj samostanskih zidov«, saj si že dolgo katehistinja – in to kar v treh župnijah, pa še kje!

Ja, sedaj sem katehistinja na treh župnijah, ob tem pa pomagam še kakšni redovnici pri izvedbi delavnic za otroke, kakšnemu duhovniku pri vodenju duhovnih vaj za birmante, ministrante ..., čeprav se je sedaj ta način malo prekinil, saj zaradi epidemije ni bilo možno izvajati duhovnih vaj. Upajmo, da bo kmalu bolje.

Gospod nadškof Alojzij Cvikl je v nagovoru ob posvetitvi poudaril troje poslanstvo, ki te čaka v življenju. Kam so te usmerile njegove besede?

Usmerile so me v ljubezen. Naš Bog je ljubezen, moje poslanstvo je, da z vsemi talenti, z vso ljubeznijo širim Božjo ljubezen v ta naš velikokrat hladni svet. Pokazati ljudem, da je Cerkev tukaj zato, da nas Bog po njej osvobaja, zdravi, ljubi ... Ko bi ljudje vedeli, da nas Bog ljubi, da nas osebno pozna, da nas nikoli, res nikoli ne obsoja, ampak vedno le pomaga, potem bi potrebovali varnostnike pred cerkvijo, ker bi bila v njej takšna gneča ...

Včasih mi kdo reče, da je prevelik grešnik, da bi ga Bog lahko imel rad in da bi se sploh upal pojaviti pred Bogom, zato raje sploh ne gre v cerkev. Pa mu rečem, da je to podobno, kot da rečeš, da si preveč bolan, da bi obiskal zdravnika. Dobri Bog je ustanovil Cerkev, ker smo mi njegovi otroci in nam želi pomagati. Starši imajo radi svoje otroke in jim želijo pomagati, to je normalno, naravno. Bog nas ima rad, saj nas je ustvaril, želi nam pomagati, tudi to je normalno in naravno. Na žalost pa ljudje velikokrat iščejo pomoč na napačnih koncih in šele čisto na koncu, če sploh, pomislijo, da bi morda lahko Bog pomagal. Veliko bolj srečno in svobodno bi lahko živeli, če bi dovolili, da dragi Jezus vstopi v naša življenja in jih zaceli.

Moje poslanstvo je služiti krajevni Cerkvi, v domači župniji, hkrati pa samo dobri Bog ve, kje še. Kadar slediš Jezusu, ni nikoli dolgčas, On je res poln presenečenj, On je preprosto čudovit!

Se bo tvoje življenje korenito spremenilo – ali pa lahko rečeš, da boš nadaljevala svojo pot?

Ja, lahko rečem, da bom nadaljevala svojo pot, kaj bo še vse v prihodnosti, pa je seveda v Božjih rokah.

Kaj bi rada povedala vsem tistim, ki se ob tvoji odločitvi posmejujejo zaradi nerazumevanja ali popolnega nepoznavanja posvečenega življenja?

Jezus bi najbrž rekel: »Kdor more razumeti, naj razume« (Mt 19,12). Kdor pa ne zmore razumeti, naj spoštuje.

Zelo smo si različni, zato nas Bog kliče na različne poti in v različne poklicanosti: večino ljudi Bog kliče k poroki, k temu, da si ustvarijo družino, druge v duhovništvo, tretje v samostan, nekatere v posvečeno življenje v svetu, spet druge v misijone, ali v samsko življenje in še kam ... Kadar kliče Bog, kliče ljubezen in takrat ni ena poklicanost več ali manj vredna, ampak je preprosto Božja – in če je Božja, je lepa, osrečuje in bo obrodila sadove za večnost.

Draga Marinka, nikoli ne izgubi svoje vedrine in odprtosti do ljudi. Vse dobro in obilo Božjega blagoslova!

➡ Majda Strašek Januš
📁 Iz osebne arhiva

»Danes smo priče enkratnemu dogodku sredi vašega župnijskega občestva. Ob današnjem praznovanju zato iskreno čestitam gospe Marinki za njeno pogumno odločitev in ji želim, naj jo dobri Bog in Marijina priprošnja spremljata na njeni poti služenja Bogu in Cerkvi. Prav tako se zahvaljujem vsem, ki ste jo na njeni poti spremljali in ji pomagali, na prvem mestu seveda njeni družini in vašemu domačemu dušnemu pastirju ... Bog blagoslovi današnjo slavljenko in vse, ki berete te vrstice!«

*Mgr. Alojzij Cvikl
(odlomek iz uvodne besede v brošuri ob slovesnosti)*

Pralne plenice za lepo povite rite

Mladi starši lahko veliko pripomoremo k ohranjanju narave

Ko mi je pred porodom nekdo omenil »pralne plenice«, sem si predstavljale tetra plenice, ovite okrog otrokove ritke, in »polulano« in smrdeče po stanovanju. Ampak ko začneš raziskovati, zakaj pralne plenice, in ko ugotoviš, kako so uporabne, zdrave za otroka in prikupne, ne moreš, da jih ne bi uporabljal. Najbolj so me prepričale zaradi otrokovega zdravja (dihajo in koža ne pordeči) in narave. Napisala sem mladi starši, v mislim imam predvsem tiste, ki imajo dojenčke oz. otročke in uporabljajo plenice za enkratno uporabo. Teh je kar nekaj na tržišču, prav tako tudi pralnih, ki so narejene v Sloveniji. In vsak sam skozi uporabo ugotovi, katere jim najboljše ustrezajo (obstajajo plenice »vse v enem«, žepaste, volnene itd.)

Spoznala pa sem tudi brezpleničarstvo oz. manipleničarstvo, ki ga veselo prakticiramo s štirimesečno hčerko. »Kot se metodi pravi zadnje čase, je vse bolj pogosta pot, za katero se starši odločijo za svojega otroka. Gre za metodo, ki je nežna in ljubeča ter iz vidika izvajanja povsem svobodna in naravna. Je pot, ki staršem omogoča, da se zmorejo kljub sodobnemu tempu življenja ustaviti in otroku celostno prisluhniti. Je način, da se starši ponovno globoko povežejo s svojim otrokom in mu omogočijo svobodo ter skupaj z njim znotraj te svobode rastejo in žarijo. Metoda temelji na podrobnem opazovanju novorojenčka, dojenčka oz. malčka in odzivanju staršev na njegovo telesno govorico, glasove, vedenjske znake oz. vzorce. Napačna je predstava, ki se je v zadnjih časih ukoreninila ob izrazu »brezpleničarstvo«, da plenice ne potrebujemo. Plenice so še vedno dobrodošle in so tu, vendar je pomembno zavedanje, da nam služijo kot rezerva in ne kot glavno stranišče. Torej pri metodi še vedno uporabljamo razne pripomočke, kot so pralne plenice ali odvajalne /trening hlačke, razne spodnjice, gamaše, kahljice, ki nam samo metodo zgodnjega izločanja izven plenice olajšajo.

Prednosti pralnih plenice:

- Zmanjšujejo količino odpadkov na naših odlagališčih,
- zaradi koži prijaznih materialov so otroški ritki prijetnejše,
- dojenček diši po dojenčkih in ne po kemikalijah,
- izjemno enostavne za namestitev, uporabo in pranje in
- cenovno ugodnejše kot pa plenice za enkratno uporabo.

Zaradi materiala in snovi postanejo plenice za enkratno uporabo nekaj, česar okoljsko zavedni ljudje ne bi radi vrgli v smeti. Ko se družina odloči za uporabo pralnih pleničk, lahko lažje zadira, saj odlagališča razbremeni kar za 6000 pleničk na enega otroka. Prepreči tudi vse toplogredne pline, ki bi nastali z izdelavo, distribucijo in dostavo pleničk za njihovega otroka.« (Vir: pralne-plenice.si)

Če je otrok vso dobo povijanja povit v plenice za enkratno uporabo, to pomeni 5000 do 6000 plenice na otroka oziroma slabi dve toni težak kup smeti, razgradljiv v 500 letih.

(Vir: zaplanet.si)

Čudovita izkušnja naravnega poroda je za nami, polna preizkušenj in izzivov. In koliko je vredno, da se v ključnih življenjskih trenutkih med sabo spodbujamo. Takrat se vsega spomniš, dobrega in slabega. Vsem bodočim mamam priporočam knjige:

Modrost rojevanja (Ina May Gaskin), ki bi jo morala prebrati vsaka mamica pred porodom; knjigo »Dojenje in materinstvo iz srca« Ksenije Šoster Olmer in »Od rojstva brez plenice« Ane Božič. Želim vam, da najdete navdih za naravni porod, radost ob uporabi pralnih pleničk in ljubeče materinstvo, predvsem pa verjamete v mogočno žensko moč v sebi. V določenem trenutku ti ne ostane več nič drugega, kot resnično samo vera.

➡ Mojca Rakovič

Tudi če se stvari ne bodo odvijale tako, kot ste pričakovali, ne bodite razočarani in ne obupajte. Tisti, ki še naprej napreduje, bo na koncu zmagal.«

Daisaku Ikeda

Predanost in odgovornost do zbora

Zborovodkinja slivniških cerkvenih pevcev Milena Crnjac je praznovala 90 let

Mesec junij je prinesel slivniškim cerkvenim pevcem kar nekaj prijetnega dela, saj je naša zborovodkinja in prijateljica Milena praznovala devetdeset let. Lahko bi rekli, da ustvarja skoraj vedno z več energije kot kdor koli od nas pevcev. Njena predanost in odgovornost do zbora je zahtevala mnogokrat tudi odrekavanje drugim, njej dragim stvarim. Čeprav v srcu žalostna, tega navzven nikoli ni pokazala.

Cerkveni pevci smo se tudi zaradi tega s toliko večjim veseljem na skrivaj dobili na pevskih vajah, seveda v dogovoru z njeno vnukinjo Petro. Skupaj smo pripravili program, ki smo ga izvedli na njen rojstni dan, sedmega junija pri sveti maši. To je bilo ganljivo presenečenje. Po sveti maši smo se zbrali na cerkvenem dvorišču in skupaj z Mileno nazdravili za njen jubilej. Našega zborovskega dela s tem še ni bilo konec, saj ji je zbor prepeval tudi v soboto pri sveti maši. Tokrat je Petra povabila k sodelovanju Aleša Marčiča, našega nekdanjega pevca, da je vodil zbor, sama pa je pripravila babici presenečenje z izvedbo pesmi Ave Marija skladatelja Giulia Caccinia, na orglah pa jo je spremljal naš mladi organist Urban Ferlinc. Veselo druženje smo imeli v četrtek po pevskih vajah, kjer nas je Milena pogostila, mi pa smo jo presenetili s torto in drobno pozornostjo.

Draga Milena, iz srca ti voščimo in želimo še na mnoga zdrava, srečna leta, obilo Božjega blagoslova in potrpljenja z nami, tvojimi pevci. Naj zaključimo z delčkom čudovitega govora Mileninega sina Petra:

»Utrinki s sprehoda«

Moji sprehodi čez travnike do hrasta so obredna stalnica, potreba, mnogokrat, kadar mi je sreča mila, tudi daritev. V vseh letnih časih, v vseh jutrih, že mnogo let terja korak in hoče duša, da sem zvesta sprehajalka. Jutra me blagoslovljajo s prvim soncem in meglicami, piš vetra sveži misel, komaj slišno pretakanje vode v kanalu ponavlja ritem bitja srca. Hodiš, kakor gre sonce od vzhoda k zahodu, vsak dan med travniki - in vate vstopa kot

davno napisana pesem duh zemlje dedov in očetov.

Hodim sama v počasnem, razmišljujočem ritmu. Izpisuje ga jamski verz z besedami rastlin, ptic in neukrotnim šumenjem vetra. Vendar z mano hodijo mnogi, ki vstajajo v spominih in so zdaj sopotniki mojih misli. Poslušam njih govor, ki so odšli ali so jih odnesli čez prag, a so še zmeraj prisotni kot neme priče in varuhi doma ...

Hoja je moja majhna božja pot, vsakodnevno romanje za besedo in k besedi, ki mora pognati v novo koreninje, v novo rast. Manj zahtevna je kot ona velika božja pot in življenjsko romanje, a vseeno radodarna: navrže misel, stavek, stih, omogoči, da se oči nagledajo lepote, da se korak utruji in telo spočije. Sami izbrani glagoli tuzemskega doživetja - in nad mano veličastje neba. To pa je skoraj tako, kot da se ti izpolni želja, ki te je gnala na božjo pot, kot da se ti kar naprej v resnici dogajajo čudeži. In doživeti devetdeset let po milosti Božji je zagotovo eden od njih. Jutri grem v nov dan, po stari stezi in po mehkem mahu spominov.«

➡ Slivniški cerkveni pevci

Pristali in ostali na Slivniškem Pohorju

Štefka in Slavko Rečnik iz Peharjeve kmetije praznovala zlato poroko

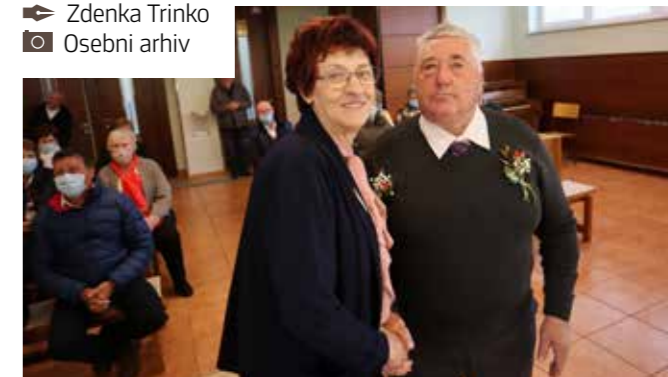
Pisal se je 17. april davnega leta 1971, ko sta si naredila zlata prstana Štefka in Slavko Rečnik ter si pred Bogom v cerkvi Device Marije v Puščavi pri Lovrencu na Pohorju obljubila večno ljubezen in zvestobo. Njuna skupna pot je imela kar nekaj »nepredvidenih« ovinkov, hči Andreja pravi, da »so se selili kot mačka z mladiči«. Ja, morda res, ampak na koncu so pristali in tudi ostali na Slivniškem Pohorju, kjer so si uredili lepo sodobno kmetijo, Andreja pa v bližini svoj krasni domek.

Slavko je znan kot »pohorski mesar«, marsikatera dobra klobasa in salama sta nastali izpod njegovih pridnih rok. Štefka je celo življenje kuharica po srcu in tudi zdaj še vedno rada pomaga in dela za štedilnikom. Kot se za zlata leta spodobi, se je Andreja odločila, da starša preseneti s praznovanjem čudovitega jubileja. Seveda je imela malo »zvezane« roke, saj »gospa korona« ni dovolila velikega slavlja, ampak samo za domače in čisto tiste od blizu, pa je bilo vseeno dovoljeno. Brez presenečenj ne gre, tako so Samotarji s svojim obiskom in nastopom presenetili »nevesto in ženina«. Andreja je poskrbela tudi za skritega gosta, ki pa bo ostal tudi za nas bralce skrivnost (tisti radovedni, kaj in kdo bi lahko bil, povprašajte kar sami). Minil je lep, čudovit dan v objemu pohorskih gozdov, v objemu domačega okolja in dobrih prijateljev.

V veselje in čast mi je bilo, da sem lahko napisala lepo novičko, želim jima (jim) vse dobro, še veliko zdravih skupnih let, veliko lepih trenutkov v objemu zelenega Pohorja, domačih in prijateljev. Slavko mi je še zaupal, da imamo kar več zlatoporočencev v lanskem in letošnjem letu v naši krajevni skupnosti (da se malo pohvalimo). Iskrene čestitke tudi vsem vam, ki ste praznovali 50 let skupnega zakona: ostanite zdravi in uživajte v domačem objemu pohorskih gozdov.

➡ Zdenka Trinko

📷 Osebni arhiv

OŠ DUŠANA FLISA HOČE

9. a

Adriana Grčar, Eva Kuntič Kadič, Tina Moharič, Neža Mesiček, Taj Karo, Sara Prejac;

druga vrsta: razredničarka Mateja Štiglic, Nuša Nedeljko, Aljaž Ferlič, Alex Petek, Vid Ekart, Ema Modrinjak;

tretja vrsta: Rok Lešnik, Zoja Mali, Eva Krajnc, Tia Tinkara Železnik, Nejc Kolmanič, Nika Krajnc Žgajner, Domen Novak;

četrti vrsta: Nermin Ibrić, Klara Kuhta Durakovič, Monja Kobler, Nino Sedevčič, Jernej Dominko, Matija Cvetek.

Manjka: Blaž Oprešnik.

9. b

Prva vrsta (od leve): Marsela Supe Vide, Ajda Romih, Eva Malajner, Ema Mirič, Kaja Drevenšek, Lara Potočnik;

druga vrsta: razrednik Boštjan Koren, Nika Turner, Julija Novak, Lorena Sedlanič, Polona Hojnik, Katja Orthaber;

tretja vrsta: Dejan Dolanc, Gal Zagernik, Jan Pauman, Jan Pušnik, Jan Fras, Marcel Repec, Lan Pehant;

četrti vrsta: Aleksander Jazbec, Vinci Oblak, Tilen Franc, Gal Veber, Tjaša Vodušek, Tjana Vodušek, Anej Grahovac.

Odličnjaki

1. vrsta, sedijo, od leve

Julija Novak, Lorena Sedlanič, Ema Mirič, Kaja Drevenšek, Elena Pešak, Ema Lubanjšek, Maruša Haas, Neja Fras, Nisa Pešak, Jaka Ozvatič.

2. vrsta, stojijo, od leve

Tara Perdija, Nika Turner, Eva Krajnc, Adriana Grčar, Tia Tinkara Železnik, Tina Moharič, Monja Kobler, Polona Hojnik, Katja Orthaber, Marsela Supe Vide, Anej Zupan.

3. vrsta, stojijo na klopi, od leve

Vinci Oblak, Jan Pušnik, Jan Fras, Nejc Kolmanič, Matija Cvetek, Lan Pehant, Špela Zupan Kapš, Jan Šalomon, podžupanja Andrej Kavaš, ravnatelj Alojz Velički.

9. c

Prva vrsta (od leve): Jaka Ozvatič, Alina Mrzel, Timi Korošec, Tara Perdija, Sofia Afonina, Timmy Kozar;

druga vrsta: razredničarka Stanislava Letonja, Maruša Haas, Lana Štern, Nisa Pešak, Vanessa Štandeker, Neja Fras, Špela Zupan Kapš, Jan Šalomon;

tretja vrsta: Viktorij Krajnc, Lana Mergeduš, Lana Gvozden, Anej Zupan, Rok Gomaz, Nik Eljon Jarc, Niko Grašič, Hugo Pavlin.

Manjkajo: Ema Lubanjšek, Elena Pešak, Tjan Videc in Nik Vajs.

foto BRBRE

OŠ FRANCA LEŠNIKA VUKA SLIVNICA

9. a

Zgornja vrsta (od leve): Emir Varupa, Alen Prelog, Nejc Vilič, Zala Pukl Vigec, Maša Podvinšek, Enya Julia Leitinger;

srednja vrsta: Eva Benotič, Gašper Embreuš, Rok Horvat, Ela Ters, Neja Meško, Tilen Iskra;

sedijo: Špela Dolenc, Lana Ters, ravnatelj Franc Gosak, razredničarka Tanja Blaznik, Lara Sankovič, Nikita Rose Stabuc Deufemia.

Odličnjaki vseh devet let: Eva Benotič, Tilen Iskra, Enya Julia Leitinger, Maša Podvinšek, Zala Pukl Vigec.

foto BRBRE

9. b

Zgornja vrsta (od leve): Niko Tomažič, Enej Hecl, Jurij Greif, Luka Kokol, Oliver Lobenwien;

srednja vrsta: Chiara Magdalenc, Neli Pišek, Luna Vogrin, Mia Bida, Julija Ribič;

sedijo: Taja Šafarič, Gaja Semprimožnik, ravnatelj Franc Gosak, razredničarka Mojca Kline, Maruša Gačnik, Nika Hecl.

Odličnjaki vseh devet let: Luna Vogrin, Jurij Greif, Gaja Semprimožnik, Luka Kokol.

foto BRBRE

IN MEMORIAM - ZVONE TRSTENJAK (1949-2021)

V vse si dal celega sebe

Zvone, gledam bel papir, na katerega bi moral zapisati tvojo popotnico onkraj, in razmišljam. Nikakor ne morem pristati na to, da bi te na pot pospremil z nizanjem fotografskih podatkov. Nikakor. Niti se to ne bi spodobilo za osebo, ki si je tekom življenja pridobila toliko spoštovanja. Ne, hočem, da je tvoja popotnica drugačna. Kot bi bila všeč tebi, kar bi mi pokazal s tem, ko bi me potprepljal po rami in mi rekel: »Bravo, mali.« Skozi življenje si dosegel in doživel marsikaj. Dobre stvari so ti priklicale nasmeh na lice, slabe so te učvrstile. Vse te neskončno zanimive dogodivščine sem spoznaval iz zgodb, ki si jih pripovedoval. Preko njih sem spoznaval tvojo življenjsko pot in tvoje najdražje, ki so te spremljali na tej poti, ko si se zaljubljal v življenje. Torej tiste, ki najbrž stojijo ob meni, ko ti to pripovedujem. Dlje časa, ko sem te poznal, bolj mi je postajalo jasno, kdo si. Splošna razgledanost, neskončna pedantnost, iskanje pravičnosti, neskončna pripravljenost pomagati – to si bil ti, Zvone. Pa najsi je šlo za družino, prijatelje ali lokalno skupnost. Vseeno je bilo. V vse si dal celega sebe, pri tem pa nikoli nisi pozabil nase in na iskanje svoje sreče. Čeprav si srečo našel v prijateljih, nogometu, politiki, balinanju, hrani, glas-

bi, službi, pa ti je vendarle največjo srečo prinesla tvoja družina. Bila je tvoje sidro, tvoj dom. Četudi je bilo morje kdaj vihravo in valovito, sidro ni popustilo in barka je po neurju mirno plavala naprej.

Rad si imel življenje in bil si zaljubljen vanj. Dobra hrana, pijača, dober hec. Bil si hedonist, ki ni potreboval veliko. Po drugi strani pa te je življenje vsake toliko postavljalo pred najrazličnejše zdravstvene izzive. A ti, borec, si šel skozi vse. Nikoli ne bom pozabil, ko si rekel: »Če ne morem enega pira spit, potem je vse skupaj nič.« Pa še kako si imel prav. Veš, Zvone, ljudje velikokrat v svetu, kjer so spremembe pravzaprav edina stalnica, pozabimo na bistvo, na esenco tega, kar imenujemo življenje. Balašević je nekoč dejal, da je življenje tista črtica med letnico rojstva in letnico smrti. Žalosti me, ko vidim, da v veliko primerih ta trditev velja. A ne pri tebi. Življenje si zajemal s polno žlico, bil si vzor. Ti bistva življenja nisi nikoli zanemarjal in ljudje bi se morali s tega zglada učiti. Če bi svet premogel več takih, kot si bil ti, bi bil bistveno lepši, prijaznejši in zabavnejši. Res si bil »pravi ded«.

Nejc Fekonja

Že v prvem Občinskem svetu je bil član odbora za komunalo, predvsem zaradi dela v tej stroki in poznavanja komunalnih problemov. Nato je bil dva mandata član Občinskega sveta in predsednik odbora za komunalo. V tretjem mandatu občine je postal neprofesionalni podžupan, zadolžen za področje komunale in predsednik tega odbora, v četrtem mandatu pa svetovalec župana na svojem področju, ki ga je sedaj že dodobra obvladal. V petem mandatu je ponovno postal član Občinskega sveta in predsednik odbora za komunalo. Tako nepogrešljiv občinski svetnik je bil vse do svoje smrti.

Vse te svoje funkcije je opravljal z veliko mero občutka za enakomerno razvitost občine na področju komunale. Zaradi njegove širine poznavanja komunalnih problemov ga bomo resnično pogrešali. S svojo pravičnostjo in človečnostjo nam bo ostal vzor in opomin za naše delo v skupnosti.

Jože Merkuš

IN MEMORIAM - ANTON PUČKO (1940-2021)

V petek, 25. junija, ko je naš mešani pevski zbor na proslavi v počastitev dneva državnosti zapel svoje melodije, smo izvedeli, da je naš pevec Anton Pučko iz Radizela sklenil svojo življenjsko pot. Vest je vse nas – pevke in pevce – močno pretresla in razžalostila. Po zadnji skupni, njegovi zadnji vaji, smo se razšli z upanjem in pričakovanjem, da bomo jeseni nadaljevali z vajami in nastopi. Tudi Tone je odšel dobre volje, nasmejan in najbrž tudi z upanjem, da se bomo spet srečali na vajah. A nihče ni vedel, ne pomislil, da je to bila njegova zadnja vaja. Miren, tih je globoko v sebi čutil, da človek svoj dom, svoje okolje, svoje življenje mora obogatiti, spopolniti, požlahtniti tudi s svojo dejavnostjo, ki mu zadovoljuje dušo in radosti srce. Zanj je to bilo zborovsko petje in tudi širša kulturna dejavnost. S tem je pojil svojo dušo, bogatil in lepšal življenje drugih ljudi.

Bilo mu je 29 let, ko je leta 1969 začel peti v mešanem pevskem zboru Slivnica in v njem pel vse do leta 1990. S petjem je nadaljeval v oktetu Dobrovci do leta 1995 in od leta 1995 do 1999 v oktetu Slivnica. Od leta 2000 do svoje zadnje vaje junija 2021 je pel v našem, mešanem pevskem zboru. S svojim žlahtnim basovskim glasom je obogatil in olepšal zven mnogih melodij, ki so jih njegovi zbori peli na prireditvah v domačem kraju in drugje. Po njegovih prizadevanjih je slivniški pevski zbor petkrat sodeloval na Taboru slovenskih pevskih zborov v Stični.

Poleg petja v zborih je Tone skrbel tudi za druge kulturne dejavnosti v našem kraju. Od leta 1976 do 2002 je bil predsednik KUD Slivnica in med drugim bil tudi pobudnik vsakoletne kulturne prireditve v Slivnici: Pozdrav pomladi. Zadnji pozdrav pomladi smo v skrajšanem obsegu izvedli prav na dan, ko je Tone iz pomladi in pravkar začetega poletja preminil v večnost. Tone je bil zelo vesten in prizadeven član zbora oziroma zborov, v katerih je pel. Z izostrenim sluhom za čistost in jasnost

tonov je poslušal petje vseh pevki in pevcev ter se trudil, da je petje zbora zvenelo v ubranem sozvočju. Bil je strpen do raznih zdrsov in šumov, ki so se pojavljali na vajah, zelo redko pa tudi na kakšnem nastopu. Po vsakem uspešnem, lepem, ubranem petju na mnogih nastopih zbora je skupaj z zborom bil zelo srečen in vesel. Za svoje delo v kulturnih dejavnostih in pevskem zboru je leta 2019 dobil priznanje Občine Hoče - Slivnica.

Žal njegov glas ne bo več bogatil, lepšal, žlahtnil našega petja. Zahvaljujemo se mu za bogat in pomemben prispevek k zborovskemu petju in delovanju pevškega zbora v našem kraju in okolici, za njegov prispevek k razvoju kulturnega življenja v našem kraju. Pogrešali bomo našega dragega Toneta, njegov bas, prijazen nasmeh, dobro besedo in druženje v našem zboru. Ohranili ga bomo v lepem, spoštljivem spominu!

Naj mu v slovo zašumijo bližnji logi, zašelesti zrelo žitno klasje in žar sonca naj mu žari v spomin!

Dr. Martin Kramar

KATASTROFA V PIVOLI

Spoštujmo naravo,
ki nas obdaja

NAŠLI
STORILCA

